

ابتکار عمل راه حل های پایدار بین سازمانی

پروفایل و پلان پاسخگویی اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی در هرات

اکتبر ۲۰۱۶

UN HABITAT
FOR A BETTER URBAN FUTURE

UNHCR
The UN Refugee Agency

سپاسگزاری:

ادارات اشتراک کننده در سروی بهترین تمنیات خویش را خدمت جناب محترم والی ولایت هرات آقای محمد آصف رحیمی، ریاست محترم عودت مهاجرین الحاج احمد جاوید نادم، محترم شاروال صاحب آقای احمد فرهاد نیایش، معاون محترم شان آقای نیک بین، ریاست محترم اراضی آقای مطیع الله نظری، ریاست محترم شهر سازی انجینر صاحب فریدون سروری، ریاست محترم صحت عامه داکتر صاحب محمد آصف کبیر، ریاست محترم معارف آقای عبدالرزاق احمدی و ریاست محترم ثبت و احوال نفوس ابراز مینمایند.

همه‌انگهی پروسه راه حل دوامدار به عهده خانم شوبا رائو از (کمشتری عالی ملل متحد در امور پناهندگان (یوان اچ سی آر) و خانم دیپیکا شیرچان از (دفتر هبیتات) با همکاری تخنیکی آقای کاهن اسماعیل از (کمشتری عالی ملل متحد در امور پناهندگان) آقای مارکوس تودیهوپ از (دفتر هبیتات) و همچنین سهم گیری موسسات دیگر کابل و هرات بمنظور انکشاف سوالنامه سروی و پلان پاسخگویی صورت گرفت.

سروی و کارهای ساحوی این روند توسط کارمندان موسسات مختلف در هرات منجمله آقای حبیب الله وحدت، عبدالرحمن، سید فهیم، قدسیه فضلی، عبدالعظیم و امین مایار از یوان هبیتات، خانم فریبا نورزایی، محمد معروف معلم، و حیات الله جاوید از یوان اچ سی آر، خانم رویا جبارخیل، نواب صبور، نظیف الله نایل، انجینر حبیب الله نیازی، و محمد موسی نوری از دفتر ان آر سی، وحیدالله محمدی و داکتر شاهرخ پژمان از دفتر اوچا، خلیل احمد کریمی از دی آر سی، محمد طارق، سید عبدالنافع، سمیه سرورزاده، و محمد فرزتان حسینی از یونیسف، آقای جلیل احمد صدر از آی او ام، آقای شاکر بهزاد، و آقای عبدالظاهر از ریاست عودت مهاجرین ولایت هرات و دیگر سروی کنندگان صورت گرفت.

افراد دیگری که پیشرفت پروسه را به طرق مختلف یاری رساندند شامل آقای زلمی نوابی، سید عبدالوهاب و محمد حسیب ترین از دفتر یوان هبیتات، انجینر عبدالکریم از دفتر یوان اچ سی آر، خانم ایدیت کابوی (یونیسف) آقای خادم حسین رحیمی از ان آر سی، آقای جاکا ماگوما و شکیب هریرزاد از دی آر سی، نعمت الله مریخی از آی او ام، آقای تکشور موگاری از اوچا، رویا دیمایوگا و محمد رسول از یوان دی پی، داکتر عبدالقدیر آثمی (سازمان غذایی جهان)، داکتر ابوبکر رسولی از (سازمان صحتی جهان)، نیک محمد اعظمی، وحید هومان، عبدالباسط خطیبی، عبدالغفور رامین، و احمد جواد وفا از یوان اچ سی آر میباشند

بدون حمایت افراد فوق الذکر و کسانی که اسم شان از قید قلم مانده است تهیه این گزارش و پیش برد پروسه از امکان بدور بود

مایان همگی از بیجا شدگان عزیزی که با وجود وضعیت بد زندگی شان، دروازه خانه خود را بروی ما گشودند و خوش بینانه داستان های زندگی خود را بما گفتند عمیقاً قدردانی مینماییم.

ماخذ و منابع درین گزارش شاید بدون اجازه به نشر رسیده باشند، اما این در حالیست که از منبع و موخذ مذکور یاد آوری صورت گرفته است.

ابتکار عمل راه حل های پایدار بین سازمانی

پروفایل و پلان پاسخگویی اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی در شهر هرات ۲۰۱۶

خلاصه اجرایی خلاصه اجرایی

به صورت دائمی در مسلخ (اقامتگاه بیجاشدگان داخلی) آغاز گردید، و به تحریم طولانی مدت (یک دهه) اقدامات انکشافی در منطقه پایان داده شد و اقداماتی برای ادغام محلی صورت گرفت. در اپریل ۲۰۱۶، پلان اخراج بیجاشدگان داخلی از اقامتگاه میزبان شیدایی از طریق اقدامات والی متوقف گردید، تا زمانیکه پلان نقل مکان حقوق بشر آماده گردد. ایجاد پلان اقداماتی ولایتی برای بیجاشدگان داخلی در هرات با درنظر داشت پالیسی ملی بیجاشدگان داخلی، از جمله آخرین اقدامات در بخش پیشرفت راه حل های پایدار برای بیجا شدگان میباشد.

این حرکت بین سازمانی «ابتکار عمل راه حل های پایدار» که در جولای ۲۰۱۶ برگزار گردید، شامل ۶ نهاد سازمان ملل متحد (یوان هبیتات، یو ان اچ سی آر، یونسف، آی او ام، یو ان دی پی، او سی اچ ای) و دو انجو بین المللی (ان آر سی و دی آر سی) میباشد که هدف دوبرخش آن عبارت است از:

۱. حمایت از ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان، والی ولایت هرات و شاروالی هرات برای عملی ساختن پلان اقداماتی ولایتی و

ولایت هرات، بخصوص شهر هرات و ولسوالی انجیل که در مجاورت آن قرار دارد در طول تاریخ سهم قابل توجهی برای بیجاشدگان داخلی (IDPs) داشته است. در ختم سال ۲۰۱۵ هرات در صدر ولایت های میزبان بیجاشدگان داخلی در افغانستان قرار داشت که تقریباً ۱۰ فیصد یا ۱۲۰,۰۰۰ نفوس بیجاشدگان داخلی، که متشکل از توده عظیمی از بیجاشدگان داخلی ثابت بودند، در این ولایت سکونت داشتند، و بعضی از آنها دو دهه از زندگی خویش را در هرات سپری نموده اند.

راه حل پایدار دولت جمهوری اسلامی افغانستان، تنها حمایت از بازگشت این بیجاشدگان به مکان اصلی شان بود. با توجه به وخیم تر شدن وضعیت امنیتی و شرایط اقتصادی، و ناکام ماندن اقدامات قبلی دولت مانند طرح تخصیص زمین (LAS) برای بیجاشدگان، واضح گردید که بازگشت (تنها حرکت فیزیکی بیجاشدگان بدون اقدامات امنیتی و انکشافی) در شرایط کنونی عملی نمی باشد.

در طول ۱۸ ماه گذشته، تغییرات سیاسی قابل توجهی برای حمایت بیجاشدگان به منظور ادغام محلی آنها به عنوان یک راه حل پایدار صورت گرفته است. در نومبر سال ۲۰۱۵، کار ساخت شبکه آبرسانی

منازل یکی از محلات استقرار بیجاشدگان داخلی در ساحه کاریزک

خلاصه ای از یافته های کلیدی قرار ذیل میباشد:

- دلیل بیجاشدگی اکثریت بیجاشدگان داخلی در مجاورت هرات جنگ و درگیری بوده، هرچند حوادث طبیعی مثل سیل و خشکسالی پیش از وقت نیز از جمله عوامل مهم بیجاشدگی شان می باشد.
- اکثریت بیجاشدگان داخلی مصئونیت غذایی ندارند، و ۱۰۰ فیصد خانوارها در اقامتگاه های نوآباد و کاریزک به هیچ وجه مصئونیت غذایی ندارند. در تناسب به سایر اقامتگاه ها، باشندگان اقامتگاه منارها نسبتاً از مصئونیت غذایی بهتری برخوردارند، ولی با آن هم ۷۴٪ جمعیت این محل از لحاظ غذایی شدیداً غیر مصئون می باشند.
- معلولیت در بین زنان و مردان بیجاشدگان داخلی بسیار زیاد میباشد، دلیل آسیب پذیری شان درین قسمت بیشتر برمی گردد به عدم دسترسی آنها به امکانات صحی- حتی در مواردی که این امکانات در مجاورت آنها قرار دارد، اغلباً پرداخت هزینه ها صحی

آغاز با هدف ۱: تکمیل مشخصات اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی و در نتیجه اولویت بندی پلان پاسخگویی و سپس اطمینان از پیشرفت حقیقی اجرای پالیسی ملی بیجاشدگان داخلی در اقامتگاه های هرات در ولایت هرات؛

۲. تسهیل راه حل های پایدار برای فامیل هایی که در اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی زندگی می نمایند در اولین نظرسنجی و عملیه جمع آوری مشخصات، تصمیم گرفته شد تا از یک روش مرحله ای در ۷ اقامتگاه ثابت بیجاشدگان داخلی در محدوده شهری هرات (کاریزک، منارها، نوآباد، ایستگاه پولیس، شیدایی، کلینیک شیدایی و مسلخ) استفاده گردد. مرحله دوم این اقدام در اقامتگاه های باقی مانده بیجاشدگان داخلی جریان خواهد داشت.

خارج از توان بیجاشدگان داخلی می باشد.

- آب و فاضلاب نیز یک مسئله جدی در تمام اقامتگاه های سروی شده میباشد. در بسیاری از موارد، بیجاشدگان در مناطق مشترک تهیه آب، دارای مشکلاتی از قبیل ازدحام و بی کیفیتی آب می باشند. همچنان، بیجاشدگان از توالت های گودالی عمومی که توسط اجتماع احداث گردیده است به طور مشترک استفاده می نمایند که گودال های آن نامحفوظ میباشد و باعث مسائل صحتی و ایمنی میگردد. برعلاوه تعداد قابل ملاحظه ای از فامیل ها تا کنون به توالت دسترسی ندارند و مجبور اند تا در فضای باز رفع حاجت نمایند. در بسیاری موارد بیجاشدگان داخلی، آب و فاضلاب را از جمله اولویتهای انکشافی درجه اول شان لیست نمودند.

- اکثریت خانه ها یک اتاقه بوده و از خشت و گل ساخته شده اند و ساکنین آنها در برابر عناصر طبیعی بخصوص سردی زمستان محفوظ نخواهند بود. تعداد قابل توجهی از فامیل ها در خانه ها و خیمه های موقت زندگی می نمایند، و در مقابل عناصر مختلف کمتر محافظت گردیده و در برابر تغییرات شدید آب و هوا بسیار آسیب پذیر میباشند.

- زمین و امنیت مالکیت نیز یک مسئله قابل توجهی بوده است. اکثریت فامیل ها دارای توافق نامه رسمی مالکیت نمی باشند، و

- کسب اسناد شهروندی در اقامتگاههای مختلف فرق دارد؛ اقامتگاه هایی که از موسسات کمک دریافت نموده اند، میزان کسب اسناد شهروندی مثل تذکره بسیار بیشتر میباشد. هرچند در بعضی موارد، تنها سرپرست خانوار تذکره کسب می نماید، فقدان تذکره (و الزاماتی که بیجاشدگان باید برگردند به مکان اصلی و تذکره کسب نمایند) یکی از عوامل بازدارنده ثبت نام اطفال در مکاتب محلی و هم چنین دسترسی به تعلیم میباشد.

- اکثریت فامیل ها مصروف کارهای روزمزدی (ساخت و ساز، کارگری، بارگیری و تخلیه بار در بازارها) میباشند و بعضی دیگر در کارهای موقت و فصلی اشتغال دارند، زنان منحصیث صفاکار در خانه ها کار می نمایند و یا اینکه دستفروشی می کنند. تعداد قابل ملاحظه ای از اطفال مصروف جمع آوری زباله ها، پاک کاری موترها و فروش اجناس در چهار راه ها می باشند تا در درآمد خانه همکاری نمایند. فامیل ها به طور اوسط حدود ۱,۰۰۰ الی ۳,۰۰۰ افغانی (۴۵ دالر) کسب می نمایند، که بنابر گزارشات آنها این میزان برای امرار معاش ناکافی می باشند.

تعیین شده راه حل های پایدار، اولویت ها و نیازها گردیده است. این پلان پاسخگویی همگام با پلان اقداماتی ولایت هرات جهت جابجایی صورت گرفته و در پلان گذاری های گسترده تر ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان ولایت هرات و وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان استفاده خواهد گردید.

هدف نهایی این ابتکار عمل در قدم نخست عبارت از ارائه شواهد برای پلان اقداماتی ولایتی جهت جابجایی و همچنین دادخواهی برای ادغام محلی به عنوان پاسخ برتر در جابجایی ثابت میباشد. در قدم بعدی، این اقدام قصد دارد تا پالیسی ملی بیجاشدگان داخلی را عملی سازد و در راه حل های پایدار و در حال جریان چارچوب انکشافی دولت همکاری نماید؛ شامل چارچوب انکشاف و صلح ملی افغانستان (ANPDF ۲۰۱۷-۲۰۱۶) و پروگرام های اولویت ملی مثل منشور شهروندی و پروگرام اولویت ملی-شهری (NPP).

تطبیق این پلان اقداماتی توسط دولت و نهادهای همکار نظارت خواهد گردید تا از میزان پیشرفت در برابر شاخص های آن اطمینان حاصل گردد. در صورت نیاز به صورت منظم بررسی و اصلاح خواهد گردید.

«در نتیجه، بطور جدی به داده های تفکیکی جامع و دقیق از افراد بیجاشده داخلی ضرورت است. با آنکه گام های مثبت در راستای جمع آوری و تجزیه و تحلیل داده های بیجاشدگان جدید برداشته شده، اما هیچ معلومات بنیادی و ارزیابی دقیقی از نیازهای کسانی که در حالت بجاشدگی بلند مدت تر بسر می برند، وجود ندارد. بنابراین، نیاز مبرم به جمع آوری اطلاعات مفصل و ارزیابی نیاز سنجی این افراد که افراد شدیداً آسیب پذیر را نیز شامل می گردد، وجود دارد و هدف از آن نظارت از نیازمندی های حمایتی این افراد از جمله خانم ها، اطفال، افراد کهن سال و دارای معلولیت می باشد.»

چالوکا بیانی، گزارشگر مخصوص سازمان ملل متحد در مورد حقوق بشر افراد بیجاشده داخلی، پایان بیانیه ماموریت در جمهوری اسلامی افغانستان، اکتوبر ۲۰۱۶.

«لازم است تا از تعامل سریع و سیستماتیک فعالین در عرصه فعالیت های بش دوستانه و انکشافی، و سایر بخشهای مربوطه اطمینان حاصل گردد، تا بدین ترتیب، استراتژی های راه حل های پایدار ایجاد گردیده و میکانیسم هایی جهت ترویج یک رویکرد یکپارچه از مراحل اولیه بیجاشدگی شناسایی شود.»

چالوکا بیانی، گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد حقوق بشری بیجاشدگان داخلی، سال ۲۰۱۳

بیشتر آنها به توافق شفاهی اکتفا نموده اند. وضعیت مالکیت زمین در بیشتر زمینها مشخص نمی باشد و بیشتر ساکنان محلی هراتی اعتراض نموده اند. فامیل های ساکن در منارها، نوآباد، ایستگاه پولیس و شیدایی چندین تهدید اخراج دریافت نموده اند. برعلاوه، دولت آنها را از ساختن سرپناه های جدید و یا تعمیر سرپناه های موجود منع نموده است که این امر مانع سرمایه گذاری و یا بهبود خانه/وضعیت زندگی شان میگردد.

• اکثریت بیجاشدگان داخلی آرزو دارند تا در همانجایی که زندگی میکنند باقی بمانند و با مردم محلی ادغام گردند. موضوعی که مکرراً در مباحثات گروهی متمرکز بیان میگردد، این بود که دیگر برایشان بیجاشده گفته نشود و به عنوان باشندگان ولایت هرات قبول گردند.

• دسترسی به زمین و امنیت مالکیت، تذکره، فرصت های امرار معاش، آب و فاضلاب و مسکن دائمی از جمله اولویت های اساسی انکشافی/حمایتی میباشد که توسط فامیل ها برای تسهیل راه حل های پایدار شناسایی گردیده است.

این یافته های عملیه جمع آوری مشخصات باعث ایجاد پلان پاسخگویی اقدامات در نظر گرفته شده جهت رسیدگی به مقاصد

فهرست مطالب

۴	خلاصه اجرایی
۹	لیست اختصارات
۱۱	تعريفات
۱۲	۱. مقدمه
۱۶	۲. متدولوژی - روش
	۳. مشخصات اقامتگاه ثابت بیجاشدگان داخلی در هرات
۲۲	(الف) کاریزک
۳۴	(ب) منارها
۴۶	(ج) نوآباد
۵۸	(د) ایستگاه پولیس
۷۰	(ه) شیدایی
۸۲	۴. پلان پاسخگویی
	۵. ضمیمه
۱۰۲	(الف) مسلخ
۱۱۵	(ب) سروی

لیست اختصارات

واحد پول افغانستان	AFN
چارچوب صلح ملی و انکشافی افغانستان	ANPDF
اداره مستقل اراضی افغانستان	ARAZI
کمک به مردم بی خانمان، پروگرام اتحادیه اروپا	AUP
برنامه های ملی دارای اولویت منشور شهروندی	CCNPP
شورای انکشافی اجتماع	CDC
معاون شاروالی	DMM
ریاست معارف	DoE
ریاست کار و امور اجتماعی	DoLSA
ریاست صحت عامه	DoPH
ریاست فوآند عامه	DoPW
ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان	DoRR
انجمن مهاجرین دانمارک	DRC
ریاست امور شهرسازی و مسکن	DUDH
سازمان زراعت و غذای ملل متحد	FAO
مباحثات گروهی متمرکز	FGD
مصنویت غذایی و گروه زراعتی	FSAC
مصنویت غذایی و گروه معیشتی	FSL
شورای گذر	GA
دولت جمهوری اسلامی افغانستان	GOIRA
نیروی کار مسکن، زمین و مالکیت	HLP-TF
کمیته دائمی بین سازمانی	IASC
اداره مستقل ارگانهای محل	IDLG
بیجاشدگان داخلی	IDP
موسسات بین المللی غیردولتی	INGO
سازمان بین المللی مهاجرت	IOM
طرح تخصیص زمین	LAS
هیئت مشورتی شاروالی	MAB
وزارت زراعت، آبیاری و مالداري	MAIL
کمیته نظارت منشور شهروندی شاروالی	MCCMC
وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان	MoRR
وزارت شهرسازی و مسکن	MUDH
انجمن مهاجرین ناروی	NRC
دفتر هماهنگی امور بشردوستانه	OCHA
open data kit	ODK
پلان اقداماتی ولایت	PAP
حوزه پولیس	PD
افراد با نیازمندی های خاص	PSN
دوره های آموزشی تخصصی و حرفوی	TVET
ملل متحد	UN
دفتر ماموریت سازمان ملل در افغانستان - حاکمیت قانون	UNAMA-RoL
پروگرام انکشاف ملل متحد	UNDP
دفتر هماهنگی امور بشردوستانه ملل متحد	UN-OCHA
برنامه اسکان بشر ملل متحد	UN-Habitat
دفتر کمیشتری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان	UNHCR
صندوق کودکان ملل متحد	UNICEF
آب، فاضلاب و حفظ الصحه	WASH
موسسه صحت جهانی	WHO
برنامه غذایی جهانی	WFP

تعريفات

راه حل پایدار:

راه حل با ثباتی است (خواه بازگشت، ادغام محلی و یا نقل مکان) که در نتیجه آن بیجاشدگان دیگر نیازی بخصوص در بخش بیجاشدگی ندارند و میتوانند مانند سایر افغانها از عین حقوق برخوردار باشند.

فامیل:

شامل شوهر، خانم(خانمها)، و اطفال ازدواج نکرده و وابستگان مستقیم مثل پدر و مادر/پدرکلان و مادرکلان سالخورده؛ و یا سرپرست خانواده (زن یا مرد) و اطفال ازدواج نکرده آن.

سرپرست فامیل:

سرپرست فامیل ممکن است زن یا مرد باشد که یک شخص بالغ مسئول تصمیم گیری کل فامیل را به دوش دارد. فامیلی که سرپرست آن زن باشد، یک زن به تنهایی مسئولیت فامیل را به دوش دارد.

خانوار:

خانوار عبارت از یک واحد مسکونی در یک واحد زمین میباشد که اعضای آن از یک دروازه ورودی مشترک استفاده نموده و با همدیگر پخت و پز می نمایند.

بیجاشدگی داخلی:

جابجایی غیرعمدی یا اجباری، و یا تخلیه یا نقل مکان اشخاص یا گروهی از اشخاص در داخل مرزهای دولتی شناخته شده بین المللی.

بیجاشدگان داخلی:

بیجاشدگان داخلی عبارت از اشخاصی می باشند که موظف یا مجبور به فرار و یا ترک خانه ها یا محل سکونت دائمی شان شده اند، تا بدین ترتیب از تاثیرات منازعات مسلحانه و خشونت های عمومی و نقض حقوق بشر اجتناب نمایند، و کسانی میباشند که از مرزهای شناخته شده بین المللی عبور نکرده اند. (برعلاوه به پالیسی ملی بیجاشدگان داخلی ۲۰۱۳ مراجعه نمایید).

ادغام محلی:

راه حلی که یک بیجاشده داخلی یا یک عودت کننده میتواند کاملاً در زندگی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی منطقه ای که زندگی می نماید مشارکت نماید؛ از عین حقوق و استانداردهای زندگی بهره مند گردند و با اجتماع محلی ادغام گردد.

عودت کنندگان:

عودت کنندگان عبارت از اشخاصی میباشند که از پروسه بازگشت را گذرانده اند- کسی که به خارج از کشور مهاجر بوده و به کشور افغانستان بازگشت نموده است.

یک خانم بیجاشده داخلی در یکی از محلات استقرار بیجاشدگان داخلی در ساحه نوآباد، هرات

I. مقدمه

ولایت هرات، بخصوص شهر هرات و ولسوالی انجیل که در مجاورت آن قرار دارد در طول تاریخ سهم قابل توجهی برای بیجاشدگان داخلی (IDPs) داشته است. در ختم سال ۲۰۱۵ هرات در صدر ولایت های میزبان بیجاشدگان داخلی در افغانستان قرار داشت که تقریباً ۱۰ فیصد یا ۱۲۰,۰۰۰ نفوس بیجاشدگان داخلی، که متشکل از توده عظیمی از بیجاشدگان داخلی ثابت بودند، در این ولایت سکونت داشتند، و بعضی از آنها دو دهه از زندگی خویش را در هرات سپری نموده اند.

راه حل پایدار دولت جمهوری اسلامی افغانستان، تنها حمایت از بازگشت این بیجاشدگان به مکان اصلی شان بود. با توجه به وخیم تر شدن وضعیت امنیتی و شرایط اقتصادی، و ناکام ماندن اقدامات قبلی دولت مانند طرح تخصیص زمین (LAS) برای بیجاشدگان، واضح گردید که بازگشت (تنها حرکت فیزیکی بیجاشدگان بدون اقدامات امنیتی و انکشافی) در شرایط کنونی عملی نمی باشد.

در طول ۱۸ ماه گذشته، تغییرات سیاسی قابل توجهی برای حمایت بیجاشدگان به منظور ادغام محلی آنها به عنوان یک راه حل پایدار صورت گرفته است. در نومبر سال ۲۰۱۵، کار ساخت شبکه آبرسانی به صورت دائمی در مسلخ (اقامتگاه بیجاشدگان داخلی) آغاز گردید، و به تحریم طولانی مدت (یک دهه) اقدامات انکشافی در منطقه پایان داده شد و اقداماتی برای ادغام محلی صورت گرفت. در اپریل ۲۰۱۶، پلان اخراج بیجاشدگان داخلی از اقامتگاه میزبان شیدایی از طریق اقدامات والی متوقف گردید، تا زمانیکه پلان نقل مکان حقوق بشر آماده گردد. ایجاد پلان اقداماتی ولایتی برای بیجاشدگان داخلی در هرات با درنظر داشت پالیسی ملی بیجاشدگان داخلی، از جمله آخرین اقدامات در بخش پیشرفت راه حل های پایدار برای بیجاشدگان میباشد.

با استفاده از این فرصت، یوان هبیتات، یو ان اچ سی آر، یونسف، ان آر سی، دی آر سی، آی او ام، او سی اچ ای و یو ان دی پی دست به دست هم داده تا یک ابتکار عمل راه حل پایدار را در جولای سال ۲۰۱۶ با هدف دو بخشی برگزار نمایند که عبارت است از:

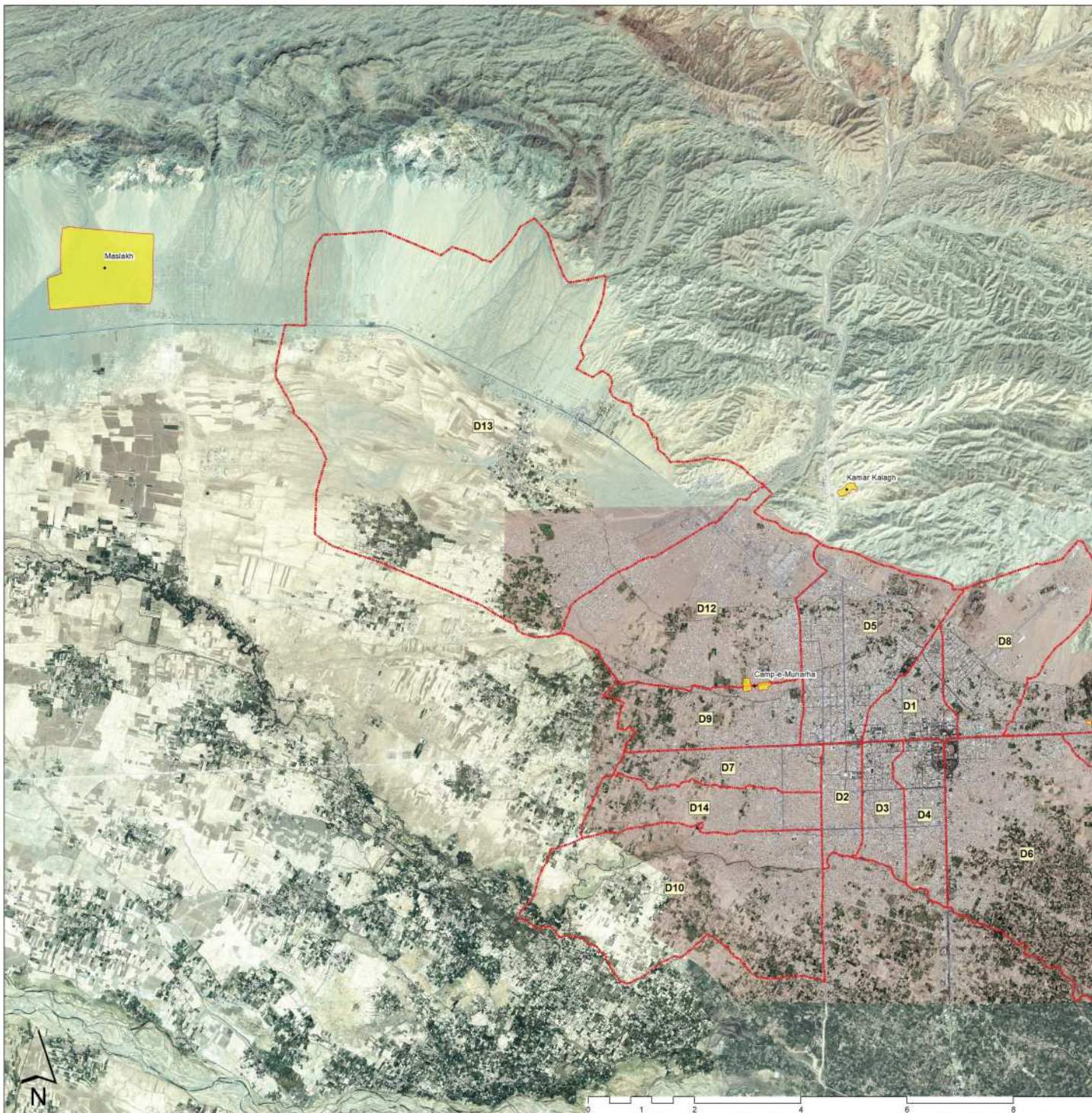
۱. حمایت از ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان، والی ولایت هرات و شاروالی هرات برای عملی ساختن پلان اقداماتی ولایتی و آغاز با هدف ۱: تکمیل نظرسنجی راه حل های پایدار و مشخصات اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی و در نتیجه اولویت بندی پلان پاسخگویی، و سپس اطمینان از پیشرفت حقیقی اجرای پالیسی ملی بیجاشدگان داخلی در

ولایت هرات؛

۲. تسهیل بخشی راه حل های پایدار برای فامیل هایی که در اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی ولایت هرات زندگی می نمایند.

اعضای این ابتکار عمل موافقت نمودند که یکی دیگر از اهداف آن ایجاد شواهد قوی برای مباحثات آینده راجع به بیجاشدگی

IDP Settlement
 District Boundary

Herat City - IDP Hosting Sites

و راه حل های پایدار باشد که بدین وسیله به فقدان اطلاعات موجود رسیدگی صورت گیرد.

این ابتکار عمل با جمع آوری نظرسنجی/مشخصات در پنج اقامتگاه ثابت بیجاشدگان داخلی آغاز گردید و مبنی بر یافته های این نظرسنجی در انکشاف یک پلان پاسخگویی (استراتژی راه حل های پایدار) به اوج خود رسید.

یکی از سروی کنندگان در حال صحبت کردن با بیجاشدگان داخلی مستقر در ساحه منارها، هرات

ایجاد طرح پاسخگویی (استراتژی راه‌حل‌های دوامدار)

یافته‌های سروی اطلاعات لازم را در اختیار طرح پاسخگویی قرار می‌دهد تا به خواسته‌های راه‌حل‌های دوامدار شناخته شده، اولویت‌ها و نیازها، رسیدگی صورت گیرد. یکی از درس‌های آموخته شده از تلاش‌های ناکام قبلی در راستای ایجاد راه‌حل‌های دوامدار که موسسات ذیدخل خواستند از آن اجتناب ورزند، این بود که این طرح را فقط تحت رهبری و حمایت مالی همکاران بین‌المللی قرار دهند بدون اینکه به نقش دولت و ضرورت به دخیل نمودن دولت در طرح و تطبیق این گونه پلانها اهمیت بدهند.

بنابراین، بسیار مهم بود تا راه‌حل‌های دوامدار را با طرح‌ها و چارچوب انکشافی دولت تنظیم نمایند تا از تداوم و پایداری آن مطمئن گردند که این طرح‌ها و چارچوب انکشافی دولت شامل چهارچوب توسعه ملی و صلح افغانستان (AFPDF ۲۰۱۷-۲۰۲۱) و برنامه‌های اولویت ملی مانند منشور شهروندی و برنامه اولویت ملی شهری (NPD) می‌باشد.

در همین حال، در نتیجه یافته‌های سروی، یک سلسله حمایت‌های ضروری و انکشافی برای افراد بیجاشده داخلی صورت گرفته که شامل توزیع مواد غذایی، مراقبت‌های صحتی، تعلیم و تربیه و سرپناه می‌باشد و همچنین تاسیس یک کلینیک صحتی و مکتب در یکی از مناطق استقرار بیجاشده‌ها. برعلاوه، بعضی از موسسات همکار به منظور مداخله بلند مدت تر از جمله صدور اسناد مدنی که نیاز کلیدی و مبنای دریافت بعضی از خدمات و دسترسی به زمین می‌باشد، بودجه طرح نموده‌اند.

۱۱. متدولوژی

به منظور ارائه یک تصویر کلی از شرایط زندگی، درک و خواسته های بیجاشدگان داخلی در اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی در هرات، از ابزار کمی و کیفی جمع آوری اطلاعات کارگرفته شد. برای جمع آوری اطلاعات کمی، نظرسنجی بر اساس فامیل ها صورت گرفت. برعلاوه، مصاحبه های آگاهان کلیدی همراه با دست اندرکاران مختلف به شمول نمایندگان بیجاشدگان داخلی، مقامات دولتی (ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان، اداره ولایتی اراضی، ریاست شهرسازی و مسکن، شاروالی) و دفاتر یو ان/ انجوها بین المللی، مشمول گروه ها برگزار گردید. این عمل در سه مرحله صورت گرفت.

مرحله اول:

انتخاب اقامتگاه و دیزاین فورم های نظر سنجی

بررسی اسناد:

بخشی از اسناد مربوط به راه حل های پایدار، بیجاشدگان داخلی و عودت کنندگان در هرات مورد بررسی قرار گرفت. این بررسی، طرح ابزار جمع آوری اطلاعات را معرفی نمود.

دیزاین فورم های نظرسنجی:

یک فورم نظرسنجی با ۷۸ سوال بسته که شامل بخش هایی چون مشخصات نفوس و آماری؛ آسیب پذیری و اسناد شهروندی؛ تاریخ بیجاشدگی؛ وضعیت امنیتی؛ مسکن، زمین و مالکیت، فرصت های امرامعاش؛ مسئولیت غذایی؛ دسترسی به خدمات اساسی؛ و مقاصد راه حل پایدار میباشد، با مشوره تیم بین سازمانی، گروه های نیروی کار مسکن، زمین و مالکیت (HLP-TF)؛ آب، فاضلاب و حفظ الصحه (واش) و مسئولیت غذایی و معیشت (FSL) طرح گردید. این فورم نظرسنجی پس از امتحان با سوپروایزرها و سروی کنندگان تنظیم گردید. نظرسنجی نهایی توسط مقامات محلی دولتی تایید گردید و با استفاده از برنامه (Open Data Kit (ODK در یک فرمت نظرسنجی تبت (آندروید) کدگذاری صورت گرفت.

انتخاب اقامتگاه:

در ارزیابی های سریع نظرسنجی که توسط یو ان هبیتات در مارچ ۲۰۱۵ صورت گرفت، ۱۹ اقامتگاه بیجاشدگان داخلی شناسایی گردید؛ که سپس با استفاده از دو معیار مورد ارزیابی قرار گرفت: الف) قابل دسترس بودن اقامتگاه ها(واقع در منطقه شهر هرات)، و ب) تاسیس آن در بیشتر از سه سال

قبل به طور مثال ثابت بودن اقامتگاه. برعلاوه این اقامتگاه ها باید در بخشی از هدف شماره ۱ پلان اقداماتی ولایتی درج میگردد. پس از آن هفت اقامتگاه دیگر مبنی بر همین معیارها شناسایی گردید.

پس از آن پنج منطقه ذیل برای اولین مرحله این نظرسنجی اولویت بندی گردید:

- کاریزک
- منارها
- نوآباد
- ایستگاه پولیس
- شیدایی

جریان بحث گروهی با بیجاشدگان داخلی در ساحه شیدایی

تاریخ	فعالیت ها
	مرحله اول
اپریل تا جولای 2016	بررسی اسناد، دیزاین فورم های نظرسنجی و انتخاب اقامتگاه
	مرحله دوم
30 جولای تا اگست 2016	نظرسنجی ساحوی
اگست 2016	جلسه اعتبارسنجی راجع به یافته های گزارش: نمایندگان اجتماع بیجاشدگان داخلی/ ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان
	مرحله سوم
سپتامبر الی اکتبر 2016	تحلیل اطلاعات و گزارش نویسی
اکتبر 2016	جلسه اعتبارسنجی راجع به یافته های گزارش: دولت و دست اندرکاران

سروی امکانات آبی در محلات استقرار بیجاشدگان داخلی

مسلخ و کلینیک شیدایی از لیست حذف گردید، زیرا مسلخ در طی چهار سال گذشته دو مرتبه نظرسنجی صورت گرفت (دسامبر ۲۰۱۳ و نومبر ۲۰۱۵)، بناءً نهادهای همکار به این نتیجه رسیدند تا دوباره از مسلخ نظرسنجی نگردد. از کلینیک شیدایی ارزیابی صورت نگرفت، زیرا تیم نظرسنجی کدام بیجاشده ای را در این منطقه مشاهده نمودند. یک نقشه به همراه تمام مناطق نشانی شده روی نقشه به شمول مسلخ را در اینجا قرار دهید

مرحله دوم: نظرسنجی ساحوی

سروی کنندگان و سوپروایزر ها:

مجموعه ۱۳۵ سروی کننده (۵۳ تن اناث، بیشتر آنها فارغ صنف چهارده) برای اجرای این نظرسنجی استخدام گردیدند. ۷ سوپروایزر هر یک از یو ان هیئات، یو ان اچ سی آر، ان آر سی، دی آر سی، آی او ام، یونسف و او سی اچ ای به طور دوطبانه استخدام گردیدند تا نظرسنجی ساحوی را هماهنگی نموده و سروی کنندگان را سوپروایزی نمایند. یک دوره آموزشی دو روزه برای سروی کنندگان و سوپروایزرها شامل مقامات دولتی (ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان و شاروالی) راجع به اصول رفتاری، روش نظرسنجی، گروه بندی و شماره بندی، استفاده از تبلت/جی پی اس و پُر نمودن فورم های نظرسنجی ارائه گردید.

نظرسنجی ساحوی:

خانه های هر پنج اقامتگاه بیجاشدگان داخلی گروه بندی شده و پس از سیستم شماره بندی بلوک خانوار-فامیل، شماره بندی گردید (به طور مثال، بلوک ۲، ۲۳، ۷) و به هر فامیل یک نمبر خاص داده شد. صد فیصد فامیل ها در اقامتگاه های بیجاشدگان داخلی ارزیابی گردیدند- در مواردی که در یک خانه بیشتر از یک فامیل سکونت داشتند، این نظرسنجی با سرپرست هر فامیل انجام پذیرفت. بنابراین، نتایج بدست آمده کاملاً نمایندگی از این ساحات می نماید. بعضی نتیجه گیریهایی از وضعیت بیجاشدگان داخلی/عودت کنندگان در سایر ساحات صورت گرفته است، اگرچه قرار نیست که این نمونه نمایندگی از همه بیجاشدگان داخلی در سطح کشور نماید.

به غیر از شیدایی، نظرسنجی در دیگر اقامتگاه ها همراه با تبلت صورت گرفت که بدینوسیله اطلاعات به صورت مستقیم داخل تبلت گردیده و در ختم روز برای تحلیل اطلاعات، به مرورگر (Server) آپلود گردید. این کار در به حداقل رساندن خطای انسانی کمک نمود. تعداد سوالات مربوط به شیدایی به ۵۸ صفحه کاهش یافت، وبنابر تعداد زیاد سروی کنندگان (۱۳۵) و فراهم بودن تنها ۲۵ تبلت، از نظرسنجی ورقی استفاده گردید.

در مجموع از ۳,۲۶۰ فامیل نظرسنجی گردید. سپس اطلاعات جمع آوری شده توسط سوپروایزرها تایید گردیده و به مرورگر مرکزی آپلود گردید و بعد از آن بررسی کیفیتهای اطلاعات توسط کارمندان آی تی/دیتابیس صورت گرفت.

مباحثات گروهی متمرکز و مصاحبه ها با آگاهان کلیدی:

مباحثات گروهی متمرکز همراه با نمایندگان اجتماع، رهبران شورا و گروه های اناث و ذکور بیجاشدگان داخلی در پنج منطقه ثابت برگزار گردید. مصاحبه های آگاهان کلیدی همراه با مقامات دولتی (ریاست معارف، ریاست صحت عامه، اداره اراضی، DUDH، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان و شاروالی)، انجوها و نمایندگی ها و گروه های صحت، FSAC، و نیروی کاری مسکن، زمین و مالکیت و غیره برگزار گردید.

تعداد	ابزار جمع آوری اطلاعات
6,520	نظرسنجی فامیل
10	مباحثه گروهی متمرکز (FGD)
15	مصاحبه ها با آگاهان کلیدی (KII)

مرحله سوم: تحلیل اطلاعات و گزارش نویسی

نتایج این نظرسنجی از مرورگر (Server) مرکزی داندود گردیده و در جریان آگست و سپتامبر 2016 پاک، پردازش و تحلیل گردید. گزارش نهایی همراه با مشخصات خاص اقامتگاه و پلان پاسخگویی به تعقیب دو عملیه تأیید اعتبار یک روزه تهیه گردید،

- (1) همراه با 72 نماینده اجتماع بیجاشدگان داخلی و افرادی از این پنج اقامتگاه ارزیابی شده و
- (2) و همراه با مقامات دولتی و سایر دست اندرکاران.

نام منطقه	مجموع (فامیلها)	مجموع (افراد)
کاریزک	152	709
منارها	452	2,428
نوآباد	48	205
ایستگاه پولیس	170	755
شیدایی	2,438	12,684
مجموع	3,260	16,781

چالش های جمع آوری اطلاعات:

یکی از چالش های عمده در جمع آوری اطلاعات این است که در بعضی موارد حدود 10 الی 15 سال از زمان بیجاشدگی اولیه یا ثانویه گذشته است. این بدین معناست که جمع آوری مجدد تاریخ بیجاشدگی بسیار محدود بوده است. بناءً برای پُر نمودن این خالیگاه ها، تیم ها شواهد جمع آوری شده از مباحثات گروهی متمرکز و مصاحبه ها با آگاهان کلیدی را به صورت مقایسوی استفاده نمودند.

همانطوریکه جمع آوری مشخصات بیجاشدگان داخلی در افغانستان یک چالش تاریخی بوده است، بعضی از بیجاشدگان تصور می نمایند که جمع آوری مشخصات با توزیع کمک/تخصیص زمین همراه است. بنابراین تعدادی از افراد غیرمقیم سعی نمودند تا در روزهای جمع آوری مشخصات خود را به جای باشندگان این مناطق جای بزنند. این خطر توسط عملیه شماره بندی خانه ها و جمع آوری مشخصات در روزهای متوالی تقلیل نمود و چانس هجوم آوردن فامیل های جدید را کاهش داد. برعلاوه از نمایندگان ارشد اجتماع منحیث شناسه بیشتر فامیلها مورد استفاده قرار گرفت، هم چنین به سروی کنندگان در شناسایی فامیل های باشندده واقعی کمک نمود. برعلاوه، سروی کنندگان مختصات جی پی اس هر خانوار را گرفته و آنها را با تصویر ماهواره ای هر منطقه چک و بررسی نمودند.

بیجاشدگان داخلی مستقر در ساحه نوآباد، از اسب‌های هراتی‌های ثروتمند مراقبت می‌نمایند

مشخصات اقامتگاه کاریزک

۱. یافته های کلیدی

- تمام اهالی کاریزک جنگ را به حیث محرک اصلی بیجاشدن خود معرفی نمودند، ۲۵ فامیل نیزگفتند که حوادث طبیعی (عمدتا خشکسالی) از عوامل مهم این پدیده بوده است.

- تقریباً بیشتر فامیل ها (۹۷٪) از لحاظ تامین مواد غذایی با بحران مواجه هستند. ۷۲٪ از آنها نمی توانند از مواد غذایی متنوع در رژیم غذایی روزمره خود استفاده نموده و در نتیجه رژیم آنها فاقد مواد مغذی مورد ضرورت می باشد. لازم است تا اقدام فوری صورت گیرد.

- اکثر فامیل ها مجبورند از یکی از شش تشناب عمومی موجود در این منطقه استفاده کنند، هرچند تعداد این تشناب های عمومی برای تمامی باشندگان کافی نمی باشد و بعضی از فامیل ها هنوز در فضای باز رفع حاجت می نمایند. همچنین نگهداری و حفظ تشناب های عمومی نیز مشکلاتی دارد که منجر به مشکلات صحتی بسیاری شده و خدمات ارائه گردیده در این مکان ها بی کیفیت است.

- همه خانه ها در کاریزک یک اتاقه بوده و از خشت و گل ساخته شده اند و موجب حفاظت ساکنین خود در برابر عناصر طبیعی و حرارت نخواهند بود. تعدادی از خانه ها نیز نیاز به تعمیر داشته و در برابر حوادث طبیعی مثل رویدادهای مرتبط به آب و هوا آسیب پذیر هستند.

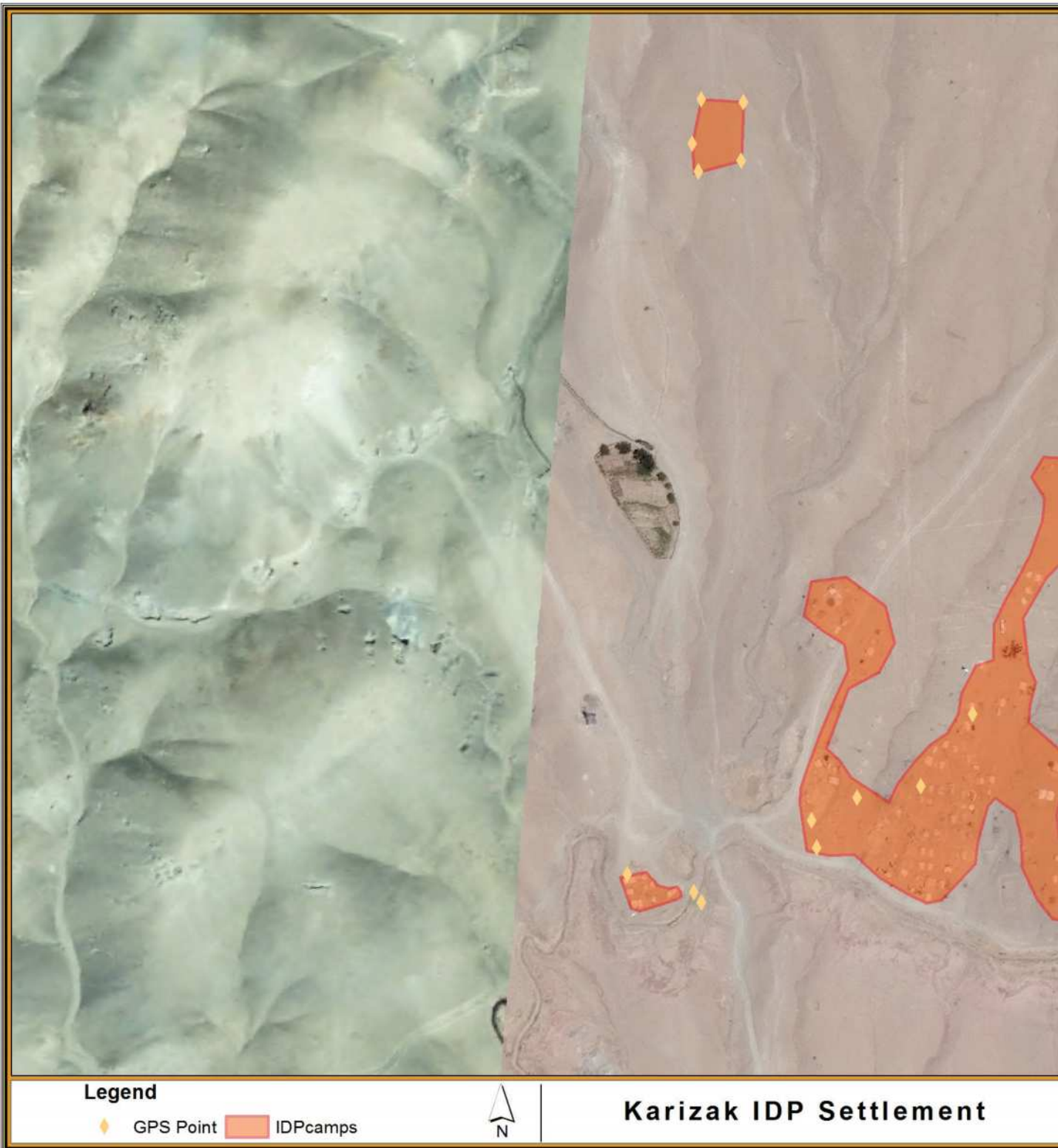
- اکثر فامیل ها (۸۵ فامیل) توافق نامه اسکان ندارند، در حالی که ۶۴ فامیل به توافق شفاهی بسنده کرده اند. فقدان امنیت اسکان

- یک مانع مهم برای سرمایه گذاری ساکنین در این منطقه می باشد.

- یک مدرسه اجتماع محور نیز در ساحه فعال می باشد، متعلمین می توانند در مکتب ابتدایی دولتی در محل زندگی خود یا یک لیسه دولتی که حدوداً یک کیلومتر دورتر قرار دارد اشتراک نمایند. برای شرکت در هر دو نوع مکتب، اطفال باید تذکره تابعیت داشته باشند که این مساله یک مانع برای ثبت نام اطفال بیجا شده بعد از صنف ۳ می باشد.

- بر طبق گزارش اداره ی اراضی (ARAZI)، کاریزک در یک زمین دولتی واقع شده اما فامیل های هراتی بخاطر این زمین ها بحث و جدل دارند.

۳. مشخصات اقامتگاه:

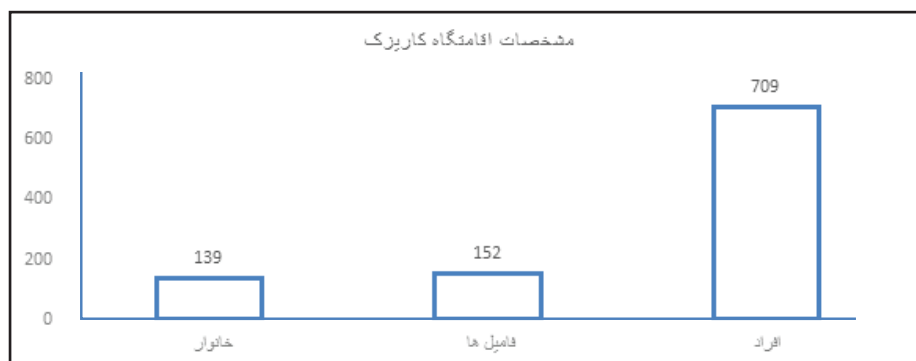
موقعیت:

اقامتگاه بیجا شدگان داخلی کاریزک در یک جریب (۰,۲ هکتار) زمین واقع در دامنه کوه در ولسوالی انجیل که تقریباً ۶ کیلومتر دورتر از مرکز شهر هرات است موقعیت دارد. این مرکز در شاهراه هرات - کرخ در مجاورت اقامتگاه بیجاشدگان داخلی شیدایی و اقامتگاه جدید کاریزک قرار دارد. زمین این مرکز توسط شاروالی برای برخی از بیجاشدگان داخلی در شیدایی اختصاص یافته است.

تعداد خانوار: ۱۳۹

تعداد فامیل ها: ۱۵۲

جمعیت: ۷۰۹ تن (مرد= ۳۸۳ تن و زن=۳۲۶)

۳. مشخصات آماری (دموگرافیک):

ترکیب قومی:

جمعیت کاریزک عمدتاً از اقوام تاجیک ۹۹٪ (۱۵۱ فامیل) با ۱٪ (۱۱ فامیل) پشتون تشکیل شده- که از غور بوده و در سال ۲۰۱۵ به علت جنگ و نزاع بر سر زمین و به دلیل حوادث طبیعی (خشکسالی) به این منطقه آمده است.

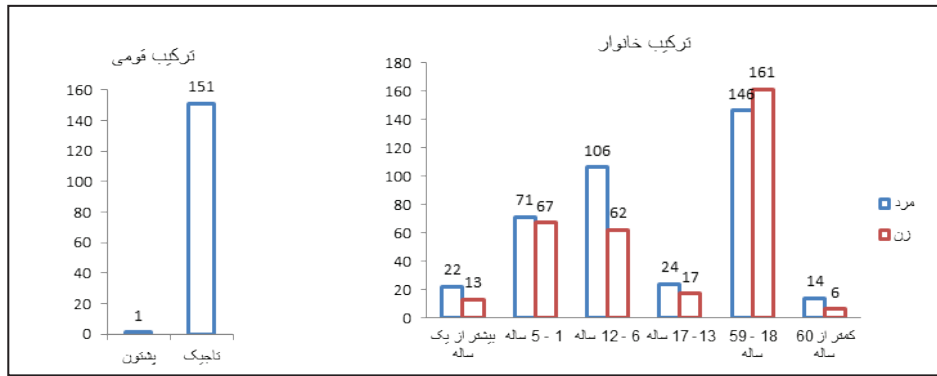
ترکیب جندر/ سن:

مانند اقامتگاه مجاور، جمعیت کاریزک نیز نسبتاً از نظر جندر متعادل بوده و تعداد جوانان (۱۸-۵۹ سال) بیشتر می باشند.

تعداد خانوار: در کاریزک به طور اوسط در هر خانه ۱,۰۹ فامیل سکونت دارند می باشد.

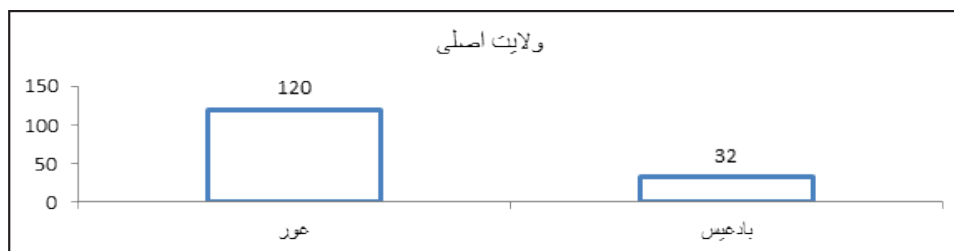
تعداد فامیل: در هر فامیل به طور اوسط ۴,۶۶ عضو وجود دارد.

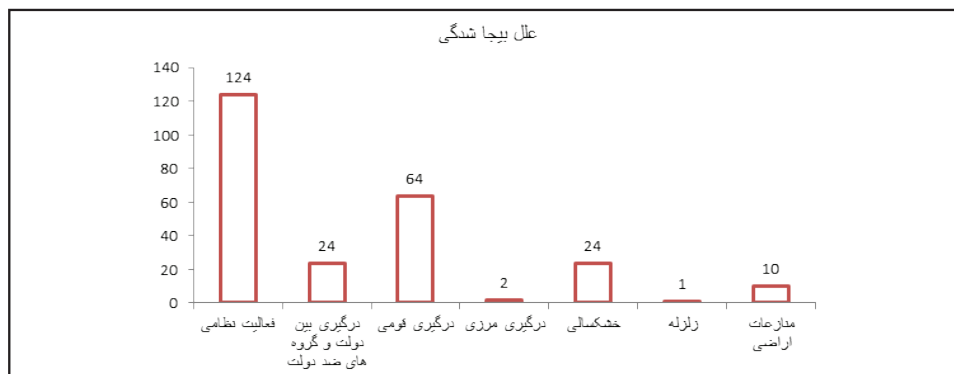
تاریخچه بیجا شدگی:

مکان اصلی: فامیل‌ها در کاریزک اصالتاً از ولسوالی‌های چغچران، شهرک و تولک در غور (۲۰ فامیل) می‌باشند، ۳۲ فامیل نیز اهل بادغیس (جوند) هستند.

علل بیجا شدگی:

همه فامیل‌ها در کاریزک بیجا شده داخلی هستند و هیچ کدام عودت ننموده‌اند. از فامیل‌ها سوال شد تا محرکین اصلی بیجا شدن خود را شناسایی کنند. تعداد کمی از فامیل‌ها (۲۵ فامیل) گزارش دادند که بخاطر حوادث طبیعی (۲۴ فامیل بخاطر خشکسالی،^۱ فامیل بخاطر زلزله) بیجا شدند. بیجا شدگان داخلی ناشی از جنگ ترکیبی از فعالیت نظامی، درگیری میان نیروهای دولتی و عناصر ضد دولت را به حیث محرکین اصلی بیجا شدگی خود معرفی نمودند. همه فامیل‌ها در کاریزک اخیراً (در ۱-۵ سال اخیر) بیجا شده‌اند.

بیجا شدگی اولیه:

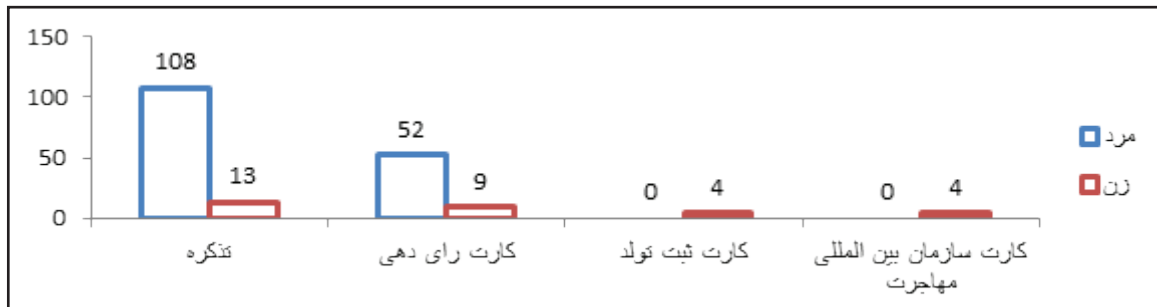
اکثر فامیل‌ها یک بار بیجا شدند، هرچند ۸ درصد (۱۲ فامیل) که قبلاً در ساحه دیگری از بیجا شدگان داخلی (پاشدان) که در سال ۲۰۱۴/۲۰۱۵ تعطیل شد زندگی می‌کردند گزارش دادند که دوبار بیجا شدند.^۲

۱. پاسخ دهندگان می‌توانستند که بیشتر از یک انتخاب داشته باشند

۲. بیشتر قضایا از نوع بیجا شدگی اولیه بودند - مستقیماً از غور/بادغیس به هرات آمدند. درابتدا، این فامیل‌ها در منطقه ای نزدیک کلینیک شیدایی زندگی می‌کردند، سپس دولت موقعیت این بیجا شدگان را ازجاده اصلی تغییرداد به دلیل اینکه در حال گسترش به شاهراه بودند. همچنان نگرانی راجع به امنیت اطفالی که از شاهراه می‌خواستند عبورومرور کنند وجود داشت، بنابراین بیجا شدگان داخلی سه سال پیش تصمیم گرفتند تا به کاریزک نقل مکان کنند. متعاقباً، فامیل‌هایی که در ساحه بیجا شدگان داخلی پاشدان زندگی می‌کردند منتقل شدند (ساحه در سال ۲۰۱۴/۲۰۱۵ بسته شد) و به کاریزک رفتند.

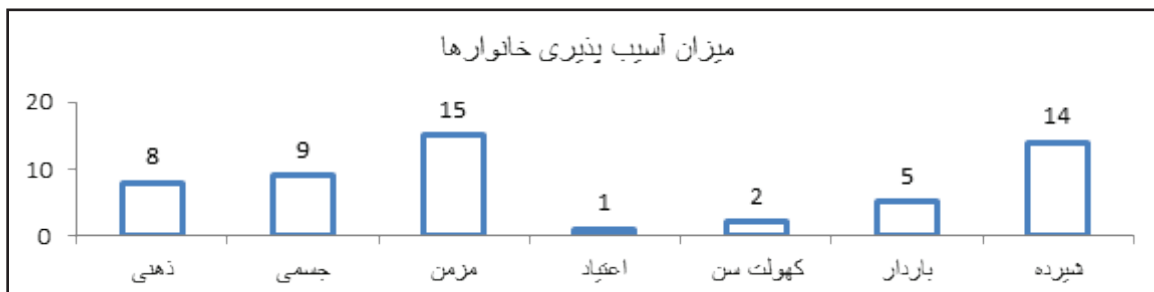
۴. دسترسی به اسناد مدنی:

۴۶٪ از مردان بیجاشده در این مکان (۱۰۸ نفر) تذکره تابعیت دارند هرچند تنها ۱۳ زن گزارش شده که تذکره دارند. فامیل‌ها گزارش نمودند که موسسه NRC با همکاری اداره نفوس / CRO به آنها کمک کردند تا با خانه پری کردن درخواست‌ها، تذکره تابعیت بگیرند و امکانات ترانسپورتی برای اعزام ایشان به محل اصلی زندگی شان را فراهم نمودند. ثبت تولد: فقط ۴ طفل (دختر) گواهی ثبت تولد داشتند.

۵. آسیب پذیری:

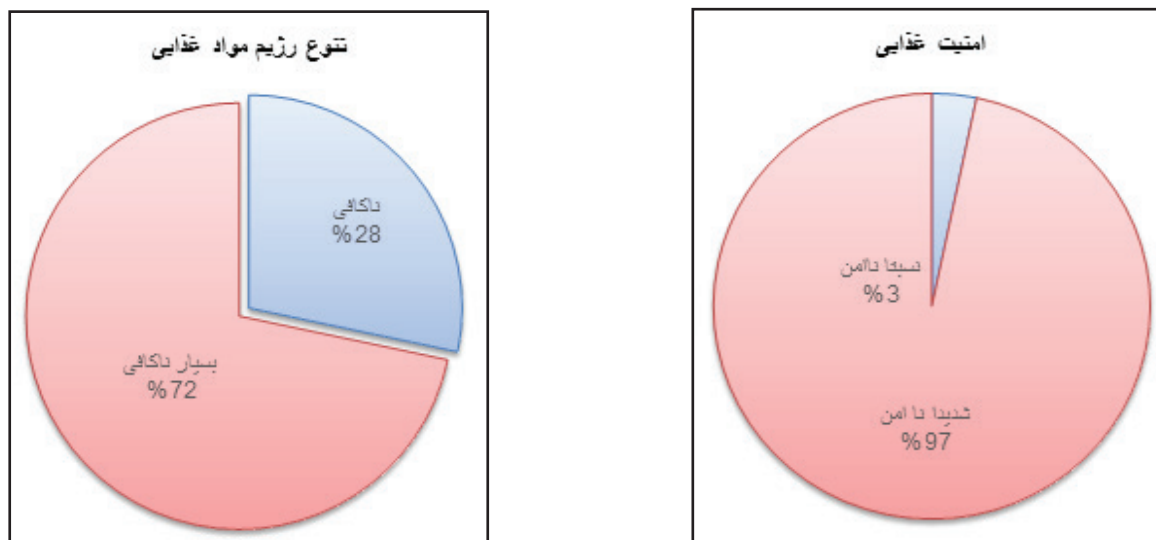
حدود ۸ درصد (۵۹ فامیل) از بیجاشدگان آسیب پذیر بوده و افراد با نیازمندی‌های خاص (PSN)^۲ می‌باشند. ۲۰ فامیل وجود دارند که توسط اطفال سرپرستی می‌گردند همزمان ۱۳ فامیل نیز توسط خانم‌ها سرپرستی می‌شوند. تعدادی از فامیل‌ها در کاریزک دارای اعضای با معلولیت ذهنی و جسمی (۸۰۹ نفر) می‌باشند همزمان ۱۵ فامیل هستند که یک عضو با بیماری مزمن دارند. بیماری‌های مزمن شامل مشکلات قلبی، هپاتیت C، سنگ گرده، و پانکراتیت می‌باشد.

۲. افراد با نیازمندی‌های خاص (PSN) باید واجد حداقل دسته بندی‌های استاندارد UNHCR باشند: طفل بی سرپرست/ جداشده از فامیل، زن مجرد در معرض خطر/فامیل‌های تحت سرپرستی خانم‌ها، خشونت جنسی یا جنسیتی، مرد یا زن بی‌بوه، طفل در معرض خطر/ فامیل‌های تحت سرپرستی طفل، فرد مسن در معرض خطر، معلولین (جسمی، ذهنی)، بیماری‌های مزمن، حالات طبی جدی، اعتیاد و خیلی فقیر و غیره)

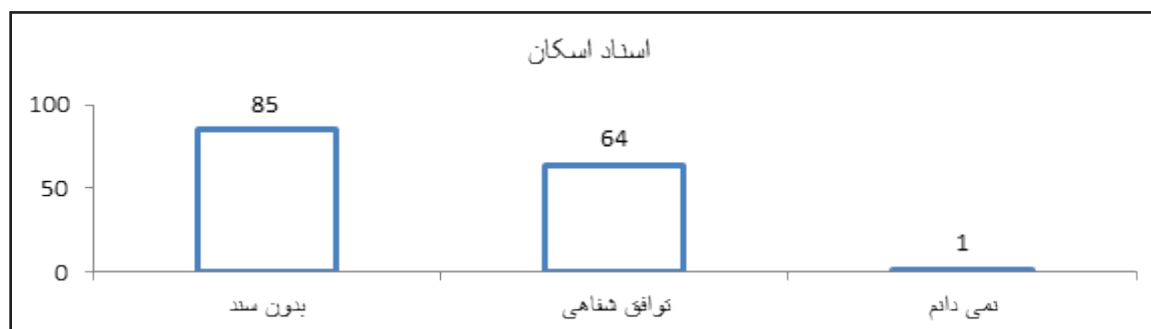
۶. مصئونیت غذایی:

مصئونیت غذایی (شامل مصرف مواد غذایی و تنوع رژیم غذایی) با اندازه گیری میزان دسترسی فامیل ها به کالاهای اساسی سنجیده شد. نتایج نشان دهنده عدم وجود مصئونیت غذایی فراگیر می باشند، تقریباً تمام فامیل ها (۹۷ درصد یا ۱۴۷ فامیل) شدیداً از نظر تامین مواد غذایی در شرایط بحرانی قرار دارند. اکثر فامیل ها در کاریزک (۷۲ درصد یا ۱۰۹ فامیل) به دلیل فقر، توانایی تغییر در رژیم غذایی خود را ندارند و رژیم غذایی ایشان فقط شامل کالاهای اساسی مانند حبوبات، برنج، نان و روغن می باشد. تامین منابع پروتئین و مواد مغذی ضروری مانند گوشت، محصولات لبنی، میوه و سبزیجات به شدت برای ایشان دشوار می باشند.

۷. حقوق مسکن، زمین و مالکیت:

حق تصدی زمین: اکثر فامیل ها (۸۵ فامیل) کدام فرم اسکان (توافقنامه اسکان) ندارند، در عین حال ۶۴ فامیل گزارش شده که به طور شفاهی از مسئولین دولتی در سال ۲۰۱۳ برای اقامت در زمین اجازه گرفته اند. ۱۰ فامیل اختاریه اخراج از سوی فامیل های هراتی در محل دریافت نموده اند.

وضعیت زمین:

بر طبق گزارش اداره اراضی، کاریزک در یک زمین دولتی واقع شده اما فامیل های هراتی در مورد آن اعتراض دارند. مسکن: تمام خانه ها از خشت و گل (خاک کوبیده شده) ساخته شده اند، که برای حفاظت از ساکنین در برابر عوامل طبیعی خارجی مناسب نمی باشند، تعدادی از خانه ها در حالت نامناسبی قرار دارند و در برابر رویدادهای طبیعی آسیب پذیرند. بیجاشدگان داخلی مخصوصاً زنان راجع به نبود امنیت در خانه هایشان و حفظ حریم خصوصی شان ابراز نگرانی نمودند. این درخواست به شاروالی و ریاست مهاجرین و عودت کنندگان ارائه گردیده تا زمین ها تقسیم بندی شده و دیوار ساخته شود.

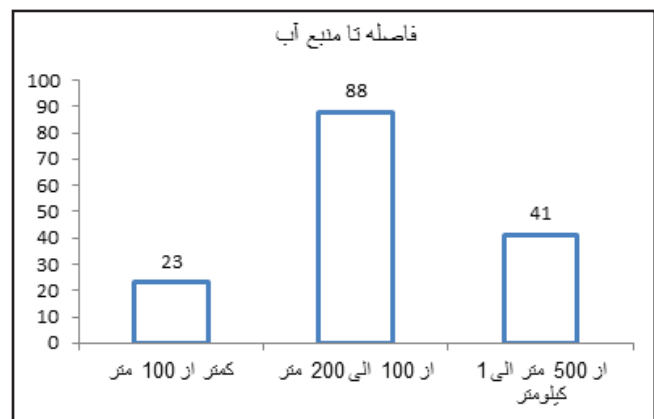
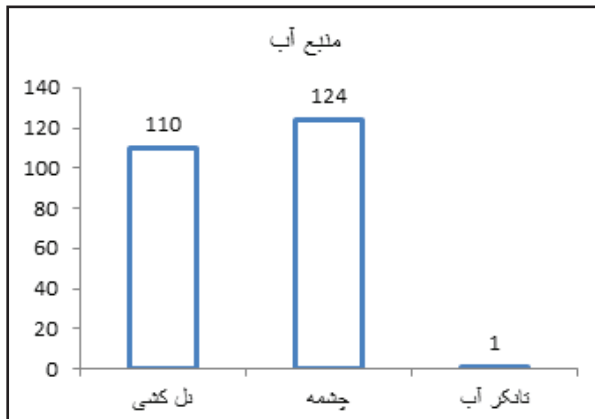
مالکیت دارایی ها:

۷ فامیل دارای تجهیزات قالین بافی بودند، ۱ فامیل مال (بز، گوسفند) داشت و بیشتر فامیل ها گزارش دادند که مالک هیچ مال و دارایی نبودند.

۸. دسترسی به خدمات اساسی

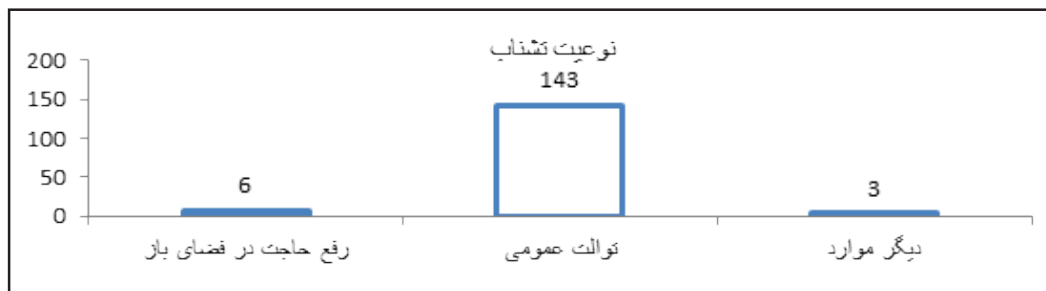
آب:

اکثر فامیل‌ها (۱۱۰ فامیل) از طریق ششش نل عمومی به آب دسترسی دارند، بعد از کمک رسانی توسط یونیسف، یک شبکه لوله کشی شده آب از مکتب شیدایی به کاریزک امتداد یافت، در مخازن آب جمع آوری شده و از طریق نل عمومی توزیع گردید؛ در عین حال ۴۲ فامیل باقی مانده از یک چشمه که ۵۰۰ متر دورتر واقع است آب می‌گیرند. قبلاً زنان آب را از منطقه ای که مربوط به مردم محل است فراهم می‌نمودند که اغلب منجر به صف‌های طولانی و گاهی منجر به درگیری ایشان با مردم بومی منطقه می‌شد.

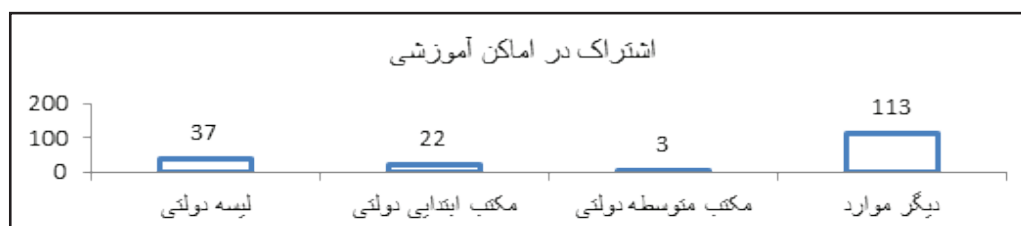
حفظ الصحه:

تقریباً همه فامیل‌ها در کاریزک از یکی از ششش تشناب عمومی در این ساحه استفاده می‌کنند، هرچند این تعداد تشناب برای رفع ضرورت تمام مردم منطقه کافی نبوده و برخی فامیل‌ها (۶ فامیل) در فضای باز رفع حاجت می‌کنند و تعدادی نیز از تشناب سیار استفاده می‌نمایند. در مورد چگونگی حفظ و نگهداری این تشناب‌ها برخی نگرانی‌ها وجود دارد که گاهی اوقات عدم ترمیم به موقع آنها موجب به خطر افتادن وضعیت صحتی مردم می‌گردد.^۴

امکانات آموزشی:

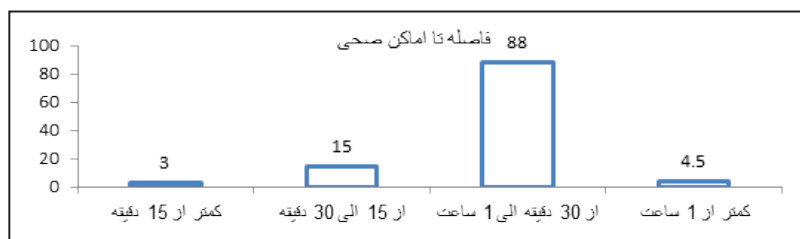
چهار مکتب اجتماع محور (CBS) و یک مرکز آموزشی (ALC) در کاریزک وجود دارد که برای تعدادی از اطفال در این ساحه امکان تحصیل را فراهم نموده، تعدادی از اطفال نیز در مکتب ابتدایی دولتی در این منطقه و لیسه دولتی که در شیدایی واقع است اشتراک می‌نمایند. برای اشتراک در مکاتب دولتی بعد از صنف ۳، تذکره نیاز است که این مساله یک مانع اساسی بر سر راه این اطفال برای ثبت نام می‌باشد.

۴. نبود امکانات برای حمام خصوصی یک مشکل عمده برای زنانی است که در معرض عام خود را نمی‌شویند و باید منتظر بمانند تا در ساعات شب این کار را انجام دهند.

امکانات صحتی:

ساکنین کاریزک می توانند به کلینیک شیدایی و شفاخانه اطفال که یک کیلومتر دورتر واقع شده مراجعه کنند. علاوه بر این، یک کلینیک سیار توسط ورلد ویژن راه اندازی شده که هفته ای یک بار آماده خدمات رسانی است. کلینیک سیار برنامه های آموزشی را نیز برای خانم ها در زمینه ی حفظ الصحه و بهداشت باروری فراهم نموده و مقداری دوا را بطور رایگان توزیع می نماید. در مواردی دیگر ساکنین گفتند که توانایی پرداخت پول دوا و درمان را ندارند.

برق / انرژی:

۲۸٪ (۴۲ فامیل) از بیجاشدگان در کاریزک دسترسی به هیچ نوع برق ندارند. این ساحه به شبکه برق دولتی متصل نشده است، ۵۲٪ (۸۶ فامیل) از فامیل ها منابع جدید انرژی مانند سولر را استفاده می کنند. این اجتماع ۶۰۰۰ پانل سولر را چندین سال پیش دریافت نموده بودند، هر چند بسیاری از آنها حالا شکسته شده اند. باقی فامیل ها از منابع غیر مرسوم مثل باتری و چراغ باتری دار استفاده می کنند.

دسترسی به سرک:

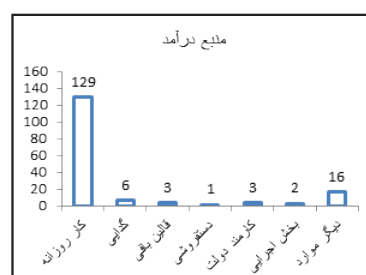
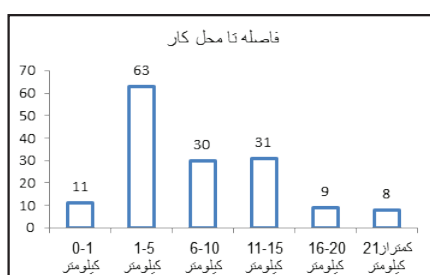
همه جاده ها در کاریزک قیرریزی نشده اند، خصوصا در فصل زمستان رفت و آمد در این جاده ها بسیار دشوار می باشد.

۹. اشتراک اجتماع:

یک شورا از ساکنین کاریزک نمایندگی می کند که ۱۵ عضو (از جمله ۶ زن) دارد و توسط سه نماینده رهبری می گردد. این شورا با حمایت موسسه ورلد ویژن تاسیس گردیده و به طور غیر رسمی توسط اداره مهاجرین و عودت کنندگان تصدیق شده هر چند شاروالی آن را تاکنون تصدیق نکرده است.

۱۰. معیشت / منبع درآمد:

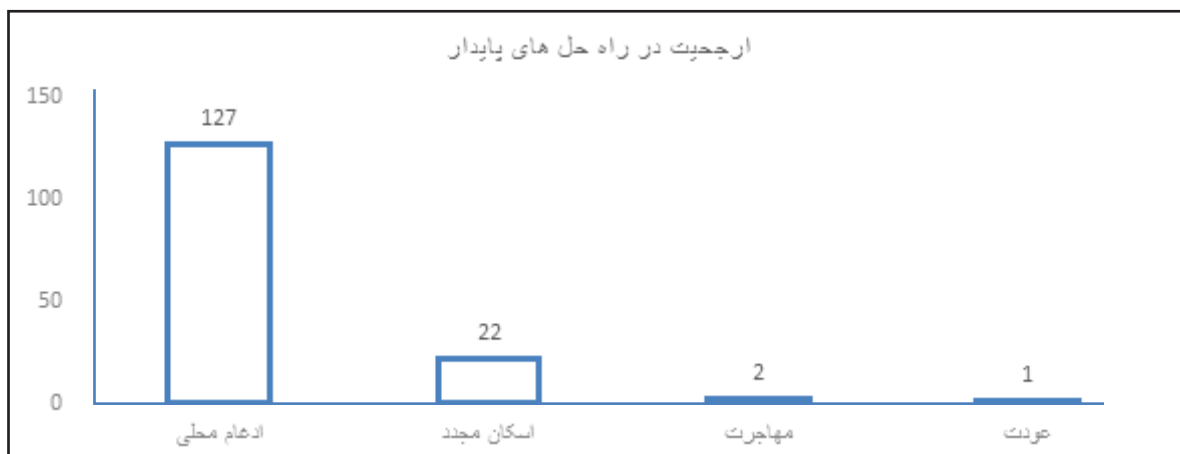
تقریبا تمام سرپرستان فامیل ها در کاریزک به کار روزمزدی در شهر هرات مشغول می باشند (۱۲۹ تن)، در عین حال تعداد کمی نیز به کار قالین بافی مصروف اند و برخی دستفروشی یا گدایی می کنند. کارکنان مرد عمدتا به کار ساختمانی مشغولند و زنان نیز در خانه ها کار می کنند. وضعیت اشتغال با تغییر فصول ناپایدار و آسیب پذیر می باشد، زنان ساکن در این مکان گزارش دادند که بعضی اوقات هیچ کاری وجود نداشته و مجبور به گدایی شده اند که با این کار بین ۱۰۰ الی ۲۵۰ افغانی روزانه درآمد دارند. حد اوسط درآمد ماهوار: فامیل های بیجا شده در کاریزک از ۱۰۰۰ الی ۳۰۰۰ افغانی (معادل ۴۶ دالر) در هر ماه درآمد دارند. راهبرد مقابله: بسیاری از بیجاشدگان از اقوام، همسایگان و دکانداران تا حدود ۱۲۰۰۰ افغانی قرض می گیرند. بعضی از آنها گزارش دادند که مصارف زندگی خود را از طریق مبالغی که اعضای فامیل آنها از ایران ارسال می کنند تامین می نمایند. تقریبا تمام فامیل ها یک یا دو عضو دارند که در ایران کار می کند.

۱۱. راه حل های پایدار

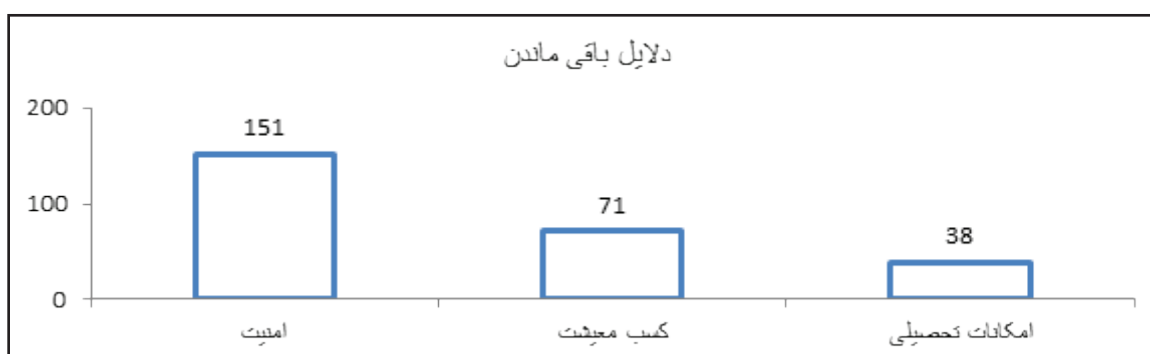
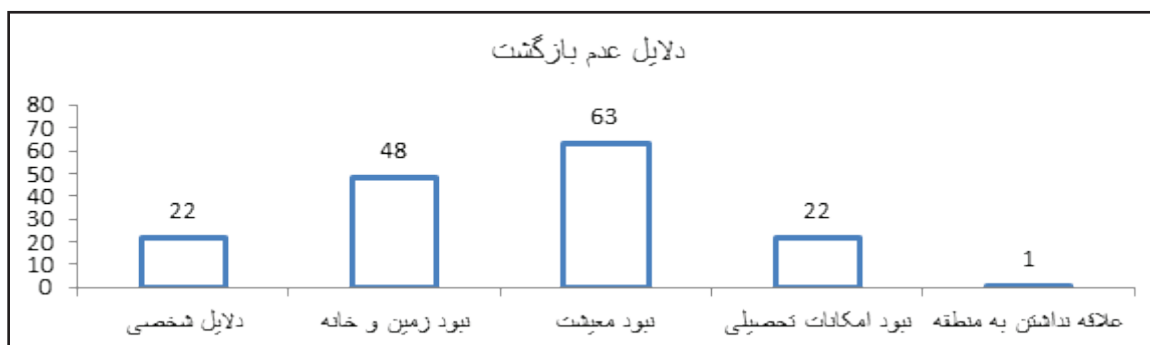
هدف از راه حل های پایدار:

اکثر فامیل ها (۸۳٪، ۱۲۸ فامیل) قصد ماندن در کاریزک را دارند، درحالی که دو فامیل تصمیم دارند که به کشور دیگری مهاجرت نمایند.

دلایل بازگشت / ماندن:

نبود معیشت کافی و زمین و خانه مهمترین دلایل برای عدم بازگشت این افراد به زادگاه اصلی شان می باشد (۶۳ فامیل، ۴۸ فامیل)، امنیت نیز مهمترین دلیل برای باقی ماندن ایشان در کاریزک است (۱۵۱ فامیل) و دلیل دیگر آن کسب معیشت می باشد (۷۱ فامیل).

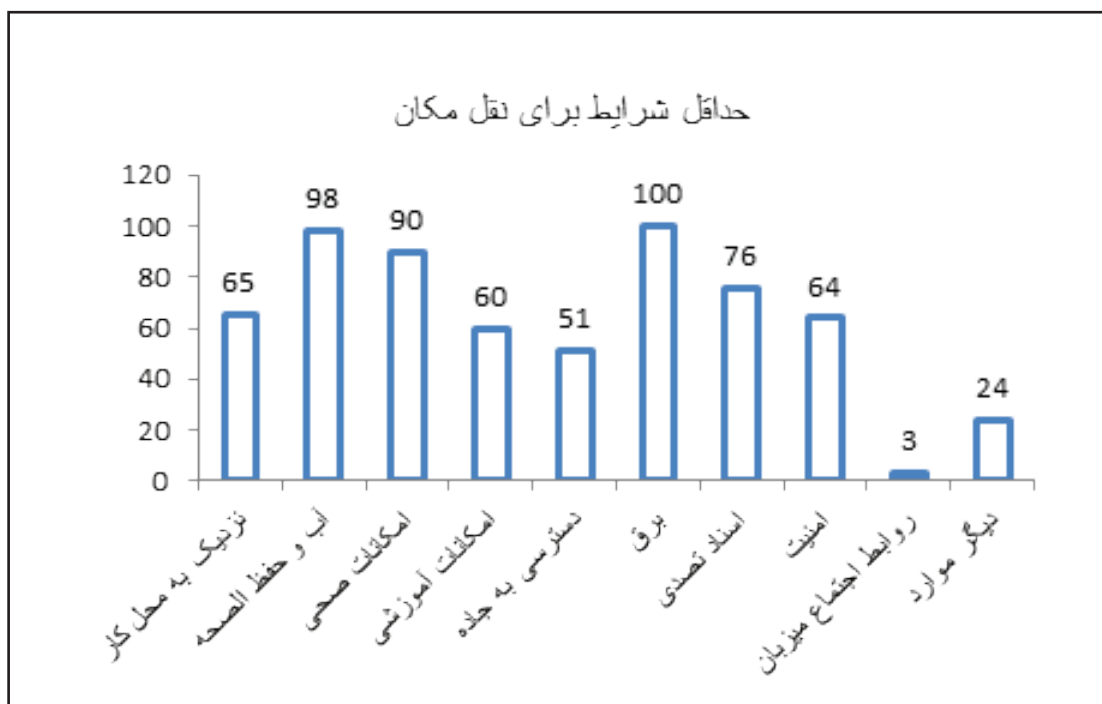

۱۲. نقل مکان / تخصیص زمین

۵ فامیل گفتند که در مورد زمین جایگزین با آنها مشوره صورت گرفته (۴ فامیل توسط دفتر والی و یک فامیل بوسیله اداره مهاجرین و عودت کنندگان). ازهر ۵ فامیل، چهار فامیل موافقت نمودند که به زمین جدید نقل مکان نمایند. هیچ کدام از فامیل ها از اندازه زمین خبر نداشتند، اما طبق گزارشات به ایشان هدایت داده شده که ۲۰۰۰۰ افغانی را پرداخت نمایند. تعدادی از پاسخ دهندگان در گزارش مباحثه متمرکز گروه (FGD) ابراز داشتند که آنها از طرح ها برای نقل مکان این اجتماع به مسلخ آگاه بودند. بسیاری از آنها از این طرح به دلیل فاصله مسلخ از شهر و هزینه ترانسپورت اضافی برای رسیدن به محل کار و همچنان برای اطفال به خاطر رفتن به مکتب حمایت نکردند، تعدادی از پاسخ دهندگان نیز نگرانی شان را در مورد فقدان خدمات اساسی (به ویژه آب) در مسلخ ابراز نمودند. همه به جز ۲ فامیل گزارش دادند که که قادر به پرداخت هزینه کمتر از ۱۰,۰۰۰ افغانی برای ساحه جدید می باشند.

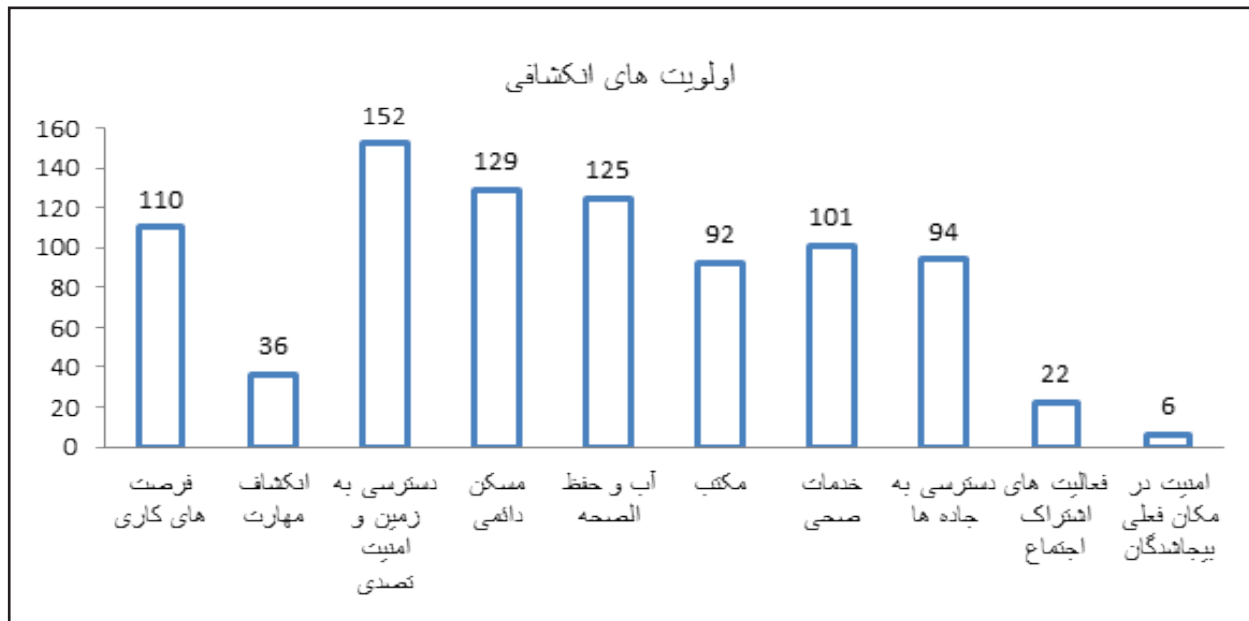
۱۳. حداقل شرایط برای نقل مکان

از پاسخ دهندگان کاریزک سوال شد که تحت چه شرایطی حاضر به نقل مکان به ساحه دیگر هستند. بارزترین شرایط دسترسی به برق (۱۰۰ فامیل)، آب و امکانات حفظ الصحه (۹۸ فامیل) و امکانات صحتی (۹۰ فامیل) گزارش شدند.

۱۴. اولویت های انکشافی / حفاظتی:

ازفامیل های بیجاشده سوال شد که اولویت های انکشافی / حفاظتی ایشان برای تسهیل راه حل پایدار چه است. دسترسی به زمین (مصنوعیت تصرف) به حیث اولویت اول (۱۵۲ فامیل) و بعد از آن مسکن دائمی (۱۲۹ فامیل) و آب و حفظ الصحه (۱۲۵ فامیل) عنوان گردیدند. فرصت های کاری و خدمات صحتی نیز شایان ذکر می باشند (۱۱۰ فامیل، ۱۰۱ فامیل). بسیاری از باشندگان (خصوصاً زنان) گفتند که در جریان شب در کاریزک احساس ناامنی می کنند، خانه ها دارای دروازه و پنجره های ایمنی و صحیح برای تامین امنیت خانه نمی باشند. علاوه بر این، اصول فرهنگی برای استفاده از تشناب ها توسط زنان، فقط در هنگام شب، میزان آسیب پذیری آنها را افزایش می دهد.

مشخصات اقامتگاه منارها

۱. یافته های کلیدی

- اکثریت فامیل ها در اقامتگاه منارها بیجاشدگان داخلی جنگ زده میباشند، و هیچ کدام شان عودت کننده نمی باشند.

- تقریباً ۷۴٪ فامیل ها از لحاظ تامین مواد غذایی با بحران مواجه هستند. در حالیکه ۲۴٪ آنها نسبتاً در حد متوسط قرار دارند. لازم است تا اقدام فوری صورت گیرد.

- اگرچه دو کلینیک صحتی دولتی در مجاورت آن قرار دارد، اما مسائل مالی، ازدیاد نفوس و عدم موجودیت دواها از جمله موانع اساسی بیجا شدگان برای دسترسی به مراقبت های صحتی میباشند. بیماری های واگیردار از آب مانند هیپاتیت A و B، خارش های پوستی و عفونت های چشمی بسیار شایع میباشند. لذا کمبود تسهیلات آب وفاضلات منجر به مشکلات صحتی در میان اهالی منطقه میگردد (بخصوص در کمپ ۱).

- عدم دسترسی به مدارک شهروندی یکی از موانع قابل توجه برای ثبت نام اطفال در صنوف بالاتر از صنف ۳ میباشند. مسائل لسانی، عدم آشنایی با برنامه آموزشی محلی و طعنه زدن بیجاشدگان داخلی بیشتر باعث کم شدن میزان ثبت نام ها شده است. ۵۵٪ از کل فامیل ها هیچ یک از اعضای خانواده شان به مکتب نمی رود.

- اکثر فامیل ها (تعداد ۱۹۵) دارای قرارداد اسکان زمین نمی باشند، در حالی که ۱۵۵ فامیل به توافق شفاهی بسنده کرده اند. تهدید به اخراج و هم چنین ممنوعیت احداث / تعمیر پناهگاه های موجود توسط دولت مانع سرمایه گذاری ساکنین در این منطقه محلی می گردد.

- این زمین گزارش شده است که متعلق به وزارت دفاع میباشند، و هم چنین دربین بنای تاریخی و منطقه مرکزی یونسکو (مجمع مصالح) در ماستر پلان ۲۰۱۲ قرار میگیرد.

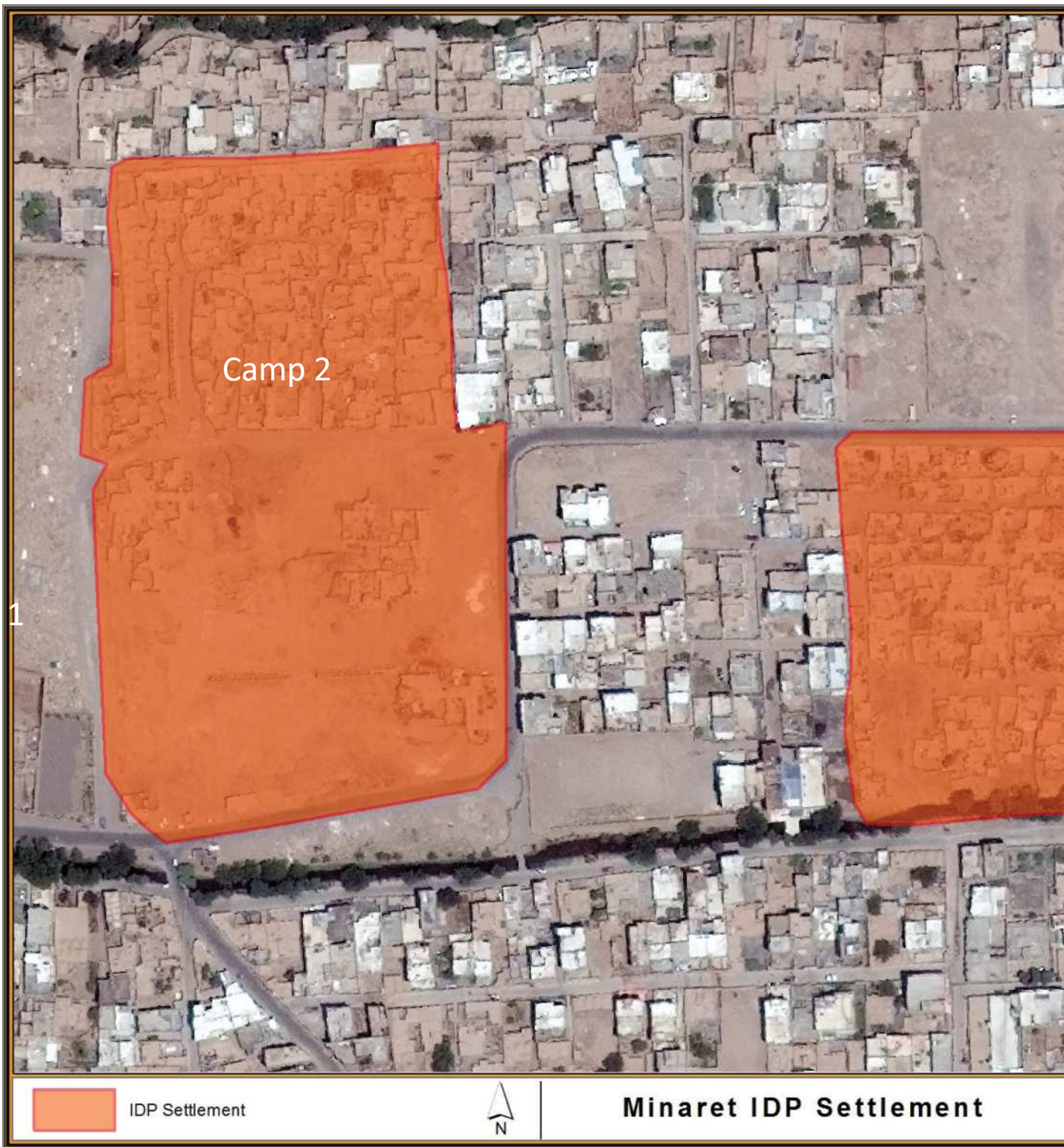
- تمام خانه ها از خشت و گل (خاک کوبیده شده) ساخته شده اند، تعدادی از خانه ها در حالت نامناسبی قراردارند، برای حفاظت از ساکنین در برابر عوامل خارجی مناسب نمی باشند و در برابر رویدادهای طبیعی آسیب پذیر اند.

- اکثر سرپرستان فامیل ها به کار روزمزد و سایر اشکال کار

های ناپایدار و فصلی اشتغال دارند. با وجود موقعیت منارها در مجاورت شهر هرات، حمل و نقل هزینه قابل توجهی را در بر دارد و تعداد زیادی از اعضای فامیل ها قادر به پرداخت هزینه برای پیمودن راه های طولانی تر نمی باشند.

- اکثریت فامیل ها قصد دارند تا در این محل باقی بمانند.

مسائل امنیتی و فقدان امرار معاش از جمله عوامل عمده برای عدم برگشت به مکان اصلی شان میباشد.

۲. مشخصات اقامتگاه

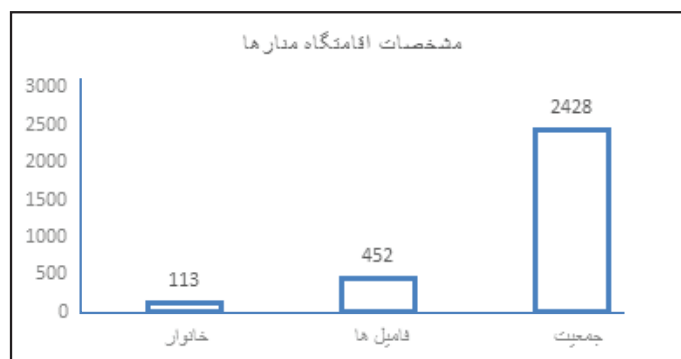
موقعیت: اقامتگاه بیجا شدگان داخلی در منارها در ۱۲ جریب (۲,۴ هکتار) زمین واقع و تقریباً ۱,۹ کیلومتر دورتر از مرکز شهر هرات است.

این منطقه به صورت فیزیکی به دو بلاک جداگانه تقسیم شده است (کمپ ۱ و ۲ همراه با خانه های متعلق به هراتی ها/اجتماع میزبان در بین این دو اقامتگاه).

تعداد خانوار: ۱۱۳ (کمپ ۱: ۷۶، کمپ ۲: ۳۷)

تعداد فامیل ها: ۴۵۲ (کمپ ۱: ۲۶۴، کمپ ۲: ۱۸۸)

جمعیت: ۲۴۲۸ تن (۱۲۳۴ ذکور و ۱۱۹۴ اناث)

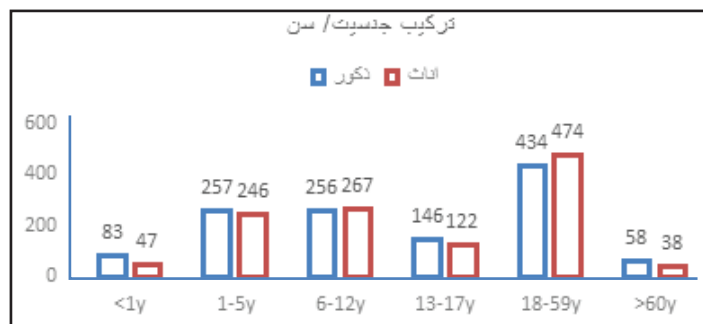
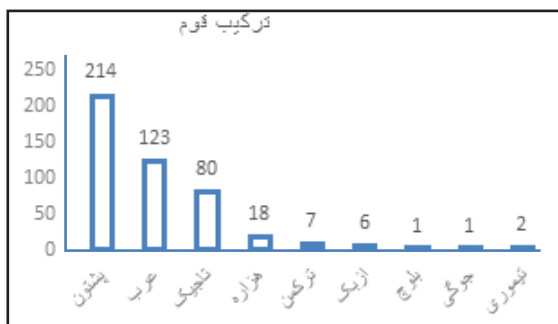
۳. مشخصات آماری (دموگرافیک)

ترکیب قومی: تقریباً همه فامیل ها در منارها بیجا شده میباشند. جمعیت آن عمدتاً از قوم پشتون (۲۱۴ فامیل)، و تعداد قابل توجهی از آنها فامیل های عرب و تاجیک (۱۲۳ فامیل، ۸۰ فامیل) میباشند. نتایج مباحثه گروهی متمرکز نشان میدهد که تعداد بسیاری از فامیل ها قبلاً از کوچی ها بوده و بخاطر جنگ و خشکسالی بیجا شده اند، منابع خود را از دست دادند و مجبور به پذیرش یک سبک زندگی کم تحرک گردیدند. عوامل متعددی که باعث اسکان کوچی ها در یک منطقه گردیده عبارت از منازعات طولانی مدت، تخریب چراگاه های سنتی، تبعیض، و از دست دادن اموال/ احشام میباشند. اقلیت کوچکی از بیجاشدگان (۱۸ فامیل) را قوم هزاره تشکیل داده و بخشی کوچکتری از بیجاشدگان (۸ فامیل) را از سایر مناطق هرات در این منطقه تشکیل میدهد که تمام آنها در کمپ ۱ اسکان دارند.

ترکیب جندر/ سن: مانند سایر مناطق میزبان بیجاشدگان در هرات، جمعیت منارها نیز از نظر جنسیت نسبتاً با جوانان (۱۸-۵۹ سال) متعادل میباشند.

تعداد خانوار: در اقامتگاه منارها به طور اوسط در هر خانوار ۴ فامیل سکونت دارند.

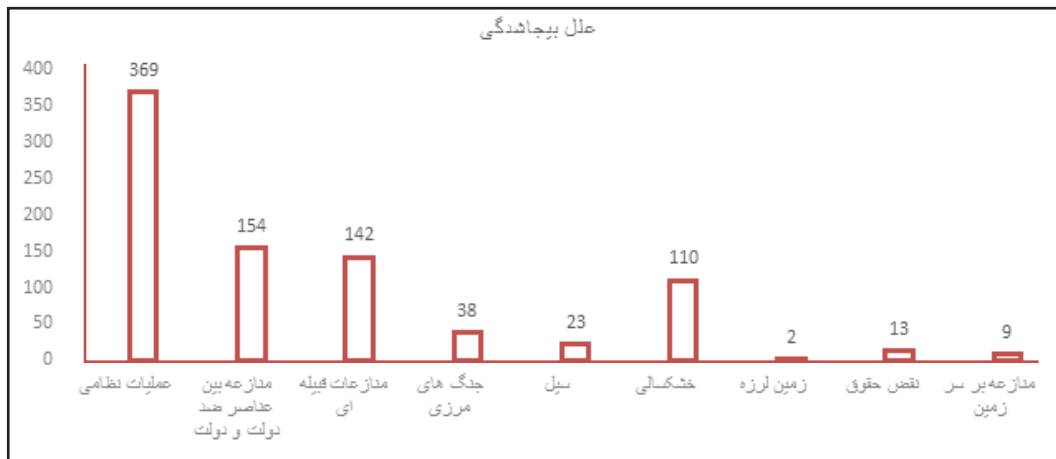
تعداد فامیل: در اقامتگاه منارها در هر فامیل به طور اوسط ۵,۳ عضو وجود دارد.

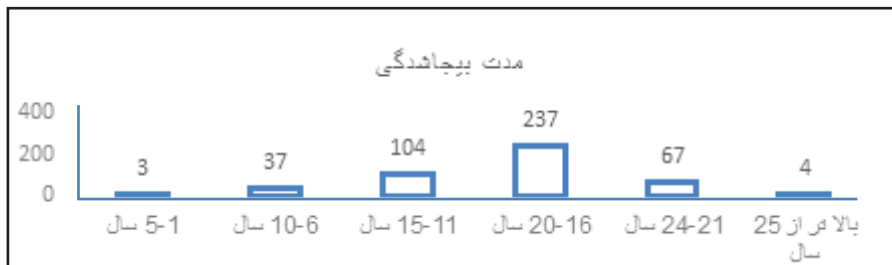
۴. تاریخچه بیجاشدگی

مکان اصلی: فامیل‌ها از سال ۱۹۹۰ ورود به اقامتگاه منارها را آغاز نمودند که در درجه اول سیل عظیمی از فاریاب (پشتون کوت و میمنه) بین سالهای ۱۹۹۶ الی ۲۰۰۰، بادغیس (بالا مرغاب)، غور (چغچران، شهرک) و بسیاری از بامیان، کندهار و سایر ولایات وارد شدند.

علل بیجا شدگی: اکثریت فامیل‌ها منازعه را دلیل ترک مکان اصلی خویش بیان نمودند؛ عملیات نظامی (۳۶۹ فامیل)، درگیری با مخالفین دولت (۱۵۴ فامیل) و منازعات قبیله ای (۱۴۲ فامیل). برعلاوه ۱۳۵ فامیل گزارش دادند که عامل فشار برای ترک مکان اصلی، حوادث طبیعی بوده است.

مدت بیجا شدن: اغلباً بیجاشدگی طولانی مدت میباشد؛ تعداد ۲۳۷ فامیل گزارش دادند که مدت ۱۵ سال و ۷۱ فامیل مدت ۲۰ سال است که بیجاشده اند. به تعداد ۴ فامیل (۱ فامیل با سرپرست زن) از جمله مستفیدین سازمان بین المللی برای مهاجرت (IOM) می باشند.

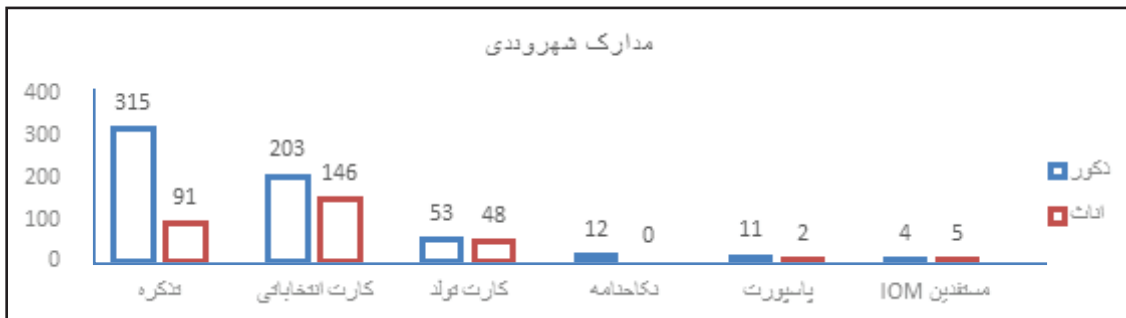

ایجاد پشت زمینه به محل بیجاشده نشین منارها توسط مناره‌های تاریخی هرات.

پاسخ دهندگان میتوانند بیشتر از یک گزینه انتخاب نمایند

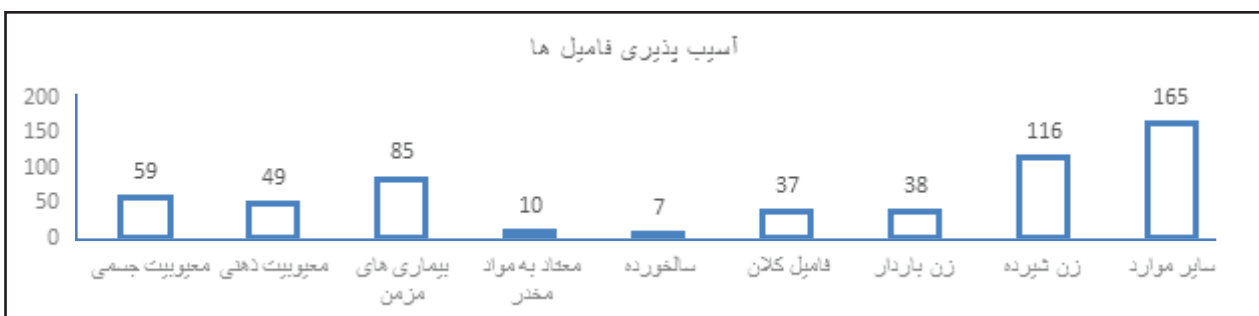
۵. دسترسی به مدارک شهروندی

بیشتر از نصف سرپرستان فامیل (۵۸ فیصد، تعداد ۲۶۰ فامیل) گزارش داده اند که دارای تذکره میباشند، هیچ یک از این تذکره ها از ولایت هرات نمی باشد، بلکه از محل سکونت اصلی شان میباشند. از بین کل نفوس، ۹۱ زن و ۳۱۵ مرد دارای تذکره میباشند. از بین ۴۵۲ تن از سرپرستان فامیل تنها ۳۴۸ سرپرست (۲۰۳ مرد و ۱۴۶ زن) دارای کارت انتخاباتی میباشند. پاسخ دهندگان در مباحثات گروهی متمرکز گزارش دادند که نیاز برای برگشت به مکان اصلی شان یکی از عمده ترین موانع دستیابی به مدارک شهروندی مورد نیاز بوده است.

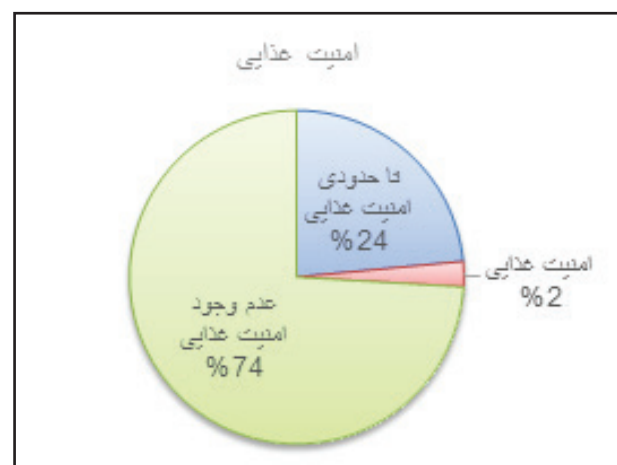
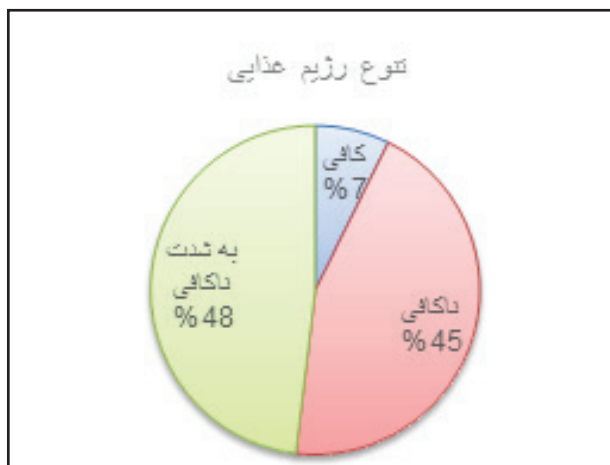
۶. آسیب پذیری

حدود ۲۸ فیصد (۴۱۲ فامیل) از بیجاشدگان آسیب پذیر بوده و یا از جمله افراد با نیازمندی های خاص (PSN) می باشند. آسیب پذیری مانند معیوبیت جسمی و ذهنی در اقامتگاه منارها گسترده میباشند (۵۹ فامیل، ۴۹ فامیل)، و به کمبود دسترسی به امکانات صحتی بستگی دارد. پاسخ دهندگان در مباحثات گروهی متمرکز گزارش دادند که استفاده مواد مخدر در این محل یک خطر امنیتی محسوب میشود، زیرا معتادان از مناطق دیگر هرات در این منطقه تجمع نموده اند. هم چنین، پاسخ دهندگان گزارش داده اند که پولیس محلی در رسیدگی به قانون، فرمان به موقع و رسیدگی به جرم و جنایت در مناطق شان تمایل نشان نمیدهد. برعلاوه، ۷۲ فامیل در اقامتگاه منارها سرپرستی تکی (بیوه زن و یا بیوه مرد) را به عهده دارند، در حالیکه ۳ فامیل توسط اطفال (کوچکتر از ۱۸ ساله) سرپرستی میگردد.

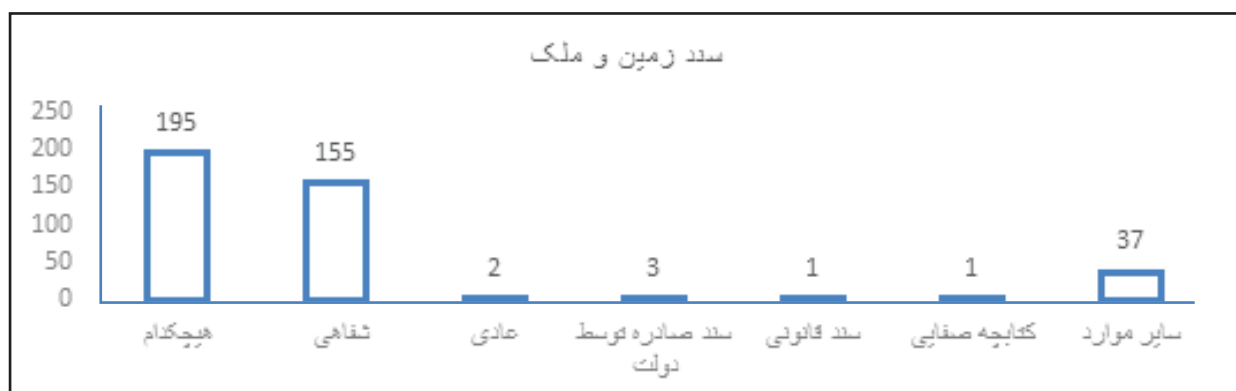
۷. مصئونیت غذایی

مصئونیت غذایی در اقامتگاه منارها (شامل مصرف مواد غذایی و تنوع رژیم غذایی) با اندازه گیری میزان دسترسی فامیل ها به مواد خام اساسی و مواد مغذی مورد نیاز سنجیده میشود. نتایج نشان دهنده عدم موجودیت مصئونیت غذایی به طور گسترده می باشد، ۷۴ فیصد فامیل ها (۳۳۴ فامیل) شدیداً از نظر تامین مواد غذایی در شرایط بحرانی قراردارند و ۲۴ فیصد (۱۰۶ فامیل) به طور متوسط از مصئونیت غذایی برخوردار نیستند. اکثریت فامیل ها نیز گزارش دادند که تنوع رژیم غذایی شان ناکافی میباشد، ۴۸ فیصد (۲۱۷ فامیل) تنوع رژیم غذایی شان شدیداً ناکافی است.

۸. حقوق مسکن، زمین و مالکیت

اسکان زمین: اکثریت فامیل ها (۴۳ فیصد، ۱۹۵ فامیل) دارای هیچ مدرک/قرارداد اسکان نمی باشند، در حالیکه ۱۵۵ فامیل به توافق شفاهی بسنده کرده اند. یک فامیل دارای سند میباشد. ۳ فیصد فامیل ها ملکیت زمین در یک منطقه دیگر را گزارش دادند.

وضعیت زمین: این زمین گزارش شده است که متعلق به وزارت دفاع میباشد، و هم چنین بین بنای تاریخی و منطقه مرکزی یونسکو (مجتمع مصالح) در ماستر پلان ۲۰۱۲ قرار میگیرد. ۱۱ فیصد فامیل ها گزارش داده اند که آنها اختاریه اخراج دریافت نموده اند، اگرچه مباحثات گروهی متمرکز نشان میدهد که بزرگان اجتماع چندین مرتبه با تهدید اخراج از طرف حکومت محلی و اجتماع میزبان مواجه شده اند. بنابر گزارشات چندین مرد با لباس رسمی در محل آمدند و بزرگان را برای حرکت اجتماع به یک منطقه جدید راهنمایی نمودند و وعده کمک و همکاری دادند، در حالیکه شکایات اعضای اجتماع میزبان با در نظرداشتن اثرات مخرب این اقامتگاه به امکانات عمومی نیز گزارش شده است.

مسکن: تمام خانه ها از خشت و گل (خاک کوبیده شده) ساخته شده اند، تعدادی از خانه ها در حالت نامناسبی قرار دارند، برای حفاظت از ساکنین در برابر عوامل خارجی مناسب نمی باشند و در برابر رویدادهای طبیعی آسیب پذیر اند. رهبران اجتماع گزارش داده اند که مقامات محلی به آنها اجازه احداث پناهگاه های جدید یا تعمیر خانه های موجود را نمی دهد، بناء آنها مجبور اند به صورت مخفیانه و در هنگام شب این کار را انجام دهند. گزارشات متعددی در جریان مباحثات گروهی متمرکز از ساکنان ارائه گردیده است که آنها کوشش میکنند تا خانه و امکانات عمومی بیشتر مثل تشناب را احداث نمایند و توسط پولیس مورد آزار و اذیت قرار میگیرند.

« در حال حاضر ما اجازه نداریم تا خانه های خود را تعمیر و احداث مجدد نماییم. اگر دیوارها و سقف های خانه های مان فرو ریزد ما حق تعمیر آن را نداریم. ما اجازه نداریم تا تشناب یا حمام جدید برای خود بسازیم. اگر این کار را انجام دهیم، پولیس نظامی برای چک و بررسی می آید و ما را تهدید به توقیف میکند. بناء ما زیاد تلاش میکنیم و خاک را جمع آوری میکنیم در هنگام شب تعمیر میکنیم. این بسیار مشکل است، زیرا ما سالهای زیادی میشود که در اینجا زندگی میکنیم و فامیل های ما اینجا رشد نموده اند، اطفال ما ازدواج کرده اند و اکنون اعضای فامیل ما بیشتر گردیده است و ما فضای کافی نداریم و در مضیقه به سر می بریم. بسیار خوب خواهد شد اگر اجازه رسمی و امنیت اسکان می داشتیم و اینجا می ماندیم و برای خود ساختمان های دائمی میساختیم و خانه های خود را گسترش میدادیم. خانه های خود را تقسیم میکردیم و فامیل های در حال رشد را در آن جای می دادیم».

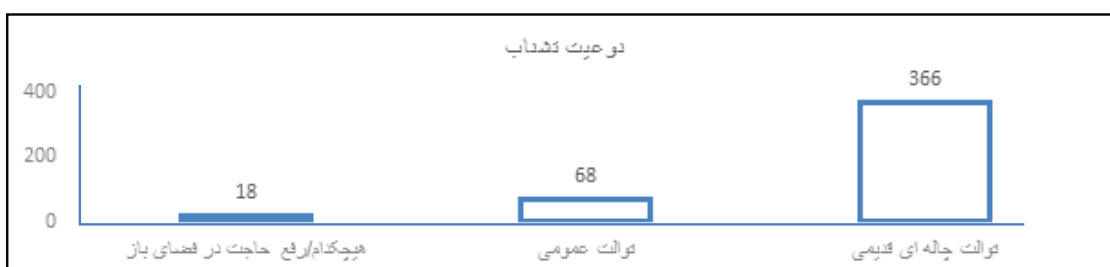
رئیس شورای اقامتگاه منارها

برعلاوه، دو سال قبل، اجتماع میزبان بخاطر بوی بد تشناب ها در بلاک ۱ منارها به شاروالی شکایت نمودند و شاروالی این تشناب ها را تخریب نمود. هم چنین هنگام سوزاندن مواد سوختی مثل پلاستیک و سایر زباله ها و بوی ناشی از آنها، صدای شکایات بلند گردید. بنابر گزارشات، ۳۰ تن از اعضای اجتماع میزبان و وکلای گذر محلی یک عریضه به دفتر والی ارائه نمودند و خواستار تخریب خانه ها و نقل مکان این اجتماعات شدند. در جریان سال ۲۰۱۵، اعضای اجتماع میزبان همراه با پولیس در این ساحه آمدند و یک ردیف از تشناب های عمومی را به دلیل بوی بد تخریب نمودند. سپس نمایندگان بیجاشدگان داخلی به دفتر والی رفتند و او یک تعهد شفاهی داد که این اجتماع تا هنگام یافتن یک راه حل دائمی میتوانند در این محل بمانند.

۹. دسترسی به خدمات اساسی

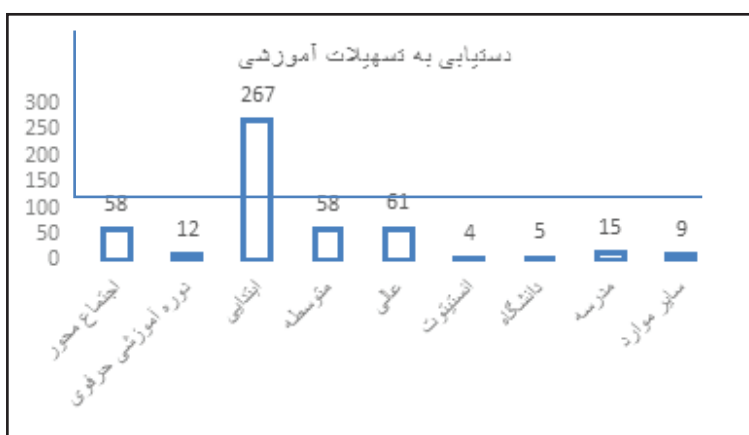
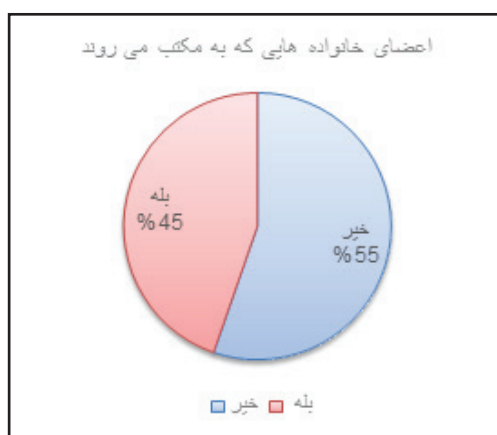
آب: اکثر فامیل ها (۶۸ فیصد، ۳۰۶ فامیل) از طریق پمپ دستی به آب دسترسی دارند، در حالیکه ۳۰۲ فامیل از چاه پمپ استفاده مینمایند. مباحثات گروهی متمرکز مسائل مربوط به چاه دستی را بیان نمودند که بسیار کهنه اند و بخوبی کار نمیدهند. هیچ سیستم آب لوله کشی وجود ندارد؛ اگر پمپ های دستی خراب شوند، مردم این اجتماع مجبور اند تا پول جمع نمایند و آن را تعمیر کنند. برعلاوه پاسخ دهندگان راجع به کیفیت آب و هم چنین عدم موجودیت امکانات فاضلاب که منجر به مشکلات صحتی میگردد گزارش دادند(در ذیل مشاهده نمایید).

فاضلاب: اکثر فامیل ها (۳۶۶ فامیل) از تشناب های چاله ای سنتی استفاده می نمایند، عدم موجودیت چاه تشناب و عدم جدایی چاله ها باعث میگردد تا پساب به مناطق عمومی تخلیه شود و منجر به آلوده شدن منابع آبی گردد. ۶۸ فامیل از تشناب های عمومی استفاده می نمایند که در وضعیت نامناسب قرار دارد و باعث بروز مسائل صحت عامه میگردد، در حالیکه ۱۸ فامیل هیچ دسترسی به تشناب ندارند و در فضای باز رفع حاجت می نمایند.

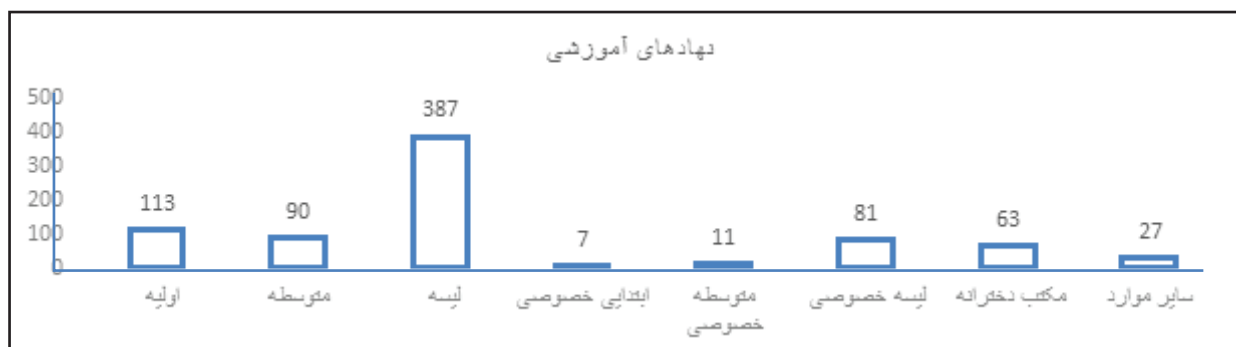
امکانات آموزشی: یک مکتب ابتدایی/ متوسطه دولتی در فاصله کمتر از یک کیلومتر از اقامتگاه منارها قرار دارد، اگرچه تعداد زیادی از اطفال در این اقامتگاه بعد از صنف ۳ بخاطر عدم موجودیت تذکره و گاهی اوقات به خاطر مسائل لسانی و یا عدم آشنایی با برنامه آموزشی محلی از رفتن به مکتب بازداشته میشوند. فامیل‌هایی که اطفال شان در مکاتب دولتی محلی اشتراک می‌نمایند، گزارش داده‌اند که اطفال شان به خاطر وضعیت شان به عنوان بیجاشدگان و هم‌چنین ظاهر شان، طرد شده‌اند. اکثریت فامیل‌ها (۵۵ فیصد) هیچ عضوی از آنها به مکتب نمی‌رود.

یک مکتب اجتماع محور در داخل خیمه‌های این محل فعالیت می‌نماید. معلمین گزارش داده‌اند که فقدان حمایت بخصوص در گرمای شدید تابستان و سردی زمستان و هنگام فصل‌های بارانی، این فعالیت را به شدت محدود می‌سازد. گفته می‌شود که این زمین تحت مالکیت وزارت دفاع قرار دارد، بناءً ریاست معارف اجازه ندارد تا کدام امکانات دائمی در این منطقه ایجاد نمایند، اگرچه بنابر گزارشات، کار انتقال این زمین به ریاست معارف در حال جریان می‌باشد.

«بیشتر اطفال در محل ما به زبان پشتو صحبت می‌نمایند، بناءً ما به مشکل زبان مواجه هستیم و بخاطر نداشتن تذکره اطفال ما به مشکل ثبت نام نیز روبرو هستند. بسیاری از آنها به مکتب نمی‌روند، تعداد اندکی به مدرسه می‌روند. این اطفال می‌گویند آنها در مکاتب محلی به خاطر لباس‌های پاره‌پاره و چتر مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند، در حالیکه اطفال اجتماع محلی دارای لباس‌های پاک، یونیفورم مناسب، کیف مکتب و کتاب می‌باشند. این اطفال می‌گویند که آنها را مورد آزار و اذیت قرار می‌دهند و برایشان «مهاجر» می‌گویند، بناءً نمی‌خواهند به مکتب بروند. بیشتر آنها به خانه می‌مانند و به فامیل خود برای کسب درآمد کمک می‌کنند. کار آنها جمع‌آوری زباله‌ها، پاک کردن شیشه‌های موترها در چهار راه‌ها و تعدادی گدایی می‌باشد.

یک تن از بزرگان اجتماع منارها در مباحثه گروهی متمرکز

امکانات صحتی: در نزدیکی منارها دو مرکز خدمات صحتی وجود دارد، اگرچه مسائلی همچون قیمت، تراکم نفوس و کمبود دواها به طور قابل توجهی مانع دسترسی باشندگان به مراقبت های صحتی کافی میگردد. شواهد نشان میدهد که مشکلات اساسی صحتی مثل هیپاتیت A و C، تیرکلوز، بیماری های پوستی، عفونت چشمی و بیماری های منتقله از آب در این منطقه بسیار شایع میباشد. این منطقه نیاز فوری به انجام آزمایش های طبی دارد.

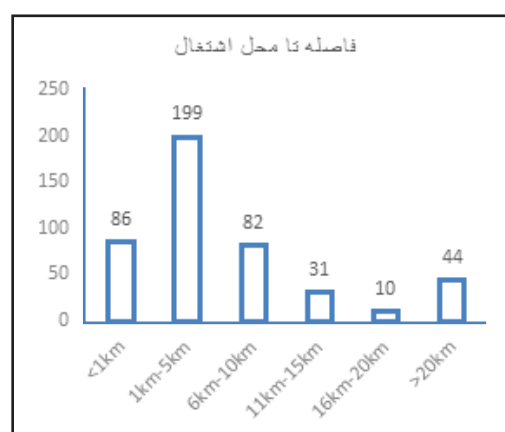
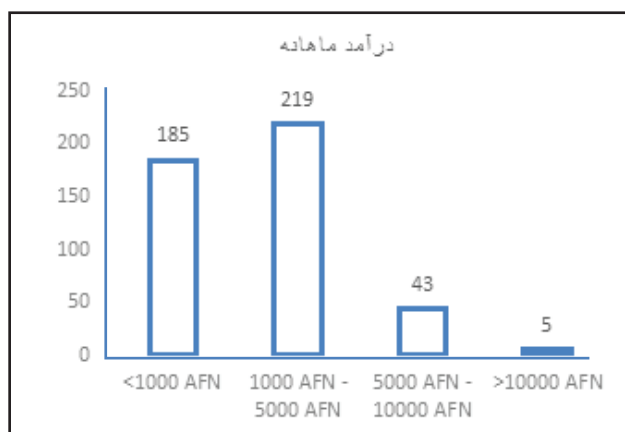
برق / انرژی: هیچ فامیلی به شبکه برق دولتی متصل نمی باشد. آنها از جنراتورهای دیزلی، باتری های موتور، سولر و یا چراغهای باتری دار استفاده می کنند.

۱۰. اشتراک اجتماع

هیچ شورای رسمی وجود ندارد، هرچند دو نماینده از فامیل های بیجاشدگان داخلی غور و بادغیس نمایندگی می کنند. در بیشتر اقامتگاه های بیجاشدگان داخلی، نمایندگان مبنی بر ولایت اصلی انتخاب میگردند. این شورا به صورت غیر رسمی توسط ریاست مهاجرین و عودت کنندگان (DoRR) به رسمیت شناخته شده، اما از جانب شاورالی پذیرفته نشده است.

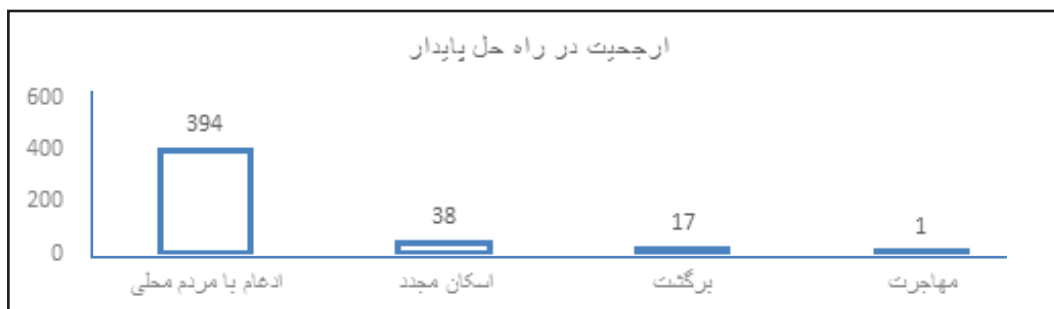
۱۱. معیشت / منبع درآمد:

تقریباً تمام سرپرستان فامیل ها به کار روزمزد در شهر هرات مشغول می باشند. کارکنان مرد عمدتاً به کار ساختمانی در شهر هرات مشغول اند و زنان نیز در خانه به قالین بافی و سایر صنایع دستی مشغول می باشند. با وجود اینکه اقامتگاه منارها در نقطه مرکزی واقع شده است، بازهم هزینه های ترانسپورت و امرار معاش بار سنگینی روی دوش آنها میباشد، بسیاری از پاسخ دهندگان گزارش داده اند که آنها هنگام صبح و شب فواصل طولانی (بیشتر از دو ساعت) را پیاده می روند تا در هزینه حمل و نقل صرفه جویی صورت گیرد. بسیاری از اطفال به برداشتن زباله ها در داخل و اطراف شهر مشغول میباشند. تعداد قابل توجهی از مردان و پسران به کشور ایران سفر می نمایند و به صورت غیر رسمی کار می کنند، در حالیکه تعداد کمتری از این مردان برای کار به کشور پاکستان سفر میکنند. به طور اوسط درآمد هر فامیل بیجاشدگان داخلی ماهانه حدود ۴۰۰۰ افغانی (۶۱ دالر) میباشد، در حالیکه مصرف متوسط هر فامیل به صورت ماهانه ۵۰۰۰ افغانی (۷۶ دالر) خواهد بود. بسیاری از آنها برای امرار معاش از خویشاوندان، همسایگان و دکانداران قرض می گیرند، و بعضی از آنها فامیل های خود را به کشورهای دیگر برای کسب درآمد می فرستند.

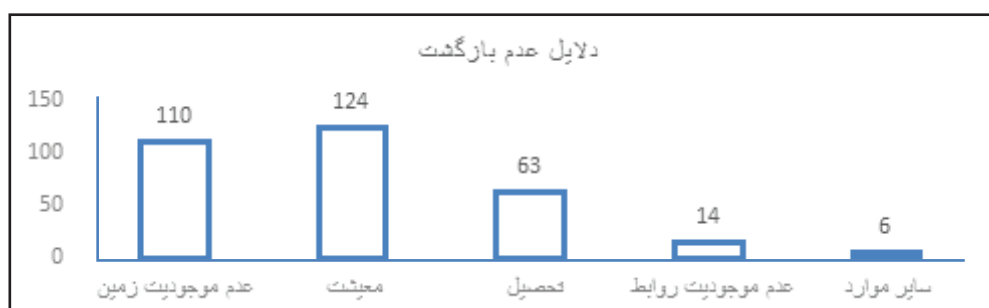

۱۲. راه حل های پایدار

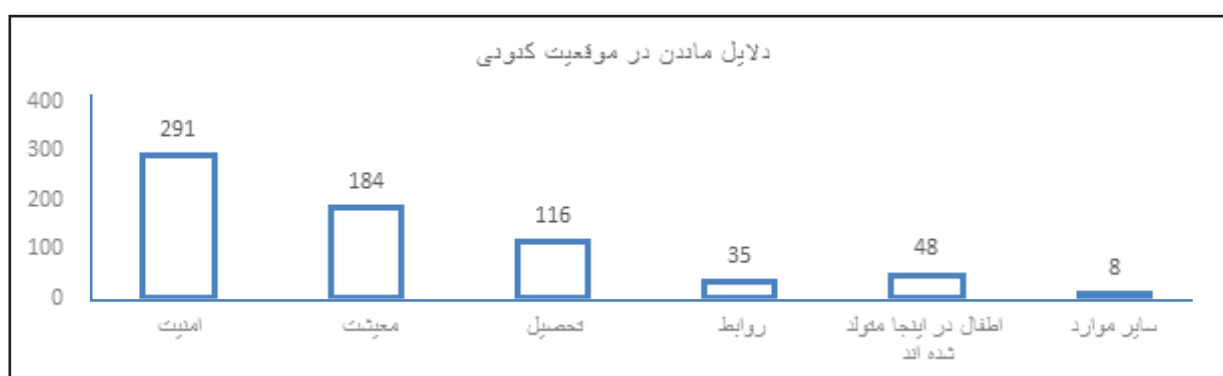
هدف از راه حل پایدار: اکثریت فامیل ها (۳۹۴ فامیل) قصد دارند تا بمانند و با مردم محلی یکجا گردند. موضوعی که به طور مکرر در مباحثات گروهی متمرکز اشاره می نمودند، این بود که دیگر برچسب بیجاشدگان به آنها زده نشود و منعیست باشندگان هرات پذیرفته شوند. عدم موجودیت مدارک شهروندی، عدم موجودیت امکانات برای خرید زمین و پافشاری حکومت محلی و اجتماع میزبان، به عنوان عوامل بازدارنده برای آنها محسوب می گردد. ۲۰ فامیل گزارش داده اند که آنها بعضی از مباحثات را با مقامات محلی راجع به یک راه حل پایدار ارائه نمودند، اما هیچ اقدامی در این مورد صورت نگرفته است.

دلایل عدم بازگشت/ ماندن: نبود زمین، معیشت کافی و امکانات آموزشی از عمده ترین دلایل برای عدم بازگشت این افراد به زادگاه اصلی شان می باشد (۱۱۰ فامیل، ۱۲۴ فامیل، ۶۳ فامیل). برعلاوه، پاسخ دهندگان در حین مباحثه گروهی متمرکز گزارش داده اند که ناامنی نیز آنها را از بازگشت به زادگاه اصلی شان باز داشته است، اگرچه بعضی از آنها از ولایت اصلی خویش برای مدت کوتاهی بازدید نموده اند.

شرایط امنیتی مطلوب از جمله برجسته ترین دلایل برای ماندن در هرات بوده است (۲۹۱ فامیل)، و به تعقیب آن امرار معاش (۱۸۴ فامیل). تعداد قابل ملاحظه ای از فامیل ها (۴۸ فامیل) گزارش داده اند که اطفال شان در این منطقه متولد شده اند.

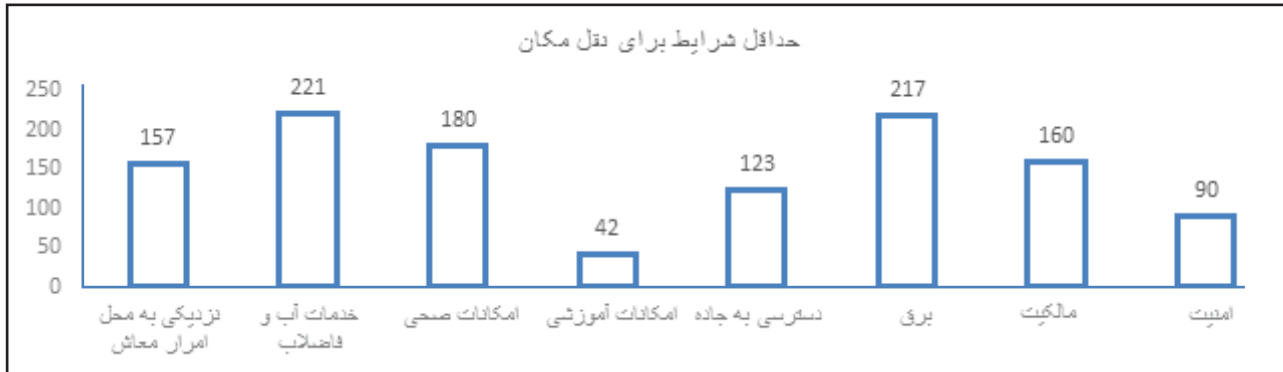

۱۳. نقل مکان/ تخصیص زمین

گزینه نقل مکان به یک منطقه دیگر در نزدیکی این منطقه مورد بحث قرار گرفته بود، پاسخ دهندگان مباحثه گروهی متمرکز گزارش داده اند که موضوع نقل مکان به مسلخ را شنیده اند، ولی آنها از این انتخاب بخاطر عدم موجودیت خدمات اساسی و مسائل امنیتی حمایت نمی نمایند. دلیل نگرانی شان افزایش هزینه های رفت و آمد می باشد؛ پاسخ دهندگان گزارش دادند که پول کرایه یک طرف از مسلخ تا هرات ۴۰ افغانی میگردد، این میزان بیشتر از کارکرد روزانه ما میگردد.

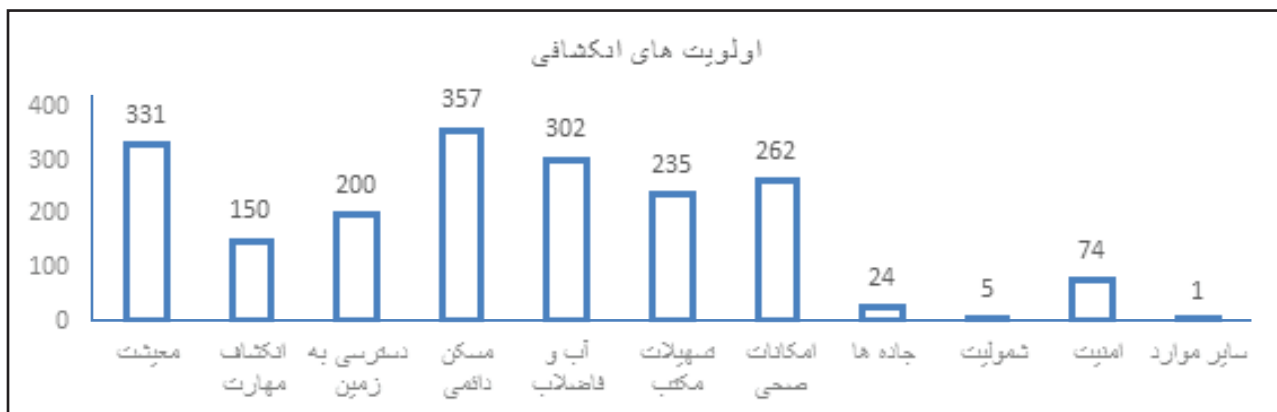
۱۴. حداقل شرایط برای نقل مکان

از باشندگان اقامتگاه منارها سوال شد که تحت چه شرایطی حاضر به نقل مکان به ساحه دیگر هستند. بارزترین شرایطی که به آن اشاره نمودند دسترسی به خدمات آب و فاضلاب (۲۲۱ فامیل)، دسترسی به برق (۲۱۷ فامیل) و امکانات صحتی (۱۸۰ فامیل) میباشد. نزدیک بودن منطقه معیشت نیز از جمله شرایط برجسته میباشد (۱۵۷ فامیل).

۱۵. اولویت های انکشافی / حفاظتی:

از فامیل های بیجا شده سوال شد که اولویت های انکشافی / حفاظتی شان برای تسهیل راه حل پایدار چه بوده اند. مسکن دائمی و معیشت از جمله اولویت های انکشافی برجسته این اجتماع میباشد (۳۵۷ فامیل، ۳۳۱ فامیل). امکانات صحتی (۲۶۲ فامیل) مانند امکانات آب و فاضلاب (۳۰۲ فامیل) مهم میباشد. پاسخ دهندگان اثاث مباحثات گروهی متمرکز به فرصت های انکشاف مهارت های حرفوی و هم چنین آموزش های صحتی (بخصوص صحت باروری) و کمک در خرید دوا اولویت دادند.

یک فرد بیجاشده داخلی در ساحه بیجاشده نشین مناها

مشخصات اقامتگاه نوآباد

۱. یافته های کلیدی

- تقریباً تمام باشندگان نوآباد بیجاشدگان ناشی از درگیری ها بوده اند.

- ۱۰۰ درصد از فامیل ها (۴۸ فامیل) شدیداً از کمبود مواد غذایی رنج می برند و در رژیم غذایی ایشان مواد غذایی مورد ضرورت کم می باشد، لازم است تا اقدام فوری صورت پذیرد.

- تعداد قابل توجهی از فامیل ها اعضایی دارند که از بیماری های مزمن (۲۱ فامیل)، بیماری های روانی (۱۵ فامیل) و جسمانی (۹ فامیل) رنج می برند

- تنها یک باشندده نوآباد تذکره دارد. به دلیل اینکه اطفال تذکره و دیگر اسناد مورد ضرورت را ندارند، نمی توانند در مکاتب دولتی ثبت نام کنند. یک مکتب اجتماع محور در این ساحه وجود دارد که ۲۰ متعلم در آن درس می خوانند. در بسیاری از فامیل ها (۸۷ درصد)، هیچ یک از اعضای فامیل در مکتب اشتراک نمی کنند.

- در قسمت آب و فاضلاب مشکلات عمده ای در نوآباد موجود است، بسیاری از فامیل ها، یعنی ۴-۵ فامیل، از تشناب های عمومی مشترکاً استفاده می کنند. تشناب های عمومی در اطراف چاله های کثیف و با امنیت کم اعمار گردیده اند و باعث افزایش آلودگی آب می شوند. تعدادی از تشناب های عمومی نیز نیاز به تعمیر دارند زیرا باعث سرازیر شدن پساب به محیط می گردند. تعدادی از فامیل ها نیز دسترسی به تشناب عمومی ندارند و مجبورند در فضای باز رفع حاجت کنند.

- مسکن ایشان در این مکان عمدتاً خیمه ها می باشند که یا از تریپال های کمک شده ساخته شده اند یا از پارچه، در حالی که ۲۵ درصد از فامیل ها در یک اتاق که از خشت گلی ساخته شده زندگی می کنند و مکان زندگی شان امنیت ایشان را در مقابل عناصر محیطی مثل گرما و سرمای زیاد تأمین نمی کند و در نتیجه ایشان در برابر تغییرات آب و هوا بسیار آسیب پذیر می باشند.

- اقامتگاه نوآباد قبل از سکونت بیجاشدگان یک زمین خالی و متعلق به دولت بود. هرچند، یک شهروند هراتی ادعا نموده که زمین متعلق به اوست و این قضیه هم اکنون در محکمه تحت بررسی می باشد.

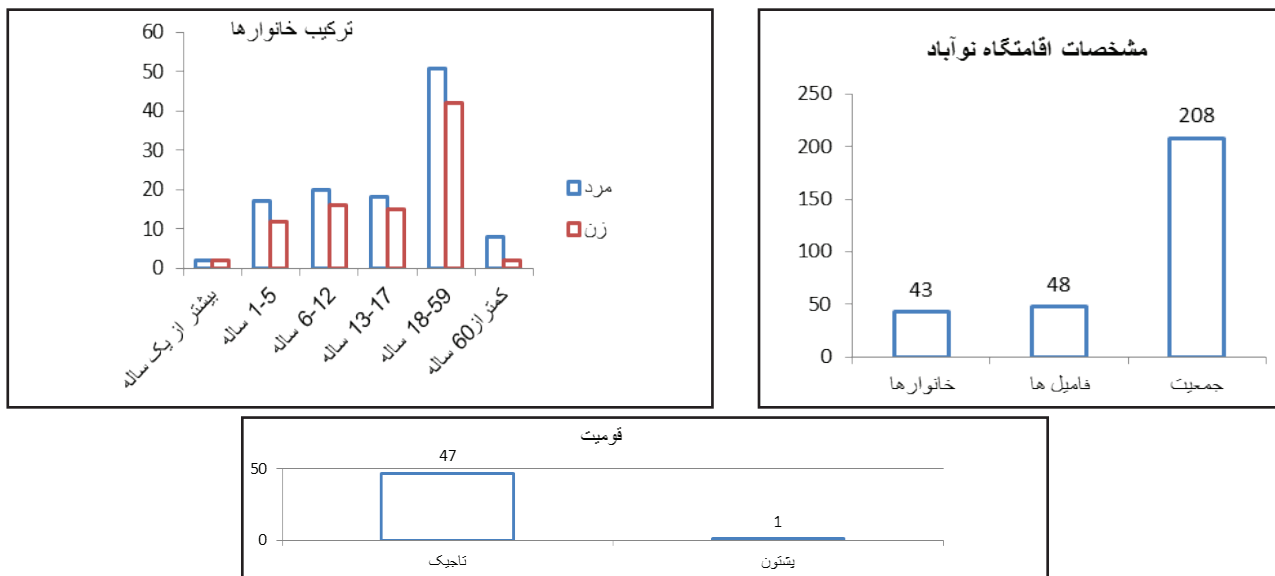
۲. مشخصات اقامتگاه

مکان: اقامتگاه بیجاشدگان نوآباد در یک زمین 8.9 جریب (1.78 هکتار) در ناحیه 15 شهر هرات و تقریباً 1.9 کیلومتر دورتر از مرکز شهر واقع شده است. در یک طرف این اقامتگاه خانه ها و دکان ها قرار داشته و در طرف دیگر فرقه (مکان استقرار اردو) موقعیت دارد. فرقه معمولاً توسط روسها و امنیت ملی افغانستان استفاده می شده اما در حال حاضر بلااستفاده باقی مانده و تعدادی تانک های ازکارافتاده روس در آن قراردارند. به همین دلیل این اقامتگاه به نام «نوآباد فرقه» نام گذاری شده است.

تعداد خانوار: 43

تعداد فامیل ها: 48

جمعیت: 205 تن (116 مرد، 89 زن)

۳. مشخصات آماری (دموگرافیکی)

ترکیب قومیتی: جمعیت نوآباد عمدتاً از قوم تاجیک و در کنار آن یک فامیل از قوم پشتون تشکیل یافته است. فامیل های تاجیک بازماندگان ساکنین تاجیک الاصل می باشند که از تاجیکستان و ازبکستان (بخارا) بعد از انقلاب روسیه در سال 1917 که در این سال مسجدها و قریه ها سوزانده می شدند و جمعیت تاجیک خیلی آسیب دیدند فرار کردند. این فامیل ها به زمین ها و قریه های شمالی افغانستان فعلی در امتداد مرز این کشور با تاجیکستان فرار کرده و به حیث تاجیک کوچی و چادرنشین زندگی نمودند (کوچی ها در افغانستان عمدتاً از قوم پشتون می باشند اما بیجاشدگان داخلی در نوآباد اگرچه که تاجیک هستند خود را کوچی می نامند). بعد از تهاجم روسیه به افغانستان در سال 1979، بسیاری از فامیل های تاجیک به جبهه آزادی بخش ملی افغانستان پیوستند و بر علیه روسها درکنار رهبر افغان- تاجیک مجاهدین یعنی احمد شاه مسعود رزمیدند. بسیاری از فامیل های تاجیک در نوآباد هنوز کارت های قدیمی از عضویت در جبهه آزادی را دارند. بعد از پدیدار شدن طالبان و تهدیدات مکرر و حملات، این بیجاشدگان به جنوب نقل مکان کردند و بسیاری از آنها در مراکز شهرهایی مانند هرات و کابل جابجا شدند درحالی که دیگر افراد به حیث مهاجر به پاکستان و ایران رفتند. آنها گفتند که جزء 4000 فامیل تاجیک بودند که به رئیس جمهور قبلی حامد کرزی بخاطر زمین و اجازه به ایشان برای ترک کشور به قصد سرزمین اجدادی ایشان یعنی تاجیکستان عریضه داده بودند. آقای کرزی از این حرکت ایشان جلوگیری کرده و از ایشان درخواست نمود تا به حیث شهروندان افغان در افغانستان بمانند.

نماینده اداره مهاجرین و عودت کنندگان در جریان پروسه ی تایید اعتبار اشاره نمود که این اشخاص تذکره ندارند و باید هویت ایشان از سوی تاجیکستان و از طریق وزارت امورخارجه بررسی گردد. اداره امورمهاجرین و عودت کنندگان و وزارت امورمهاجرین و عودت کنندگان این مساله را اولویت داده اند، به دلیل اینکه آنها افغان نبوده و وضعیت ایشان باید فوراً بررسی و حل شود.

ترکیب سنی / جنس: مانند اقامتگاه های مجاور بیجاشدگان، جمعیت نوآباد از لحاظ جنس متعادل بوده و بیشتر آن را جوانان تشکیل می دهند (59-18 ساله).

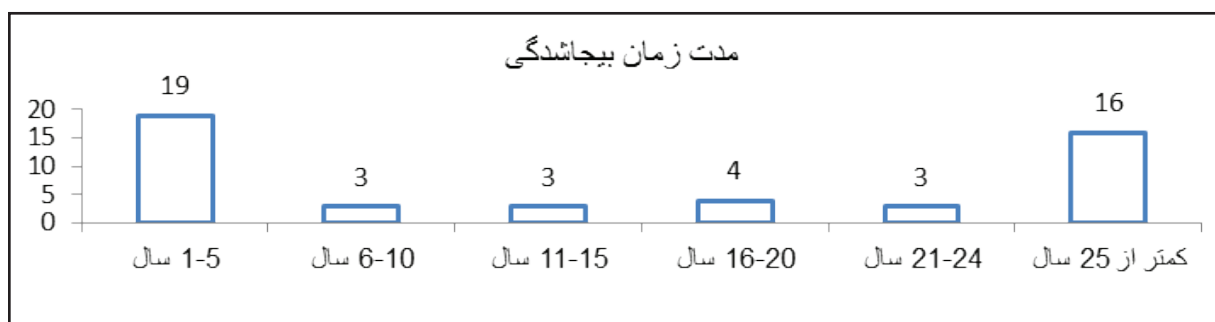
اندازه خانوار: به طور اوسط خانوار بیجاشدگان داخلی در نوآباد 1.16 فامیل می باشد.

اندازه فامیل: اوسط اندازه فامیل در نوآباد 4.3 عضو است. هر فامیل 1 الی 2 عضو کارگر در ایران دارد که برایشان پول می فرستند.

۴. تاریخچه بیجاشدگی

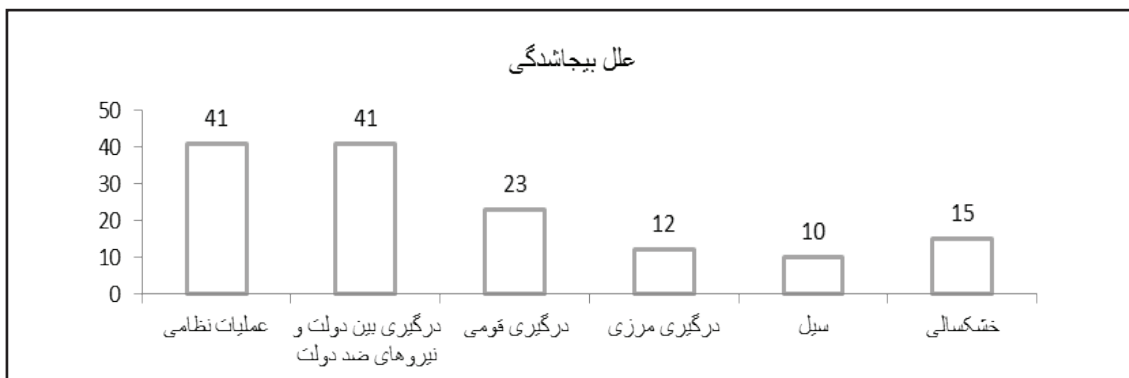
مکان اصلی: تقریباً تمام فامیل ها در نوآباد، به شمول یک فامیل عودت نموده از ایران، بیجاشده می باشند. بیجاشدگان داخلی در نوآباد اصالتاً از ولایت های شمالی مانند بلخ (۵۸ درصد)، بغلان (۱۲،۵ درصد)، قندوز (۶،۲ درصد)، تخار (۲،۶ درصد)، کابل (۷ درصد) و قندهار (۱ درصد) می باشند. بیشتر ایشان بین سالهای ۲۰۱۱-۲۰۱۲ به نوآباد آمده اند.

بیجاشدگی های متعدد: جمعیت بیجاشدگان شامل ترکیبی از بیجاشدگان جدید و قدیمی می باشد؛ ۱۹ فامیل در ۵ سال اخیر بیجا شده اند در حالی که ۱۶ فامیل بیشتر از ۲۵ سال است که بیجاشده اند.

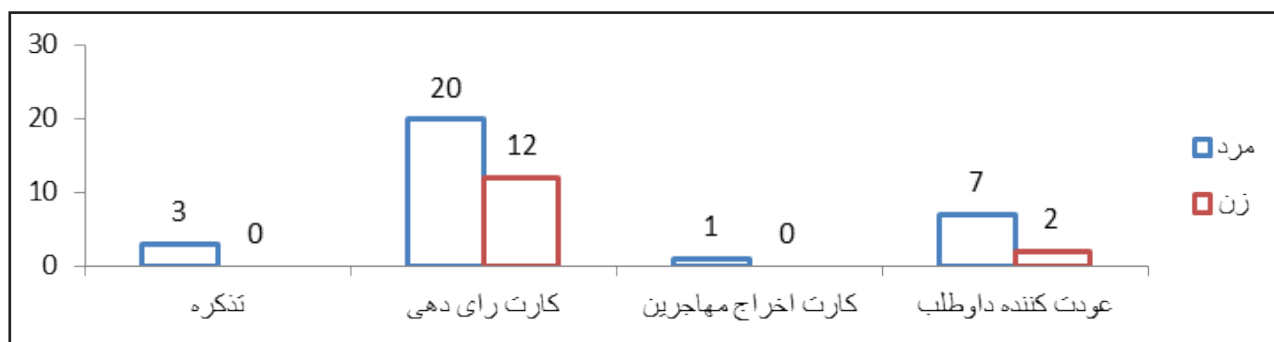
در جریان بحث گروهی متمرکز، فامیل ها گفتند که قریه خود را به قصد پاکستان ترک نمودند. آنها در کمپ مهاجرین کمال پل به مدت 12 سال زندگی می نمودند اما بعد از حمله ای که به کمپ مهاجرین صورت گرفت توسط دولت پاکستان اخراج گردیدند. بسیاری از آنها از پاکستان به نیمروز و بعد به ایران برای کار به حیث کارگر یا در بخش زراعتی رفتند. در جریان چند سال بعد بسیاری دوباره اخراج شدند و در هرات در سایت بیجاشدگان پل رنگینه سکنی گزیدند اما مالک زمین گفته است که این زمین را قبل فروخته و آنها باید به جستجوی مکان دیگری باشند. نتیجتاً، آنها به زمین خالی در نوآباد نقل مکان نمودند.

علل بیجاشدگی: درگیری نظامی و درگیری با نیروهای ضد دولتی محرکین اولیه بیجاشدگی بودند (41 فامیل). تعدادی از فامیل ها نیز گفتند که به خاطر تیراندازی های آنسوی مرز و درگیری های قومی (12 فامیل، 23 فامیل) فرار نموده اند. تعداد بارزی از فامیل ها گفتند که بیشتر از یکبار بیجا شده اند؛ 19 فامیل حداقل دوبار بیجاشده اند در حالی که 9 فامیل 4 بار بیجا شدند.

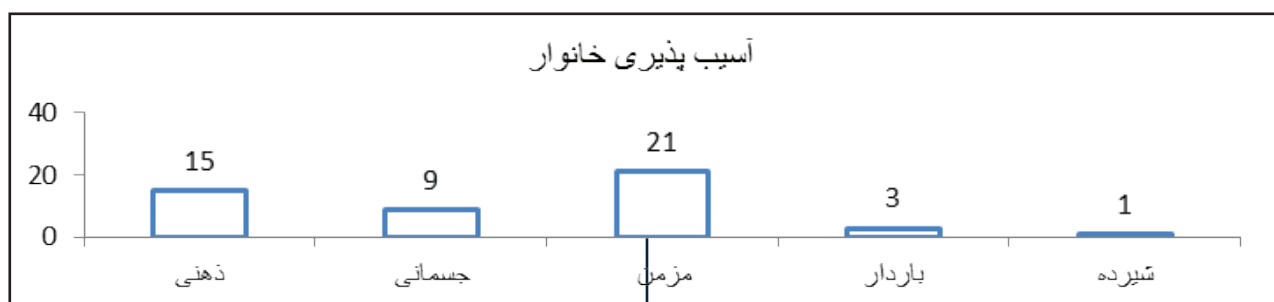
۵. دسترسی به اسناد شهروندی

باشندگان نوباد چند فرم محدود از اسناد شهروندی را داشتند؛ کارت رای دهی معمول ترین سند نزد 11 درصد از زنان (12 تن) و 17 درصد از مردان (20 تن) بود. فامیل ها گفتند که کارت رای دهی ° را در سال 2014 از طریق احزاب سیاسی برای انتخابات ریاست جمهوری دریافت نمودند. فقط یک باشنده تذکره داشت.

۶. آسیب پذیری

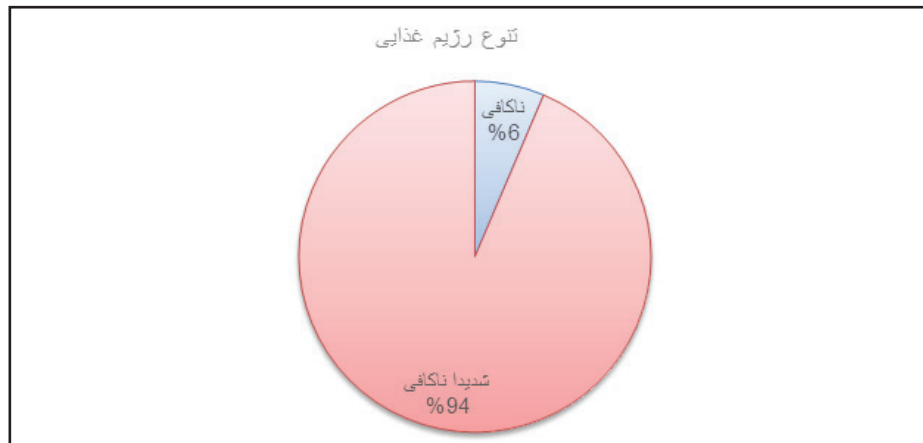
تقریباً ۲۲ درصد (۴۵ فامیل) از باشندگان نوباد آسیب پذیر و جزء افراد با نیازمندی های خاص (PSN) می باشند. تعداد بارزی از فامیل ها یک عضو یا بیشتر دارند که دچار بیماری مزمن (۲۱ فامیل)، معلولیت ذهنی یا جسمانی (۱۵ فامیل، ۹ فامیل) می باشند.

۵. زمانی که تیم سروی از نوباد بازدید نمود، اولین سوالی که بیجاشدگان از مسئولین اداره مهاجرین و عودت کنندگان پرسیدند این بود: « زمین ما کجاست؟ » ظاهراً مسئولین اداره مهاجرین و عودت کنندگان همراه با حامیان رئیس جمهور غنی در جریان مبارزات انتخاباتی سال ۲۰۱۴ وعده داده بودند که به بیجاشدگان در این ساحه زمین اعطا نمایند، هرچند، بعد از انتخابات، نه به بیجاشدگان زمین داده شد و نه اداره امورمهاجرین و عودت کنندگان یا مسئولین دولتی از ایشان بازدید به عمل آورده اند.

۷. مصئونیت غذایی

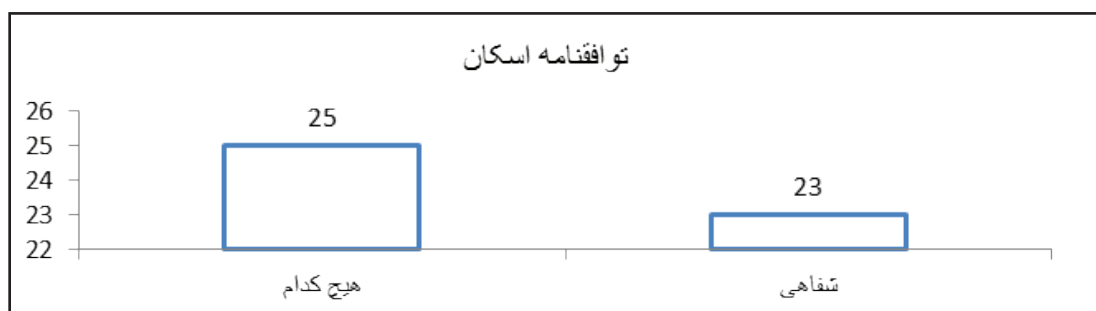
مصئونیت غذایی در نوآباد؛ به شمول مصرف غذا و تنوع رژیم غذایی، با اندازه گیری تعداد دفعاتی که فامیل ها به مواد مغذی مورد نیاز دسترسی داشتند سنجش شد. یافته ها نشان دهنده این هستند که 100 درصد فامیل ها از نظر تامین مواد غذایی در وضعیت بحرانی قراردارند و اقدام فوری در مورد ایشان لازم است. علاوه بر این، 94 درصد از فامیل ها رژیم متنوع غذایی ناکافی دارند که این رژیم شامل مواد غذایی اساسی مانند نان و روغن می باشد در حالی که اینها فاقد منابع پروتئین و دیگر مواد مغذی ضروری می باشند.

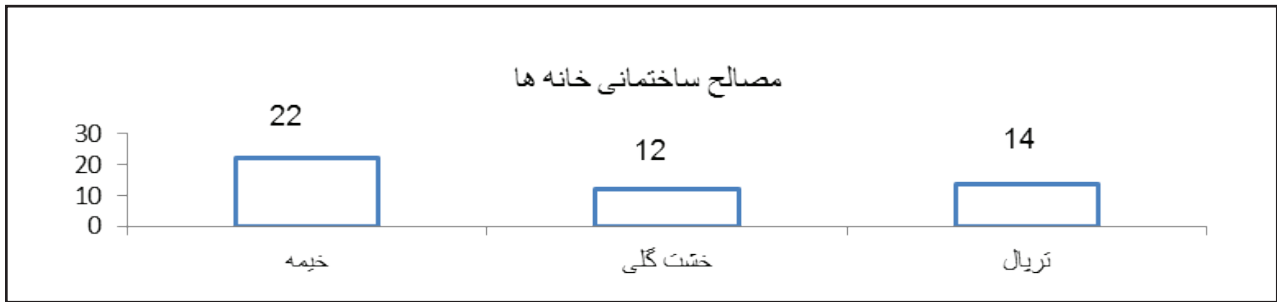
۸. حقوق مسکن، زمین و مایملک

حق تصدی/ مالکیت زمین: بسیاری از فامیل ها (۵۲ درصد ۲۵ فامیل) کدام فرم امنیت اسکان ندارند درحالی که ۲۳ فامیل گزارش شده که اجازه شفاهی از معاون والی برای ماندن در این مکان گرفته اند، هرچند کدام سند رسمی تاکنون توزیع نگردیده است.

وضعیت زمین: اداره اراضی (ARAZI) تایید نموده است که نوآباد قبل از سکونت بیجاشدگان یک زمین دولتی خالی بوده است، هرچند یک شهروند هراتی ادعا کرده که زمین متعلق به اوست و این قضیه در محکمه در حال بررسی می باشد. زمین باید یک پروسه ی پاکسازی به نام « تصفیه » را طی کند.

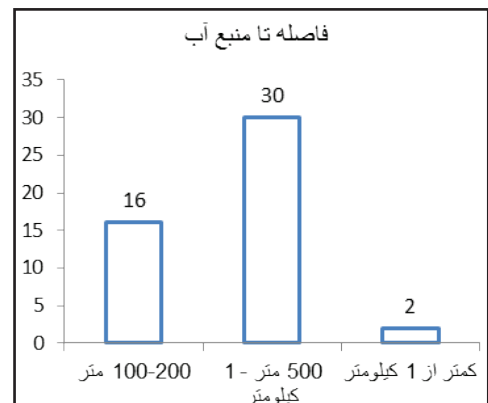
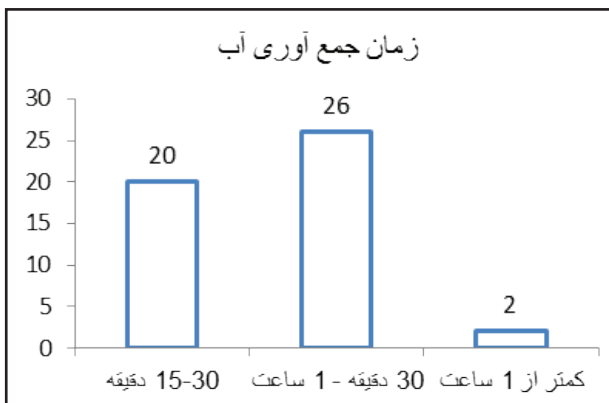

مسکن: شکل بارز مسکن (75 درصد) در نوآباد خانه های موقتی و به شکل خیمه -46 درصد خیمه ساخت دست و 29 درصد نیز تریپال - می باشد. تنها 25 درصد یا 12 فامیل در خانه های خشت گلی زندگی می کردند. 5 فامیل خانه کرایه کرده بودند. خانه ها در کل امنیت ساکنین را تامین نمی کنند و در برابر گرما یا سرمای شدید یا تغییرات آب و هوا مقاوم نمی باشند. فامیل ها شکایت نمودند که به آنها اجازه ترمیم خانه ها و ساخت سقف دائمی و ساخت وساز داده نمی شود و آنها به طور اوسط هر سال 5000 افغانی صرف تعمیر این خیمه ها می کنند. باشندگان درخواست کردند که برای ایشان خانه های دائمی یا نیمه دائمی ساخته شود که هزینه های تعمیرات را به طور قابل توجهی کاهش خواهند داد.

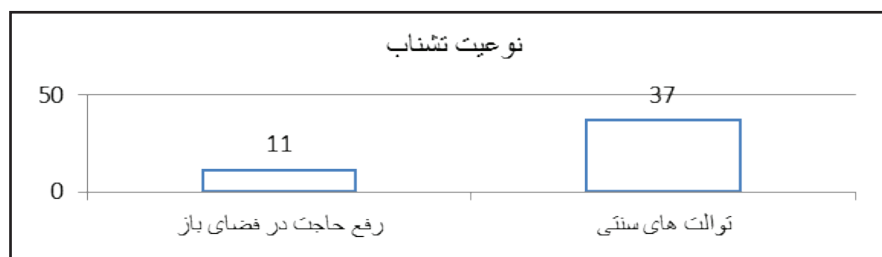

۹. دسترسی به خدمات اساسی

آب: بسیاری از باشندگان (۳۶ فامیل) طریق چاه های از کارافتاده به آب دسترسی دارند در حالی که ۲۳ فامیل از پمپ دستی استفاده می کنند. شواهد حاکی از این است که کیفیت آب خوب نبوده و لازم است که صحت و سقم این مساله مورد بررسی قرارگیرد.

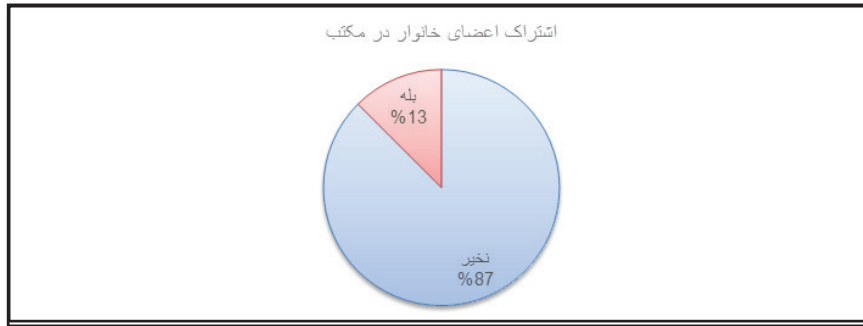
سیستم فاضلاب: بسیاری از فامیل ها از تشناب های عمومی سنتی استفاده می کنند که بین 4-5 فامیل مشترکا استفاده می گردند. 11 فامیل دسترسی به تشناب عمومی نداشته و در فضای باز رفع حاجت می کنند. نبود جداکننده در اطراف چاه های فاضلاب احتمال آلودگی آب را بالایی برد. باشندگان همچنان گفتند که تعدادی از تشناب های عمومی خراب بوده و از سرریز شدن فاضلاب شکایت داشتند.

امکانات تحصیلی: درکل، سطح تحصیلی باشندگان نوباد بسیار پایین می باشد. ۸۷ درصد (۷۶ فامیل) از باشندگان گفتند که درس نخوانده اند، باقی آنها برخی دوره های تحصیلی را سپری کرده اند. سه باشندده گفتند که در دوره های مسلکی اشتراک نموده اند. نداشتن تحصیلات و مهارت های مربوطه، بسیاری از بیجاشدگان را وادار ساخته است که در مشاغل با دستمزد کم و به صورت «بخور و نمیر» در اموراتی مثل بارگیری یا تخلیه بار در بازار یا در بخش ساختمان سازی کارکنند.

یک مکتب ابتدایی / متوسطه دولتی به اندازه سی دقیقه با این اقامتگاه فاصله دارد، با این حال هیچ کدام از اطفال بیجاشده در این مکتب اشتراک نموده اند. یک مکتب اجتماع محور (CBS) در این ساحه فعال است و در حال حاضر یک معلم به ۲۰ شاگرد درس می دهد. همچنان، اجتماع لوازم مکتب را به شمول دو خیمه دریافت نموده است، اما خیمه ها آسیب دیده بودند و در زمان ارزیابی به جای آنها خیمه سالم را دریافت نمودند.

امکانات صحی: کلینیک نوباد در فاصله تقریباً ۱۵ دقیقه ای از اقامتگاه قرار دارد. این کلینیک چند نوع خدمات را ارائه می دهد، هرچند باشندگان از اینکه توانایی پرداخت بابت خرید دوا یا فیس داکتر را ندارند شکایت می کنند.

امکانات صحتی: کلینیک نوآباد در فاصله تقریباً ۱۵ دقیقه ای از اقامتگاه قرار دارد. این کلینیک چند نوع خدمات را ارائه می دهد، هرچند باشندگان از اینکه توانایی پرداخت بابت خرید دوا یا فیس داکتر را ندارند شکایت می کنند.

برق/انرژی: این اقامتگاه به شبکه برق شهری متصل نمی باشد، عمدتاً فامیل ها از منابع برقی مثل باتری موتور یا چراغ های دستی که با سولر شارژ می شوند استفاده می کنند.

دسترسی به سرک ها: هیچ جاده قیرریزی شده ای در اقامتگاه وجود ندارد و این مساله بر حمل و نقل مخصوصاً در جریان زمستان تاثیر منفی گذاشته است.

۱۰. اشتراک اجتماع

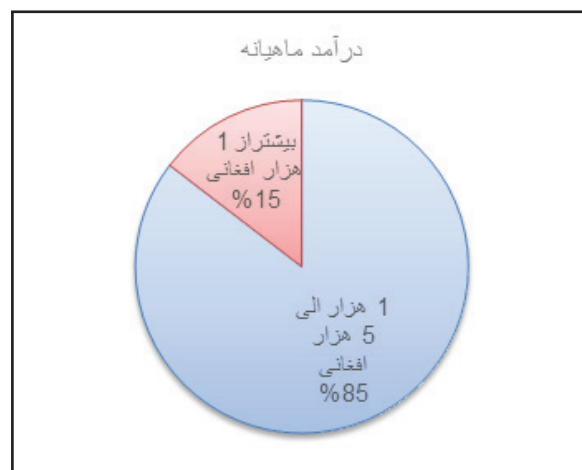
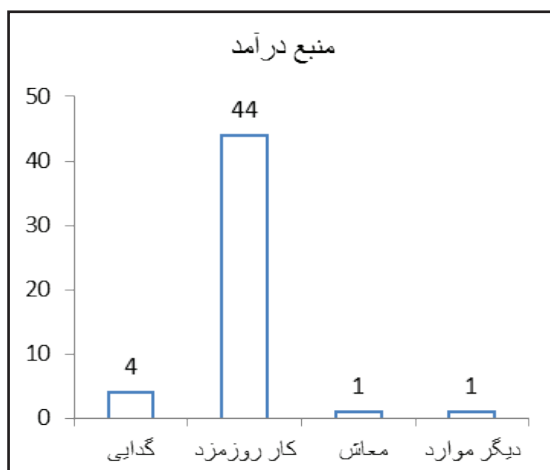
یک شورا در نوآباد وجود دارد و یک نماینده بیجاشدگان برای آن کاندیدا شده است. شورا به طور غیررسمی توسط اداره مهاجرین و عودت کنندگان و نه شاروالی به رسمیت شناخته شده است.

۱۱. معیشت / منبع درآمد

تقریباً تمام سرپرست فامیل ها در کارهای روزمزدی مثل کارگری و بارگیری و تخلیه بار در بازار مشغول می باشند. تعدادی از زنان به حیث نظافتچی در خانه ها کار می کنند و تعدادی از اطفال نیز به جمع آوری زباله مصروف می باشند. در مقایسه با کوچی های چادرنشین تاجیک در گذشته، این نوع زندگی نشان دهنده یک تغییر عمده از طرز زندگی قبلی که به زراعت و نگهداری موشی وابسته بود می باشد.

5. تغییر در شیوه امرامعاش: بسیاری از فامیل ها (تاجیک) قبل از این بیجاشدگی در مناطق زراعتی شمالی کشور به شیوه کوچی و چادرنشین زندگی و یا نگهداری موشی (پرورش اسب، گوسفند و غیره) و امور زراعتی امرامعاش می کردند. بعد از نقل مکان به ناحیه شهری مرکز هرات این شیوه زندگی را تغییر داده و به کارهایی یا دستمزد روزانه روی آوردند. هرچند، تعدادی هنوز از اسب های شهروندان ثروتمند هراتی نگهداری می کنند.

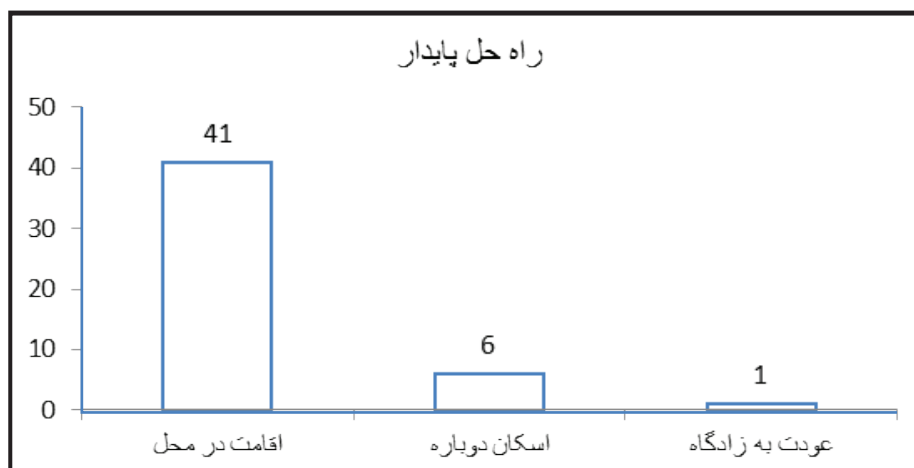

حد اوسط درآمد ماهوار: فامیل‌ها به طور اوسط 3000-1000 افغانی (46 دالر) در ماه درآمد دارند. همچنان، درجریان بحث گروهی متمرکز مشخص شد که تعدادی از مردان کار نمی‌کنند و به درآمد زنان و اطفال خود وابسته می‌باشند. تقریباً تمام این اشخاص گفتند که 1-2 عضو فامیلشان در ایران کار می‌کند و برایشان پول می‌فرستند.

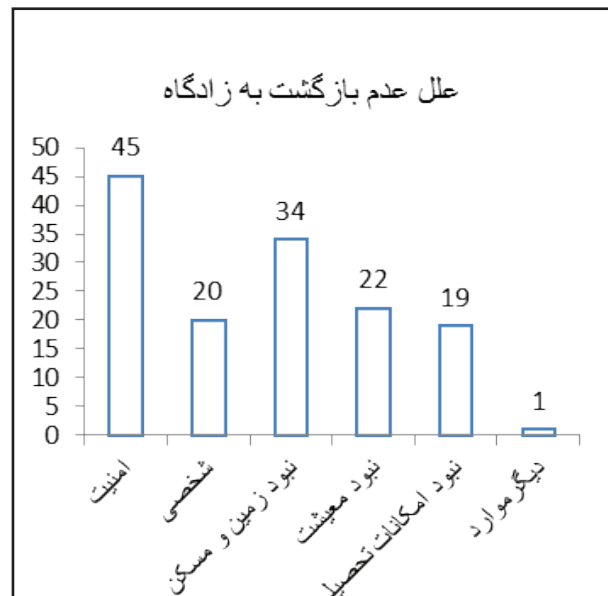
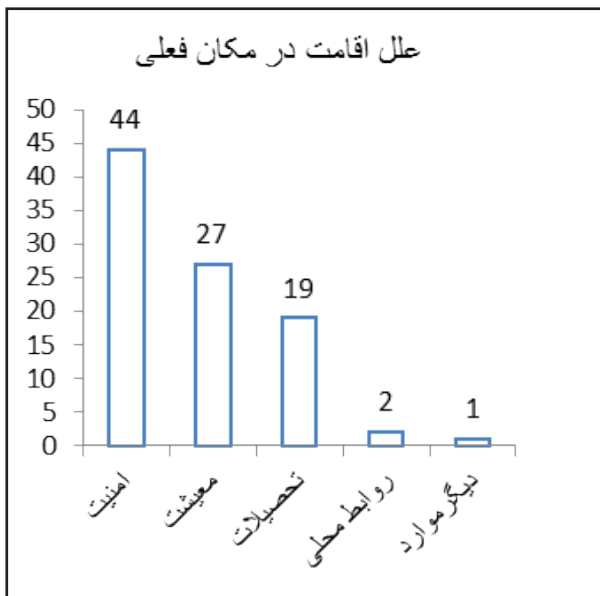
۱۲. راه حل‌های پایدار:

هدف از راه حل‌های پایدار: تعداد بسیاری (۸۵ درصد، ۴۱ فامیل) قصد دارند تا در این ساحه باقی بمانند. فقط یک فامیل گفت که ترجیح می‌دهد به زادگاه خود در بغلان بازگردد؛ درحالی که ۱۲٫۵ درصد (۶ فامیل) بیشتر علاقه دارند که به مکان دیگری در شهر هرات جابجا شوند.

بسیاری از کسانی که می‌خواستند در این مکان بمانند کوچی‌های تاجیک زبان بودند که گفتند به مناطق شهرنشین مثل هرات عادت کرده‌اند و در پی یک زندگی یکنواخت و پایدار در این شهر می‌باشند. برخی فامیل‌ها گفتند که دوست دارند در نوآباد بمانند، در غیر این صورت، می‌توانند در یک زمین در جای دیگری مثل منطقه مسلخ جابجا شوند. نمایندگان آنها عریضه‌های زیادی به دولت برای اخذ زمین دادند، و منتظر دریافت پاسخی از جانب دولت می‌باشند.

علل اقامت یا عدم بازگشت: نبود امنیت و زمین و مسکن مهمترین دلایل عدم بازگشت این بیجاشدگان به زادگاه شان بوده است (45 فامیل، 34 فامیل). دو دلیل عمده برای باقی ماندن در نوآباد امنیت (44 فامیل) و تامین معیشت (27 فامیل) بود.

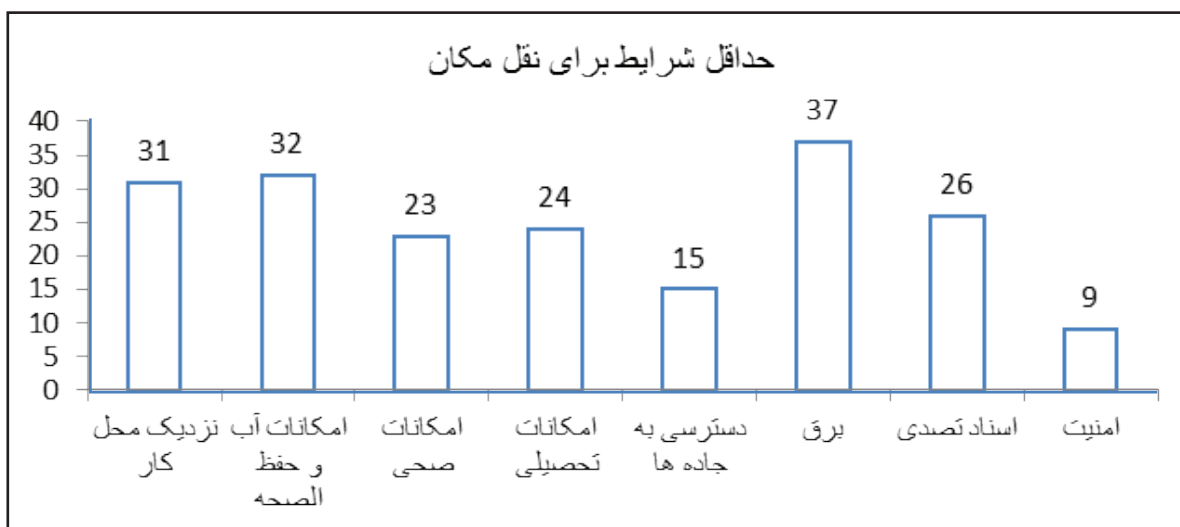
۱۳. نقل مکان / تخصیص زمین

هیچ فامیلی در نوآباد در دیگر مکان ها زمین ندارد و هیچ چیزی برای دستیابی به این آرزوی خود نیز ندارند. باشندگان گفتند به اداره مهاجرین و عودت کنندگان عریضه ای را برای درخواست زمین تقدیم نموده اما هیچ پاسخی تاکنون دریافت نکرده اند. بیجاشدگان داخلی همچنان ادعا نمودند که تا به حال به وزارتخانه ها و ادارات مربوطه در هرات و کابل عریضه داده اند اما موفق نشده اند.

به نظر می رسد که بیجاشدگان داخلی در این ساحه از ضعف ارزیابی ها ناراضی می باشند. آنها یادآور شدند که بسیاری اوقات کارکنان سازمان ها از ایشان دیدار به عمل می آوردند و معلومات ایشان را جمع آوری می کنند اما تاکنون کدام نتیجه ای دیده نشده است. آنها از تیم خواستند که یافته های خود را با ایشان به اشتراک گذارند و به آنها بگویند که بعد از ارزیابی چه اقدامی صورت خواهد گرفت و از پروسه تایید اعتبار راضی بودند.

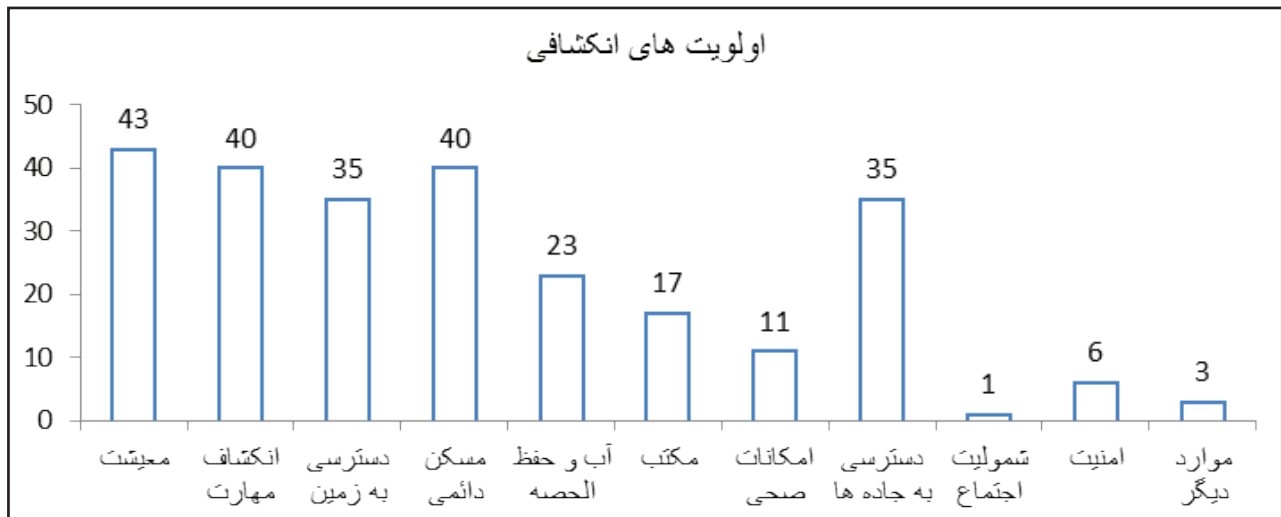
۱۴. حداقل شرایط برای نقل مکان

دسترسی به برق مهمترین شرط برای اسکان مجدد عنوان شد (۳۷ فامیل) بعد از آن نیز آب و امکانات حفظ الصحه در رده دوم قرار گرفتند (۳۲ فامیل) و در آخر به تامین معیشت (۳۱ فامیل) اشاره گردید.

۱۵. اولویت های انکشافی / حمایتی

از فامیل های بیجاشده داخلی سوال شد که اولویت های انکشافی / حفاظتی اصلی ایشان برای تسهیل راه حل پایدار چه بوده است. اکثریت به تامین معیشت اشاره کردند (۴۳ فامیل)، بعد از آن انکشاف مهارت ها خصوصا برای زنان و مسکن دائمی (۴۰ فامیل) ذکر شد. دسترسی به جاده و زمین همچنان از موارد مهمی بودند که به آنها اشاره شد (۳۵ فامیل).

پشت زمينه‌ی محل بیجاشده نشين نوآباد را فرقه که قبلاً مورد استفاده نیروهای روسی و نیروهای امنیتی افغانستان قرار می‌گرفت، تشکیل می‌دهد.

مشخصات اقامتگاه ایستگاه پولیس

۱. یافته های کلیدی

- تمام باشندگان اقامتگاه ایستگاه پولیس راه را بیجا شدگان داخلی تشکیل میدهند، عمدتاً به دلیل عملیات نظامی و درگیری بین نیروهای امنیتی (ANSF) و عناصر ضد دولت (AGES) بیجا گردیدند. کدام عودت کننده ای در این اقامتگاه موجود نیست.

- ۸۸٪ فامیل های از لحاظ تامین مواد غذایی با بحران مواجه هستند. ۵۱٪ از آنها می توانند از مواد غذایی متنوع در رژیم غذایی روزمره خود استفاده نموده و در نتیجه رژیم آنها فاقد مواد مغذی مورد ضرورت می باشد. لازم است تا اقدام فوری صورت گیرد.

- باشندگان، امنیت اسکان ندارند زیرا در مورد اقامتگاه ایستگاه پولیس بین اهالی کרוخ و شاروالی هرات بحث و جدل وجود دارد.

- دسترسی به آب یک مشکل جدی هست، زیرا اکثر زنان و دختران از یک شاهراه بزرگ عبور می کنند تا از چشمه آب تهیه نمایند. زنان و دختران از اجتماعات میزبانی که در آن اطراف وجود دارند نیز آب تهیه می نمایند، اگرچه گزارش داده شده است که آنها در هنگام تهیه آب متحمل آزار و اذیت می شوند.

- برای این اجتماع فقط چند عدد توالت عمومی وجود دارد، که معمولاً هر توالت بین ۱۰ فامیل مشترک می باشد. ۳۶ فامیل به توالت دسترسی ندارد و در فضای باز رفع حاجت می نمایند. یک اتفاق نظر در بین کل اجتماع موجود است که اولویت اساسی انکشافی آنها دسترسی به تسهیلات آب و فاضلاب می باشد.

- ۸۳٪ فامیل ها قصد دارند که در محل بمانند و ادغام گردند.

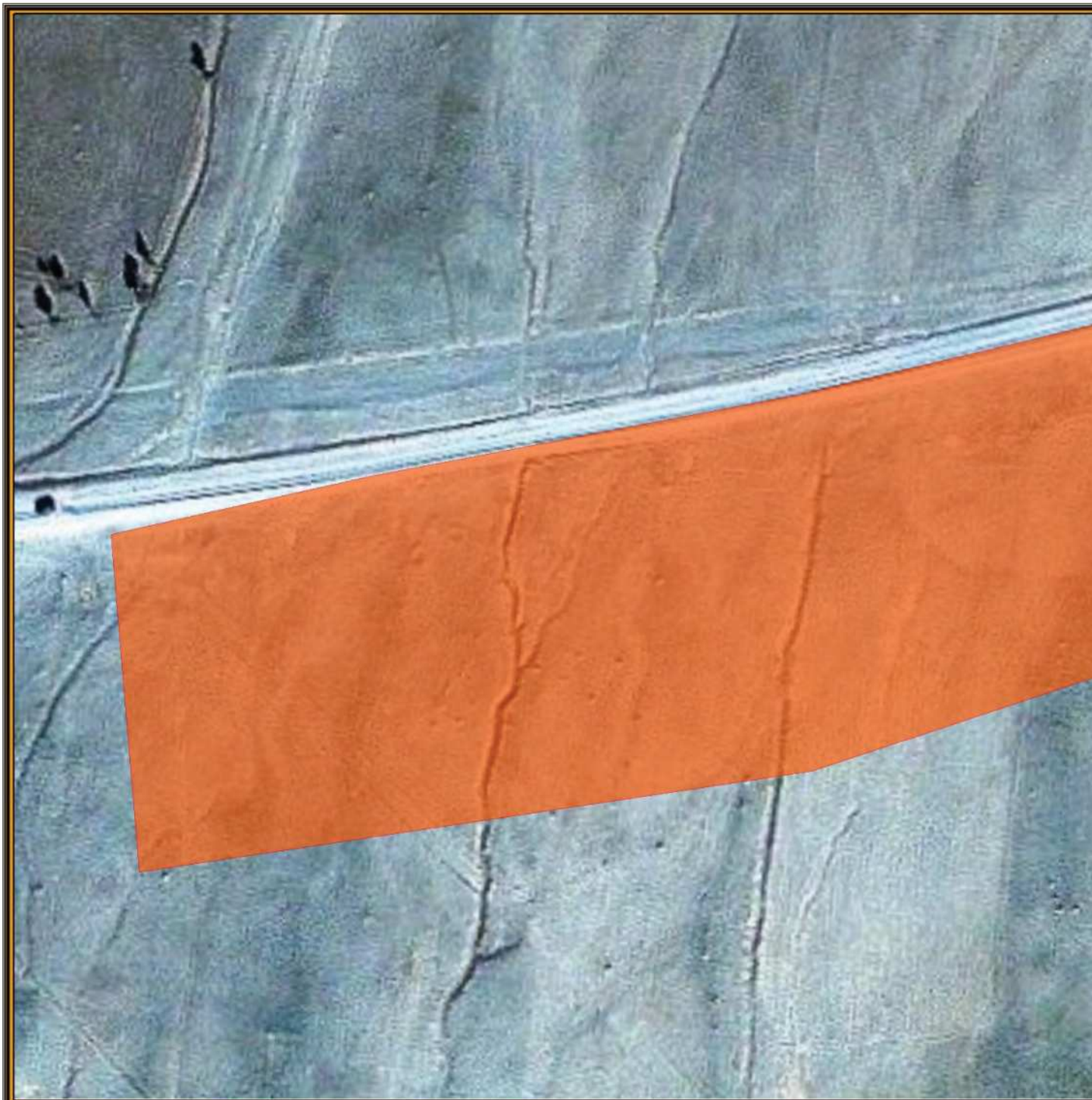

Map produced in GIS unit of PSU UN-HABITAT / Kabul
Exported on 22 March 2018

0 15 30 60 Meters

UN-HABITAT
FOR A BETTER URBAN FUTURE

Legend

کامپ_منازها

Police Station IDP Settlement

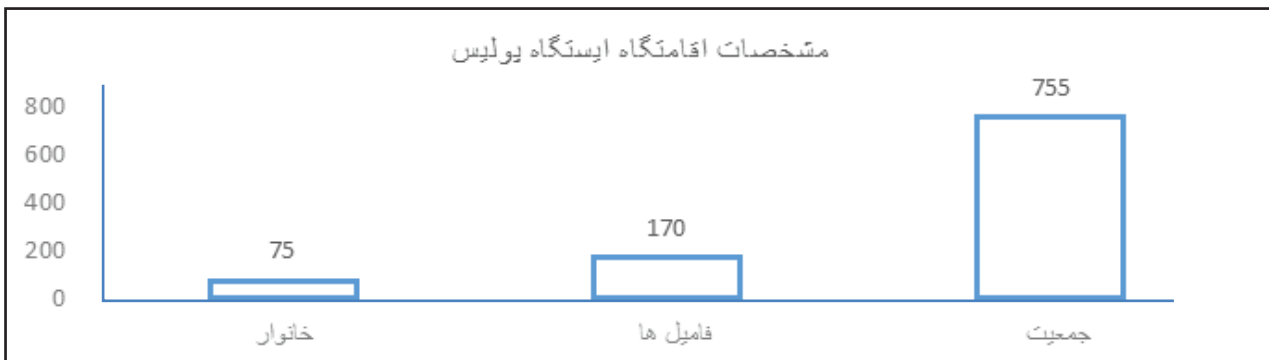
۲. مشخصات اقامتگاه

موقعیت: اقامتگاه بیجا شدگان داخلی ایستگاه پولیس در ۲۰ جریب (۴ هکتار) زمین واقع در ناحیه ۱۱ شهر هرات که تقریباً ۱۳,۵ کیلومتر دورتر از مرکز شهر هرات است موقعیت دارد. طوریکه از نام آن پیداست، این اقامتگاه در نزدیکی ایستگاه پولیس راه، محل بازرسی که در حاشیه شاهراه هرات- کרוخ موقعیت دارد، قرار گرفته است.

تعداد خانوار: ۷۵

تعداد فامیل ها: ۱۷۰

جمعیت: ۷۵۵ تن (مرد= ۴۳۳ تن و زن = ۳۲۲ تن)

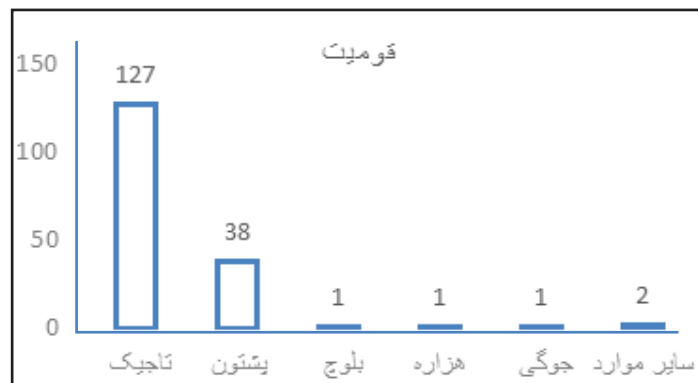
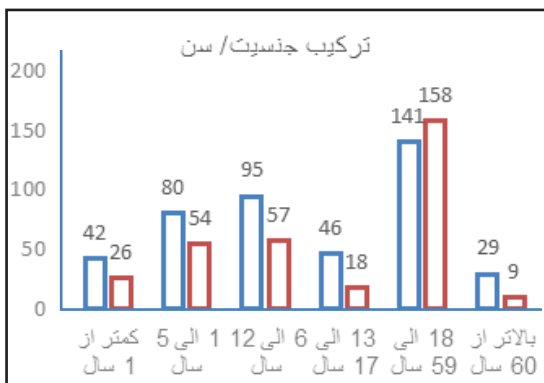
۳. مشخصات آماری (دموگرافیک)

ترکیب قومی: جمعیت اقامتگاه ایستگاه پولیس عمدتاً از اقوام تاجیک (۱۲۷ فامیل) و تعداد قابل ملاحظه ای پشتون (۲۸ فامیل) تشکیل شده اند.

ترکیب جندر / سن: مانند سایر اقامتگاه های بیجا شدگان در هرات، جمعیت این اقامتگاه نیز نسبتاً از نظر جندر متعادل بوده و تعداد جوانان (۱۸-۵۹ سال) بیشتر می باشند.

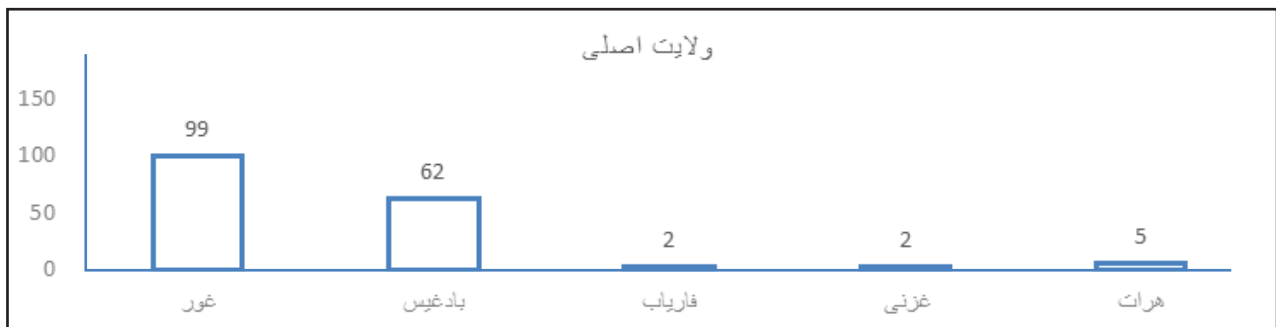
تعداد خانوار: در اقامتگاه ایستگاه پولیس به طور اوسط در هر خانه ۲,۲۶ فامیل سکونت دارند.

تعداد فامیل: در هر فامیل به طور اوسط ۴,۴۴ عضو وجود دارد.

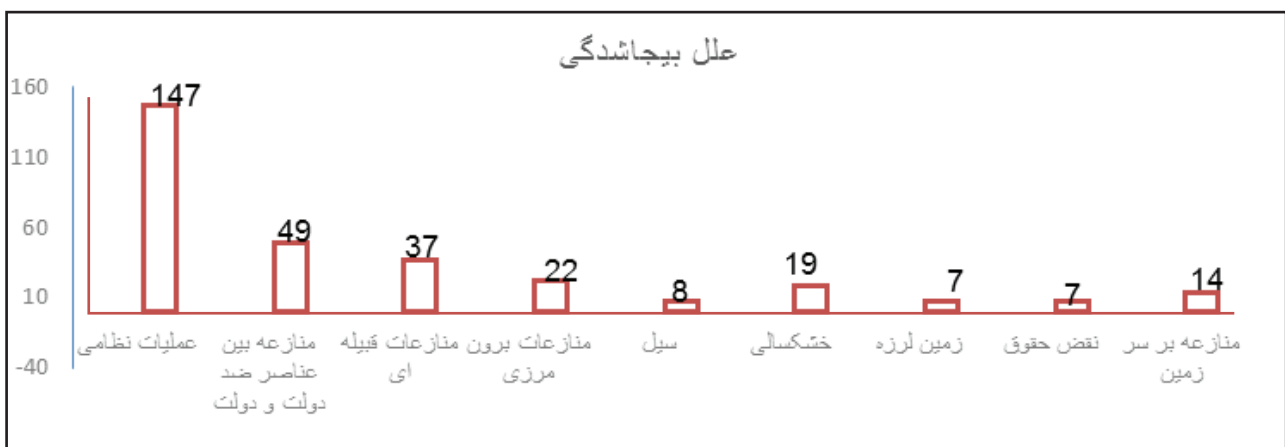

۴. تاریخچه بیجاشدگی

جای اصلی: تمام فامیل های اقامتگاه ایستگاه پولیس بیجاشدگان داخلی میباشند و هیچ یک عودت کننده نمی باشند. اکثریت جمعیت ایستگاه پولیس بعد از سال ۲۰۱۲ با بیشتر از نصف شان (۵۸ فیصد، ۹۹ فامیل) از غور(ولسوالی شهرک)، بادغیس(۶۲ فامیل از ولسوالی های مقر و جوند)، فاریاب (۲ فامیل از ولسوالی قیصار)، غزنی (۲ فامیل) و ۵ فامیل از داخل هرات (بیشتر از ولسوالی بی ثبات کشک رباط سنگی) به اینجا اقامت گزیدند.

علل بیجا شدگی: عملیات نظامی محرک اصلی این بیجاشدگی می باشد(۱۴۷ فامیل). منازعات قبیله ای نیز در این بیجاشدگی بسیار مهم بوده(۴۹ فامیل) طوریکه باعث ایجاد منازعات برون مرزی شده است (۲۲ فامیل). ۲۶ فامیل گزارش دادند که بخاطر حوادث طبیعی (خشکسالی ۱۹ فامیل و زمین لرزه ۷ فامیل) بیجا شده اند.

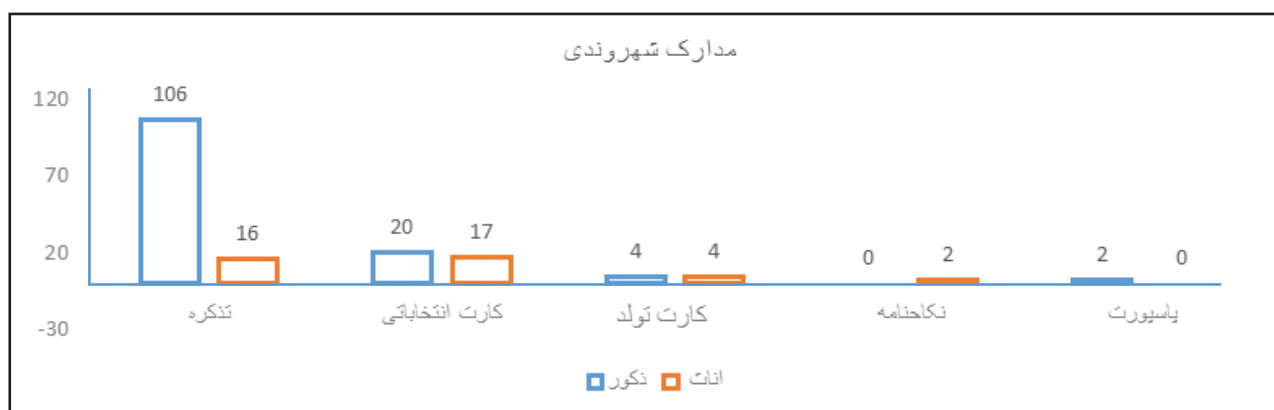

بیجا شدگی ثانوی: اغلباً بیجاشدگی کوتاه مدت می باشد، اکثریت این فامیل ها (۱۶۳ فامیل) در عرض ۵ سال اخیر بیجا شده اند. اکثریت این فامیل ها (۸۹ فیصد، ۱۵۲ فامیل) این اولین بار است که بیجا شده اند، در حالیکه ۱۶ فامیل برای دفعه دوم بیجا شده اند.

۱۸ فامیل قبل از اینکه به اقامتگاه ایستگاه پولیس اسکان گزینند، در مکان های مختلف شهر هرات در مقابل دفاتر ANDMA و کمیسیون مستقل حقوق بشر (AIHRC) خیمه زده بودند که بعدها توسط ریاست های مهاجرین و عودت کنندگان به ساحه تخصیص زمین سعادت (که بنام تقی نقی نیز یاد میگردد) منتقل شدند. بنابر گزارشات، بیجاشدگان داخلی در سعادت به مدت ۶ الی ۷ ماه ماندند، سپس به دلیل بعضی از واقعات امنیتی (از جمله کشتن یکی از بزرگان قریه نزدیک و اختطاف یک کارمند کمک های بین المللی) به ایستگاه پولیس انتقال نمودند.

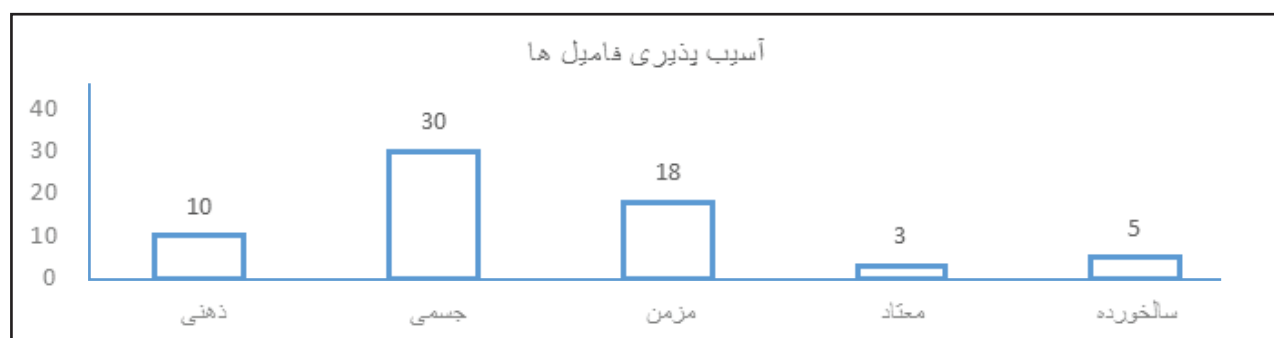
۵. دسترسی به مدارک شهروندی

تنها ۱۶ فیصد (۱۲۲ فامیل) از باشندگان ایستگاه پولیس (به شمول ۱۶ زن) دارای تذکره از زادگاه اصلی خود میباشند. به تعدادی از اطفالی که در این محل متولد شده اند توسط NRC کمک شده است تا تذکره اخذ نمایند. کارت های انتخاباتی توزیع نگردیده است. در جریان مباحثات گروهی متمرکز، این بیجاشدگان داخلی بیان نمودند که کم بودن تعداد کارت ثبت تولد (۸) بخاطر ولادت در خانه و عدم دسترسی به مراکز ثبت تولد می باشد.

۶. آسیب پذیری

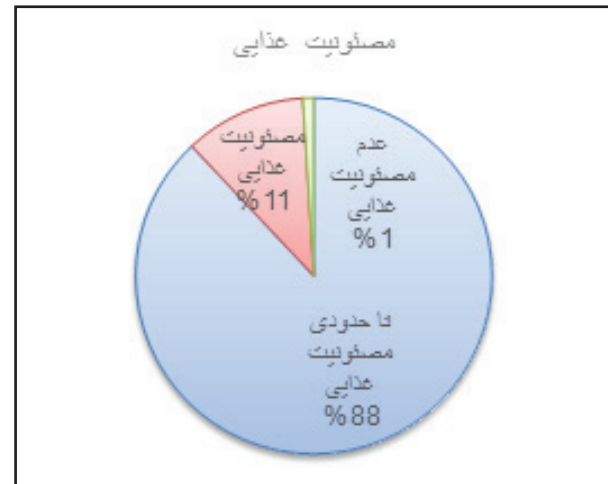
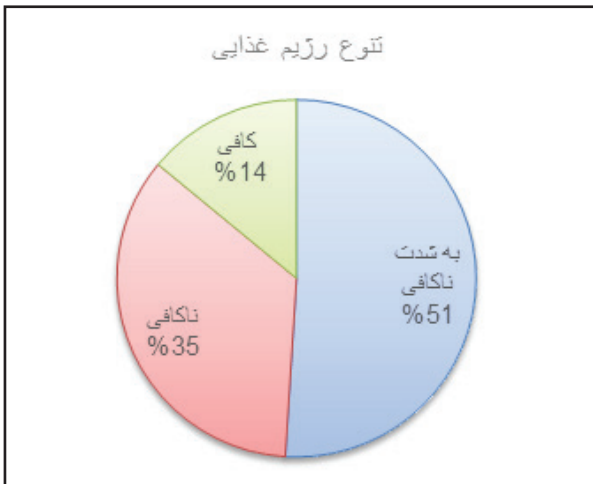
حدود ۹ فیصد (۶۶ فامیل) از این بیجاشدگان آسیب پذیر بوده و یا از جمله افراد با نیازمندی های خاص (PSN) می باشند. سرپرست ۲۳ فامیل زنان میباشند، در حالیکه یک فامیل توسط یک طفل پایین تر از ۱۸ سال اداره میگردد. تعداد قابل ملاحظه ای از فامیل های داخل ایستگاه پولیس از معیوبیت جسمی (۳۰ فامیل) و معیوبیت ذهنی (۱۰ فامیل) رنج می برند. بیماری های مزمن که ساکنین مبتلا به آن میباشند شامل تیرکلوز، آسم و هیپاتیت B میباشند.

در طی این ارزیابی شواهدی از ازدواج اطفال نیز آشکار شده است. پاسخ دهندگان مباحثه گروهی متمرکز زنان گزارش دادند که این یک امر رایج است؛ اخیراً یک دختر ۱۱ ساله ازدواج نموده که اکنون دارای یک طفل میباشند. پاسخ دهندگان بیان نمودند که آنها بخاطر فقر، گرفتن پیشکش و حمایت های مالی، اطفال دختر را به ازدواج میدهند. هرچند، پاسخ دهندگان گزارش داده اند که اکنون آگاه تر شده اند و ترجیح میدهند دختران شان را به مکتب شامل سازند.

۷. مصئونیت غذایی

مصئونیت غذایی (شامل مصرف مواد غذایی و تنوع رژیم غذایی) با اندازه گیری میزان دسترسی خانوارها به مواد خام اساسی و مواد مغذی مورد نیاز سنجیده میشود. نتایج، نشان میدهد که ۸۸ فیصد فامیل‌ها (۱۳۴ خانوار) شدیداً از نظر مصئونیت مواد غذایی در شرایط بحرانی قراردارند. برعلاوه، ۵۱ فیصد فامیل‌ها (۷۷ فامیل) تنوع رژیم غذایی شان شدیداً ناکافی میباشد و رژیم غذایی شان فاقد مواد مغذی ضروری میباشد.

۸. حقوق مسکن، زمین و مالکیت

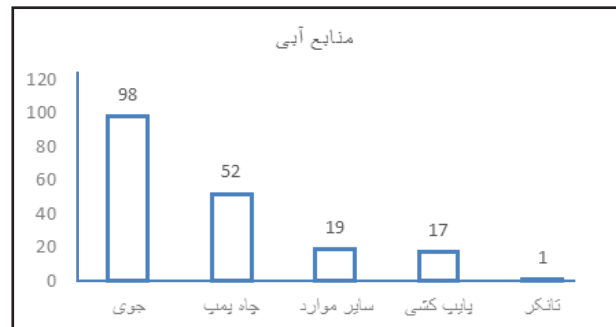
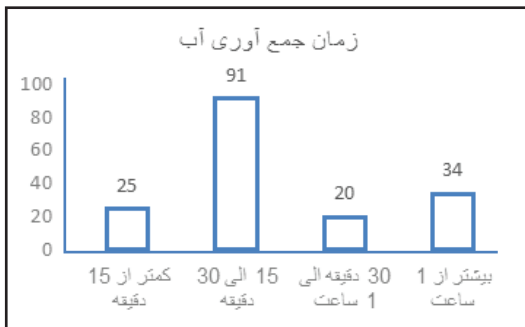
اسکان زمین: اکثریت فامیل‌ها (۷۸ فیصد، ۱۳۲ فامیل) دارای هیچ امنیت اسکان (قرارداد اسکان) نمی باشند، در حالیکه ۱۱ فامیل گزارش داده اند که دارای توافق شفاهی با شاروالی برای ماندن در این مکان میباشند.

وضعیت زمین: طبق اداره مستقل اراضی افغانستان، ساحه ایستگاه پولیس در اختلاف بین قریه داران کרוخ و شاروالی قرار دارد. قریه داران ادعا میکنند که این ساحه از جمله چراگاه‌های مشترک شان می باشد، درحالیکه شاروالی ادعا میکند این ساحه بخشی از پلان انکشافی آن میباشد. ۱۹ فامیل از طرف افراد خصوصی یک اعلامیه اخراج دریافت نموده اند؛ باشندگان گزارش دادند که این یک اتفاق عادی میباشد. بسیاری از خانه در بین شاهراه هرات-کروخ تخریب شده اند، اما باشندگان این خانه‌ها اجازه تعمیر پناهگاه‌های موجود و یا احداث پناهگاه‌های جدید و یا حفاری چاه را ندارند. برعلاوه، بیجاشدگان داخلی گزارش دادند که آنها از طرف باشندگان میزبان و سایر هراتی‌ها مورد آزار و اذیت قرار میگیرند و تلاش دارند تا خانه‌های شان را تخریب نمایند. طبق اظهارات بیجاشدگان داخلی، آنها چندین عریضه به دولت نوشته اند تا برایشان اجازه ماندن در این منطقه را بدهد و خدمات اساسی را ارائه نماید، اما تا کنون هیچ پاسخ رسمی دریافت ننموده اند.

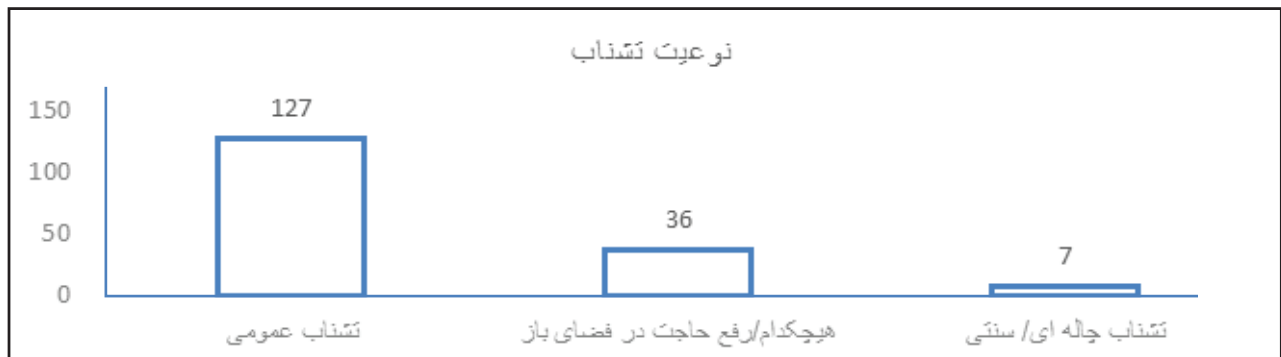
مسکن: تقریباً تمام خانه‌ها توسط خودشان از خشت و گل (خاک کوبیده شده) و تعداد کمی با خیمه/ تریپال ساخته شده اند. هر دو نوع این خانه‌ها برای حفاظت از ساکنین در برابر عوامل خارجی مناسب نمی باشند و در برابر رویدادهای طبیعی آسیب پذیر اند. پاسخ دهندگان مباحثه گروهی متمرکز گزارش دادند که بیشتر آنها در زمین‌های زراعتی نزدیک کار میکنند و به بعضی از کارگران اجازه داده میشود تا در بعضی از منازل داخل زمین‌های زراعتی بمانند.

۹. دسترسی به خدمات اساسی

آب: اکثر باشندگان از چشمه نزدیک که حدود ۳ کیلومتر فاصله دارد به آب دسترسی دارند (به طور اوسط ۱۰ لیتر روزانه برای هر فامیل). دسترسی به آب یک مشکل اساسی برای زنان و دختران میباشد زیرا آنها مجبور اند تا از شاهراه بزرگ عبور نموده و آب را از باغ شیدایی بیاورند. برعلاوه، زنان برای جمع آوری آب به قریه های مجاور می روند و از چاه ها و شیرهای آب اجتماع میزبان آب میگیرند، هرچند اجتماع میزبان چندین بار مانع آنها شده است.

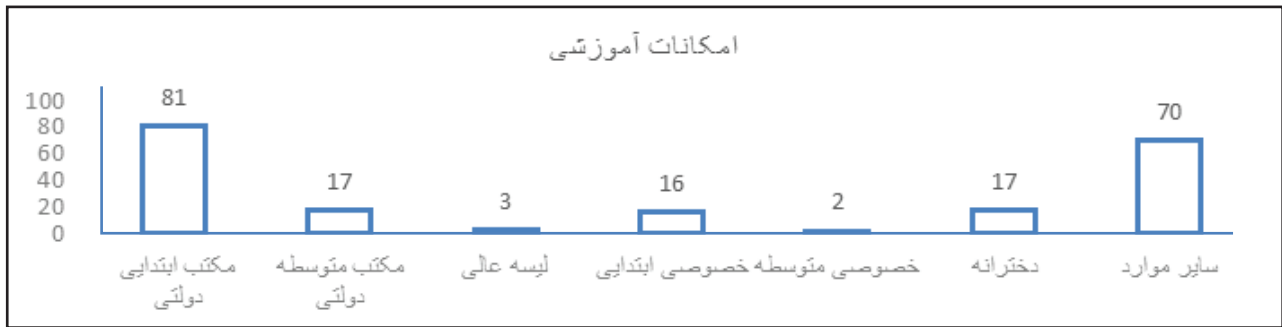
سیستم فاضلاب: اکثر فامیل ها (127 فامیل) از 12 تشناب عمومی استفاده می نمایند که هر تشناب بین 10 و یا بیشتر از 10 فامیل به صورت مشترک استفاده می گردد. 36 فامیل دارای هیچ تشناب نمی باشند و مجبور اند تا در فضای باز رفع حاجت نمایند. تشناب های عمومی که توسط این اجتماع احداث گردیده است دارای هیچ بخش محافظوی مناسب/ جدایی گودال فاضلاب نمی باشد و امکان دارد که آب زیر زمین را آلوده نماید. برعلاوه، بعضی از تشناب ها در وضعیت خراب قرار دارد و باعث میگردد تا فاضلاب به مناطق عموم سرزیر شود و صحت و سلامت باشندگان آسیب برساند.

امکانات آموزشی: دو مکتب اجتماع محور یکی در خانه و یکی در خیمه وجود دارد که از طرف شب یک فامیل بیجا شده از آن استفاده می نماید. برعلاوه، 81 طفل در مکتب ابتدایی دولتی مجاور و 17 طفل در مکتب متوسط دولتی میروند. این ساحه چندین کیلومتر از مکاتب شیدایی فاصله دارد. چندین طفل در مدرسه محلی برای یادگیری آموزش های دینی می روند.

وضعیت مسکن در پولیس راه، یکی از محلات استقرار بیجاشدگان داخلی

امکانات صحتی: در این منطقه چندین شفاخانه وجود دارد که شامل کلینیک شیدایی و شفاخانه اطفال میباشد (به اقامتگاه شیدایی نیز نزدیک است). بیجاشدگان داخلی و اجتماع میزبان میتوانند به مکمل های غذایی برای اطفال سوءتغذیه دسترسی داشته باشند. در حال حاضر کلینیک های هفته وار سیار ورلد ویژن بین المللی WVI در حال کار میباشد و معاینات طبی/ مشاورات منظم انجام میدهند و اطفال زیر سه سال را معاینات سلامت می نمایند. تعداد زیادی از زنان این اجتماع دارای مشکلات صحتی باروری شدید میباشد و سروی کنندگان اشاره نمودند که بسیاری از زنان دارای بطن های متورم هستند. اگرچه، بیجاشدگان داخلی نیز گزارش داده اند که هنوز به مشکلات تهیه نسخه مواجه هستند و به سایر درمان ها از جمله مراقبت های طبی درجه سوم به سختی دسترسی دارند.

برق / انرژی: هیچ فامیلی به شبکه برق دولتی متصل نمی باشد. اکثریت آنها از منابع روشنایی و انرژی غیر رسمی مثل باطری ها، سولر و چراغ های دستی استفاده می نمایند.

دسترسی به سرک: هیچ سرک قیر ریزی شده ای در این اقامتگاه وجود ندارد، و مانع عبور و مرور بخصوص در ماه های زمستان میگردد. هرچند این ساحه به شاهراه اصلی نزدیک می باشد.

۱۰. اشتراک اجتماع

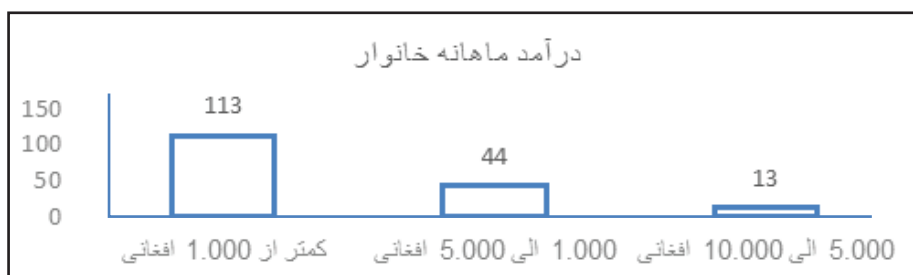
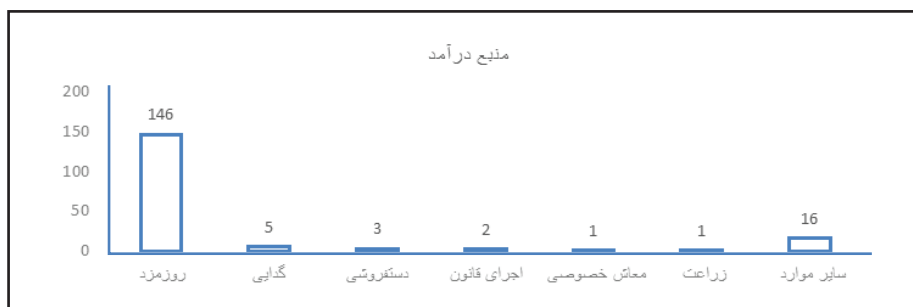
در اقامتگاه ایستگاه پولیس دو شورا وجود دارد که در سال ۲۰۱۵ به نمایندگی از بیجاشدگان غور و بادغیس متشکل از ۱۶ عضو (۶ زن و ۱۰ مرد) تشکیل گردیده است. این شورا توسط ریاست مهاجرین و عودت کنندگان (DoRR) به طور غیر رسمی به رسمیت شناخته شده است، اما از جانب شاورالی پذیرفته نشده است.

۱۱. معیشت / منبع درآمد:

تقریباً تمام سرپرستان فامیل ها به کار روزمزد در بخش ساختمانی مشغول می باشند. این نوع وظیفه ناپایدار و در برابر تغییرات فصلی آسیب پذیر میباشد. تعدادی از زنان به قالین باقی و پاک کاری در خانه های محلی مشغول میباشند، در حالیکه، تعدادی از اطفال در روز مصروف جمع کردن زباله ها میباشند.

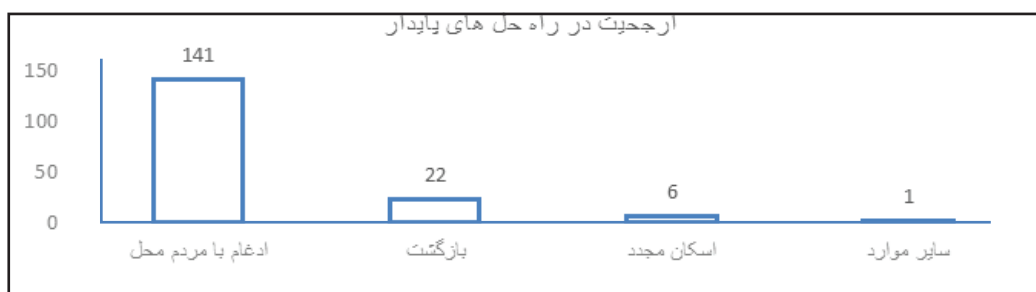
حد اوسط درآمد ماهانه: فامیل ها ماهانه به طور اوسط حدود ۱,۰۰۰ الی ۳,۰۰۰ افغانی (۴۶ دالر) درآمد دارند.

میکانیسم های مقابله: اکثریت فامیل ها (۱۳۹ فامیل) گزارش دادند جهت تهیه نان شب خویش از خویشاوندان و دکانداران قرض می کنند، بیشتر آنها بالای ۱۲,۰۰۰ افغانی (۱۷۵ دالر) قرضدار میباشند.

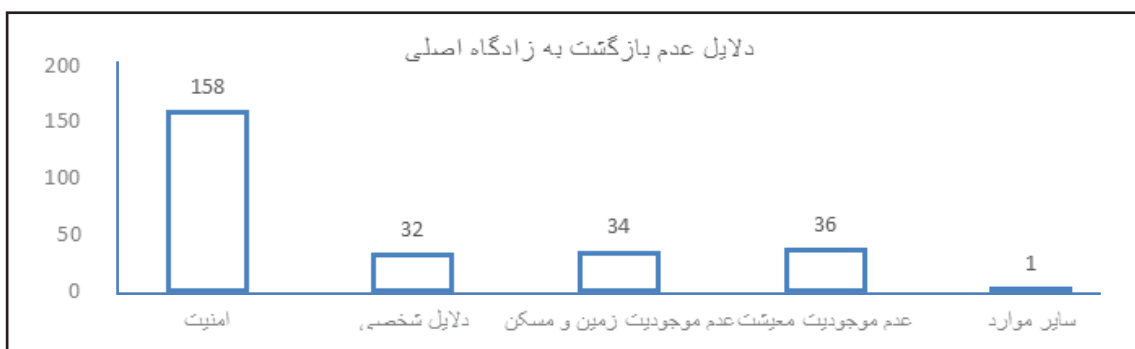

۱۲. راه حل های پایدار

هدف از راه حل پایدار: اکثریت فامیل ها (۸۳ فیصد، ۱۴۱ فامیل) ترجیح میدهند تا با مردم منطقه ایستگاه پولیس یکجا گردند، ۲۲ خانوار ترجیح میدهند که به زادگاه اصلی خود بازگردند (بیشتر آنها فامیل های تاجیک از ولایت غور میباشند که در کسب شغل مشکل داشتند و میگویند که در غور زمین دارند)؛ در حالیکه ۶ فامیل ترجیح میدهند تا به جای دیگر ولایت هرات نقل مکان داده شوند. یکی از دلایلی که قصد کردند به ولایت اصلی خود باز گردند، مشکل دسترسی به آب در این منطقه میباشد. پاسخ دهندگان آرزو دارند تا منحصاً باشندگان هرات شناخته شوند و دیگر برچسب بیجاشدگان داخلی برایشان زده نشود.

دلایل عدم بازگشت/ ماندن: موضوع امنیت از برجسته ترین دلایل برای عدم بازگشت به زادگاه اصلی شان میباشد (158 فامیل)، به تعقیب آن فقدان معیشت کافی (36 فامیل) و عدم موجودیت زمین و مسکن (34 فامیل) میباشد. به همین ترتیب، امنیت از جمله مهمترین دلایل برای ماندن در منطقه کنونی (165 فامیل) و در درجه دوم معیشت (94 فامیل) قرار دارد.

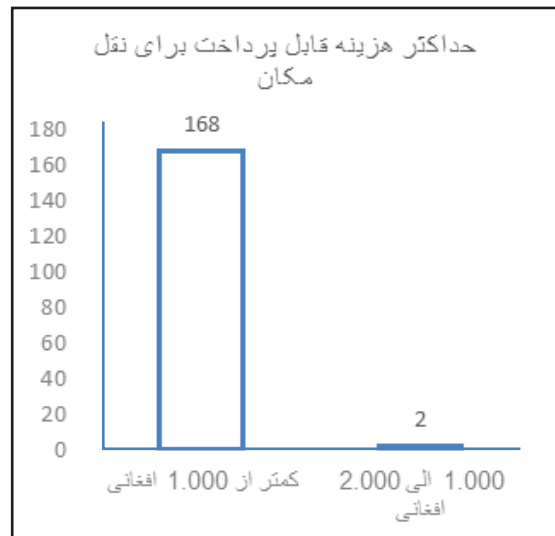
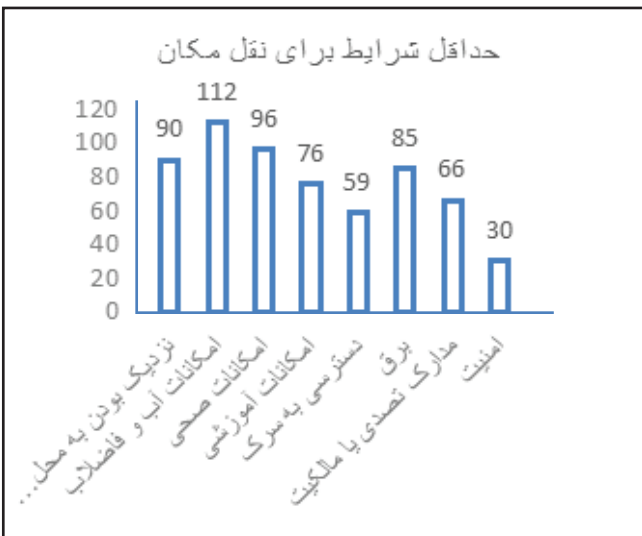

۱۳. نقل مکان / تخصیص زمین

تنها تعداد کمی از پاسخ دهندگان (۱۰ پاسخ دهنده) گزارش دادند که ریاست مهاجرین و عودت کنندگان (DoRR) برایشان راجع به نقل مکان مشوره داده و از پلان های نقل مکان این اجتماع به مسلخ آگاه میباشند.

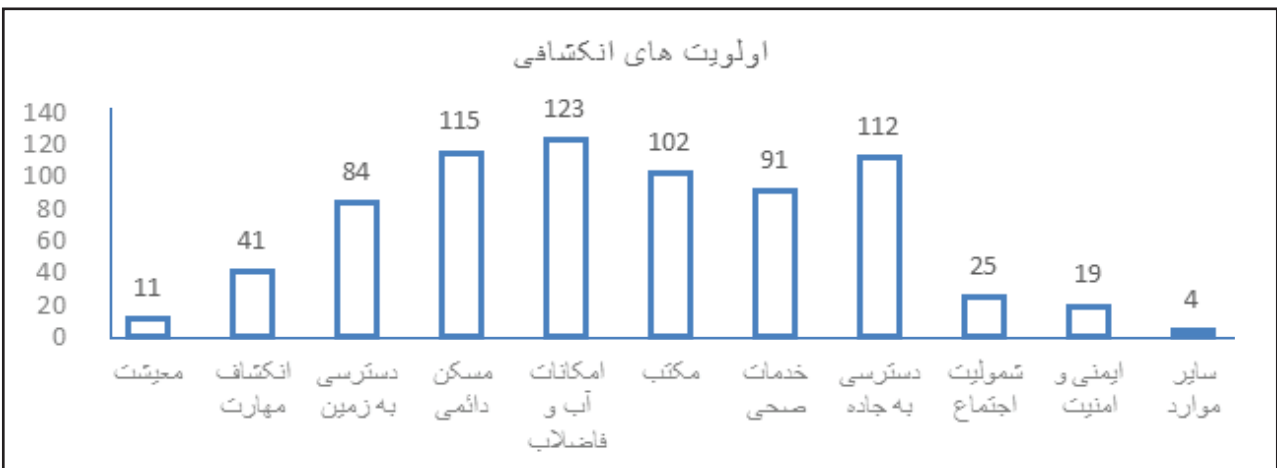
۱۴. حداقل شرایط برای نقل مکان

امکانات آب و فاضلاب از جمله بارزترین شرایط برای نقل مکان این اجتماع (۱۱۲ فامیل) و به تعقیب آن امکانات صحت میباشند (۹۶ فامیل). موضوع نزدیک بودن به محل امرار معاش (۹۰ فامیل) و برق (۸۵ فامیل) نیز از جمله عوامل برجسته بوده است.

۱۵. اولویت های انکشافی / حفاظتی:

از فامیل های بیجاشده سوال شد که اولویت های انکشافی / حفاظتی شان برای تسهیل یک راه حل پایدار چه بوده اند. امکانات آب و فاضلاب از جمله اولویت برجسته این اجتماع میباشند (۱۲۳ فامیل)، آنها اشاره نمودند که اولویت آن از معیشت بیشتر می باشد (۱۱۱ فامیل). باشندگان گزارش میدهند که فاصله دور برای آوردن آب، آنها را از کشت مواد غذایی محروم میسازد. مسکن دائمی (۱۱۵ فامیل) و دسترسی به سرک (۱۱۲) نیز از جمله اولویت های برجسته شان میباشند.

د افغانستان اسلامي جمهوریت
د کورنیو چارو وزارت
د نفوسو د احوال د ثبتو لولوی ریاست
د ثبت لولوی مرکز د پوښت

ولایت ()
ولسوالی، ناحیه ()
کلی، مرکز ()
د کورنۍ نوم ()

د صکو کو نمبر 16077158
بیه (۱۰) افغانی

پېژندنه		بېلونکي نېټې	
نوم او تخلص	ز کینجا	ونه	
د پلار نوم	شیر محمد	دستر گورنگ	
د نیکه نوم	حاجه الصفه	ورېڅې	
د زېږېدلوځای	ظلمانه	د پوستکي رنگ	
د زېږېدلو نېټه او عمر	د ۱۰ د ۱۳۹۰	د وینتانورنگ	
دین	د اسلام	نورې نېټې	
میت	د پوښت	د معیوبیت ډول	
شغل	د پوښت		
جنس	د نارینه		
مدني حالت			
د دعا یلي شمېره	۱	د عسکري خدمت	
مورنی		د داخلېدو نېټه	
بالدی		د ترخیص نمبر او نېټه	
		قطعه	
		نور کوايف	
		د ثبت گڼه	۱۱۲
		د صکو کو گڼه	۱۳۴
		د مورنی	۱۳۹۰
		د مسؤل مامور لاسلیک	
نوم		رتبه	

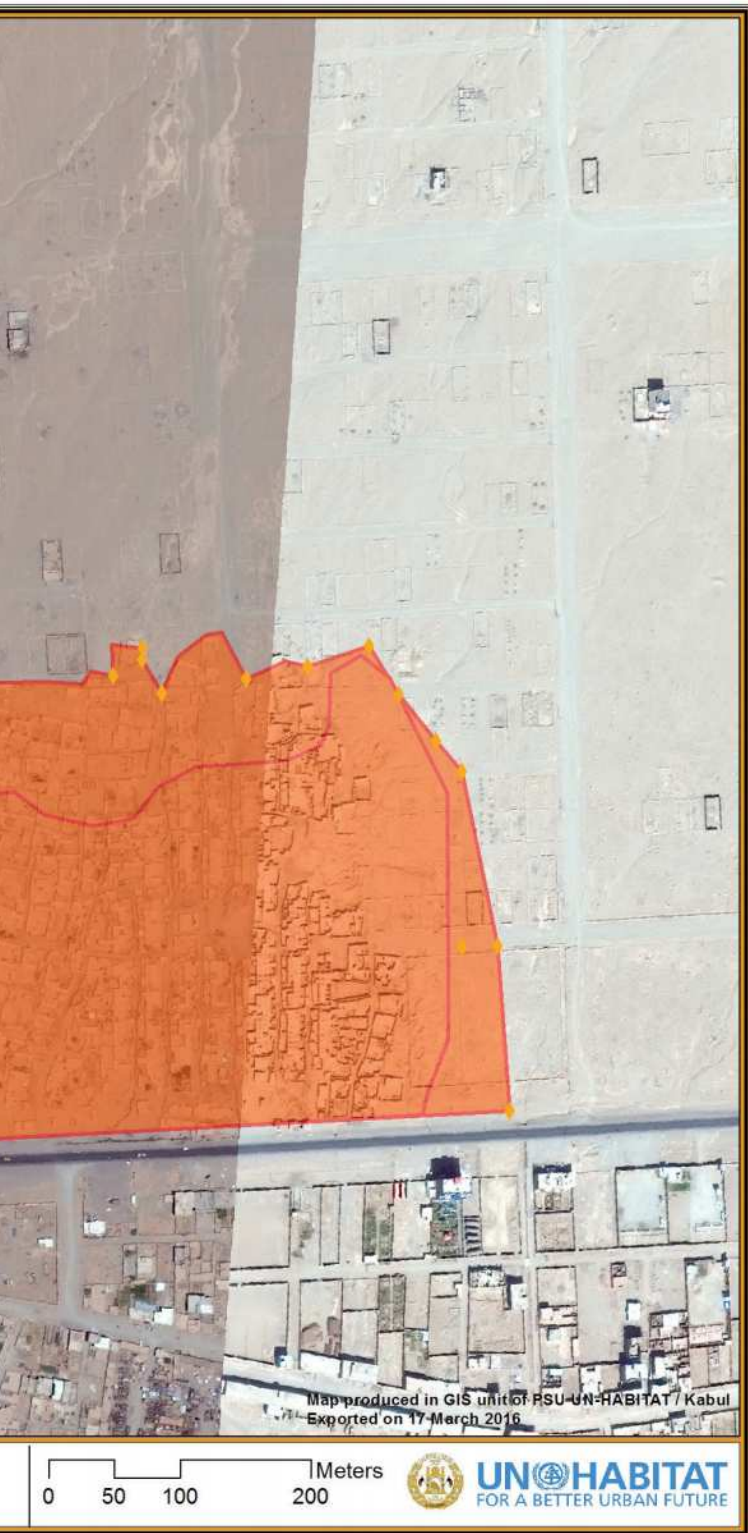

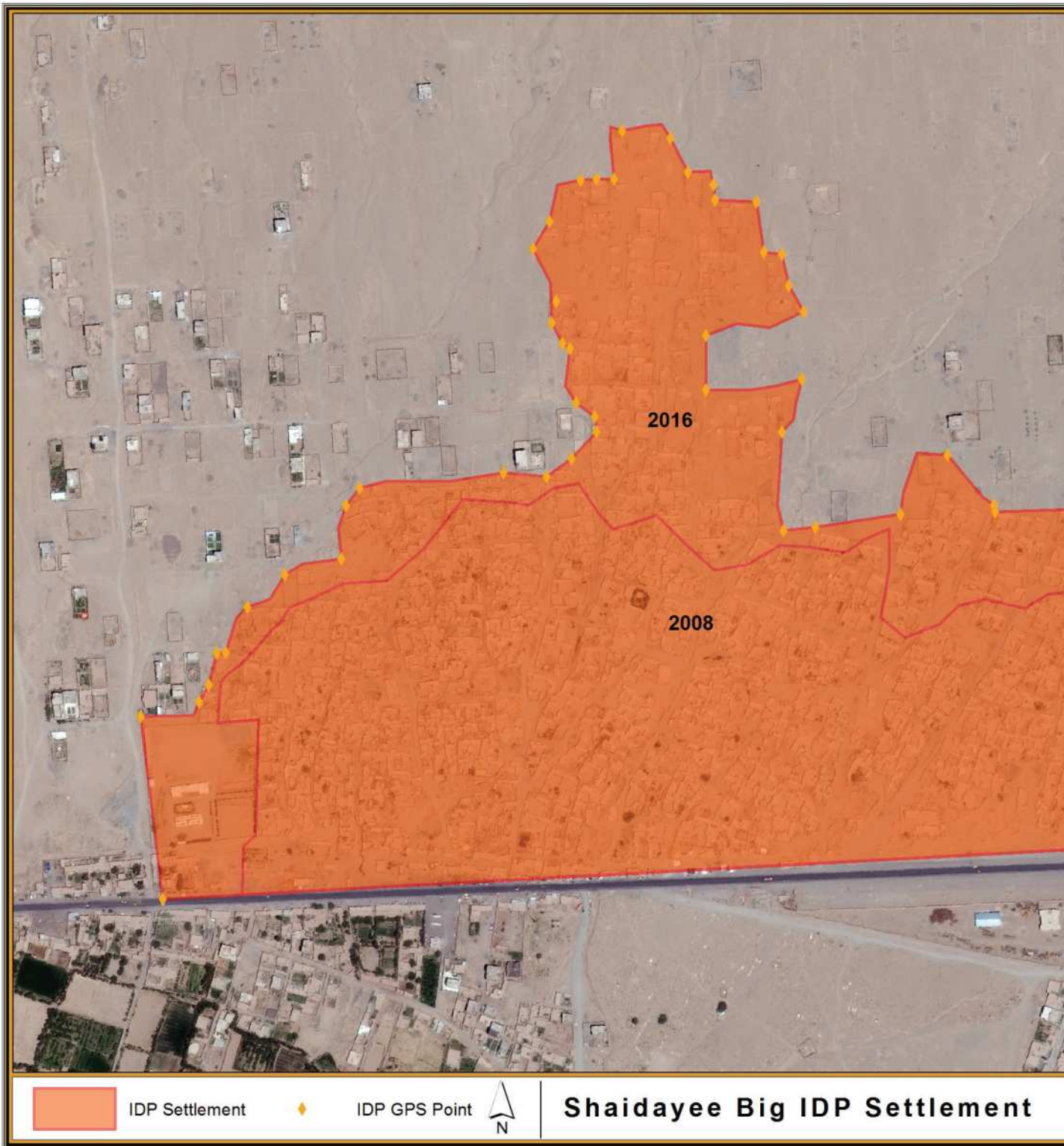
خرابان بیج رتسی (زیندل پشم به بیج قازین باغی) یک خانم بیجا قیده داخلی در پوتیس راه، یکی از مصلات استیوار بیجا شنگان داخلی

مشخصات اقامتگاه شیدایی

۱. یافته های کلیدی:

- اکثریت فامیل ها (به تعداد ۲۴۰۷ فامیل) در شیدایی از جمله بیجا شدگان داخلی هستند، ۴۹ فامیل از عودت کنندگان می باشند.
- افراد بسیاری درین ناحیه آسیب پذیر هستند: به شمول آسیب های جسمی و روحی (به تعداد ۲۲۴ تن و به تعداد ۱۸۲ تن) ، مریضی های مزمن (به تعداد ۱۷۸ تن) و به تعداد ۴۴۲ زن شیر ده موجود است.
- ۲۳ فیصد از مردها و ۱،۵ فیصد از خانم ها در شیدایی دارای تذکره هستند .
- اکثریت فامیل ها در شیدایی موافقت نامه اسکان در اقامتگاه شیدایی را ندارند.
- تمام خانه ها از خشت گلی ساخته شده است، توسط خودشان ساخته شده است. تعداد کمی خیمه/ چادر هم وجود دارند. تمام این خانه ها در برابر حوادث طبیعی ، سرما و گرما در معرض خطر قرار دارند.
- عدم دسترسی به تسهیلات آب و فاضلاب (۱۸۲۰ فامیل) و خدمات صحتی (۱۷۲۳ فامیل) از عمده ترین مشکلات آن ها برای تغییر موقعیت بوده است. انرژی برق(۱۶۰۳ فامیل) ، امرار معیشت (۱۵۱۸ فامیل) ، ساخت دیوار برای حریم خصوصی و مسائل امنیتی از جمله اولویت های اجتماع می باشد.
- شمار قابل توجه ساکنان (۲۰۱۲ فامیل) تمایل به باقی ماندن در همین منطقه را داشتند، ۲۶۹ فامیل تمایل داشتند تا در منطقه ای دیگر در شهر هرات اقامت گزینند. ۹۸ فامیل تمایل داشتند تا به محل سکونت اصلی خود برگردند.

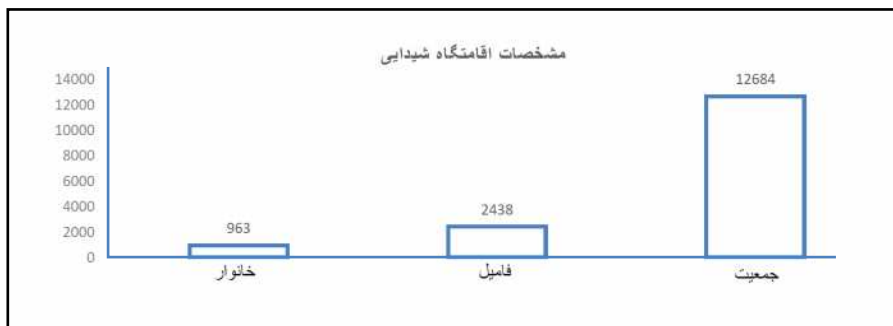
۲. مشخصات اقامتگاه:

موقعیت: اقامتگاه بیجا شدگان داخلی شیدایی در ۲۶۵ جریب (۵۳ هکتار) در ناحیه ۱۵ در ۵ کیلومتری شرق شهر هرات در کنار شاهراه هرات-کرخ واقع شده است.

تعداد خانوار: ۹۶۳

تعداد فامیل‌ها: ۲۴۳۸

جمعیت: ۱۲۶۸۴ (مرد = ۶۸۶۰، زن = ۵۸۲۴)

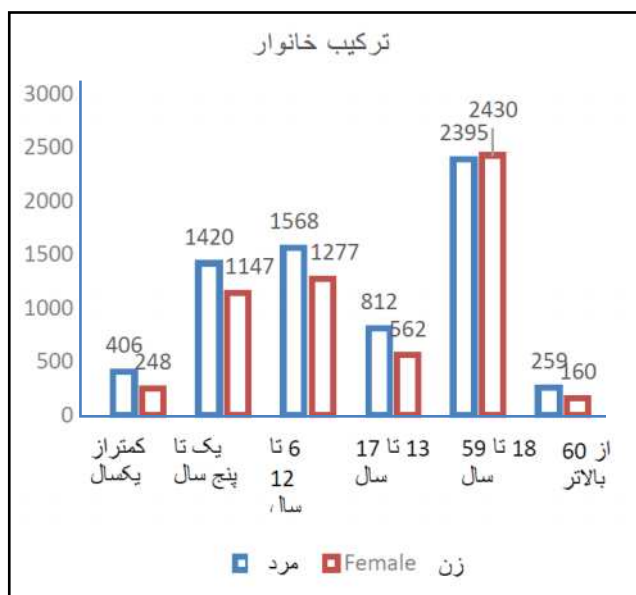
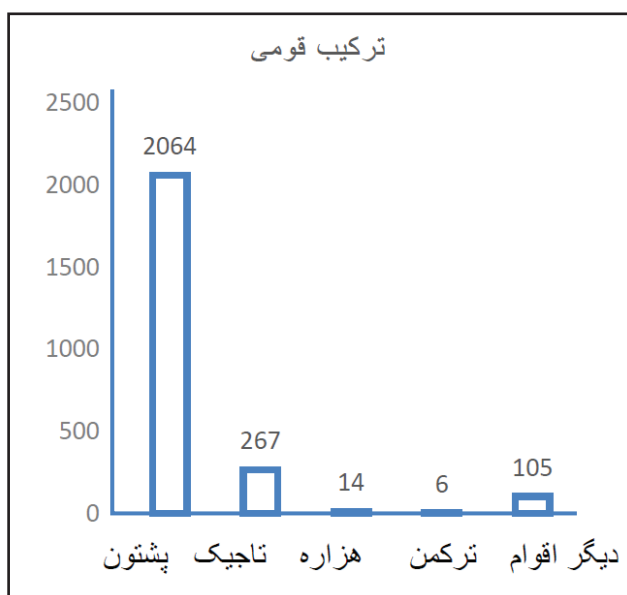
۳. مشخصات آماری (دموگرافیک)

ترکیب قومی: اکثریت باشندگان شیدایی پشتون اند (۲۰۶۴ فامیل)، اقلیت آنها تاجیک اند (۲۶۷ فامیل) و همچنان تعدادی نیز مغل، کوچی و هزاره نیز بود و باش دارند.

ترکیب جندر / سن: به لحاظ جندر ساکنان شیدایی نسبتاً متوازن هستند و شمار قابل توجهی از آنان را جوانان (۱۸-۵۹ ساله) تشکیل می‌دهند.

تعداد خانوار: به طور متوسط در هر خانوار ۲,۵ فامیل بود و باش دارند.

تعداد فامیل: به طور متوسط ۵,۲ تن در هر فامیل زندگی می‌کنند.

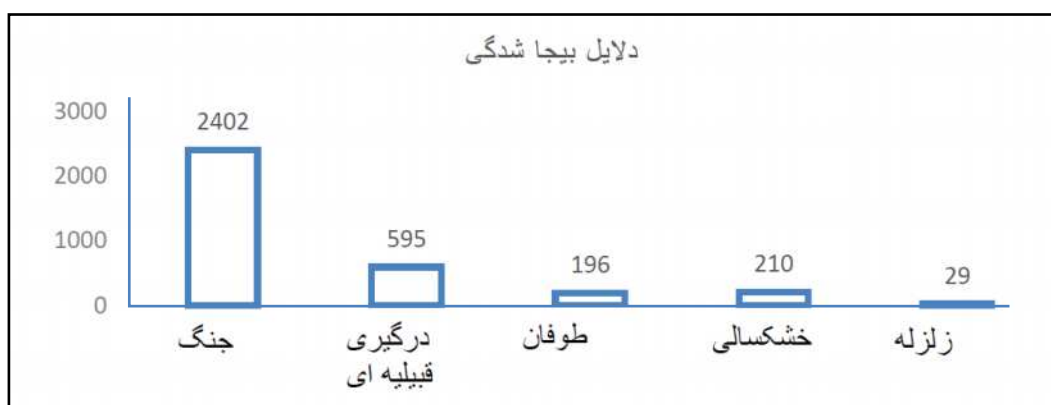

۴. تاریخچه بیجاشدگی

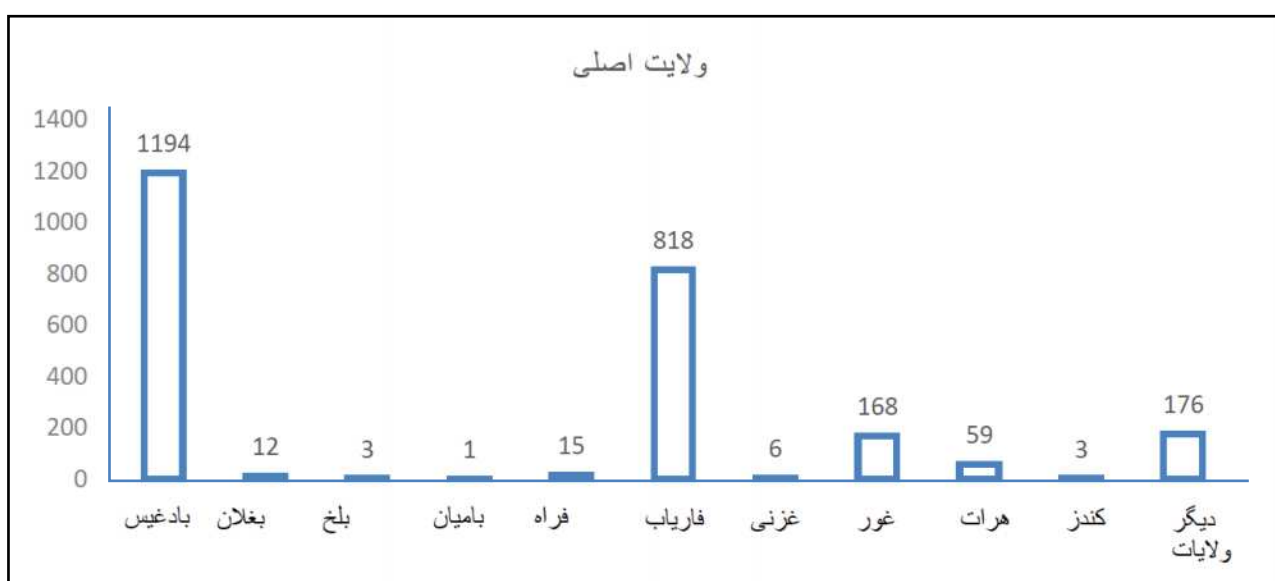
اصلیت: اکثریت باشندگان شیدایی بیجاشدگان داخلی هستند (۲۴۰۷ فامیل)، ۴۹ فامیل از عودت کنندگان می-باشند. آنها از سال ۱۹۸۴ شروع به سکونت در این محل نمودند.

اکثریت بیجاشدگان (۱۱۹۴ فامیل) اصلتین از بادغیس هستند. از (غورماچ، بالا مرغاب، قلعه نو و مقر)، یک تعداد قابل توجه ای (۸۱۸ فامیل) از ولایت فاریاب هستند. به تعداد ۱۶۸ فامیل از قیصار، المار، پشتون کوت، شیرین تگاب، و دولت آباد می باشند و ۱۶۸ فامیل از غور (تگاو، تولار، چخچران، و شهرک) می باشند.

دلایل بیجاشدگی: درگیری و جنگ دلیل اصلی بیجاشدگی (۲۴۰۲ فامیل) می-باشد، و به تعقیب آن درگیری های قبیله ای نیز یکی از دلایل بیجاشدگی میباشد. گرچه شمار زیادی از فامیل-ها (۲۱۰ فامیل) در اثر خشکسالی بیجاشده اند. ۱۶۹ فامیل در اثر سیل و ۲۹ فامیل در اثر زلزله بیجا شده اند.

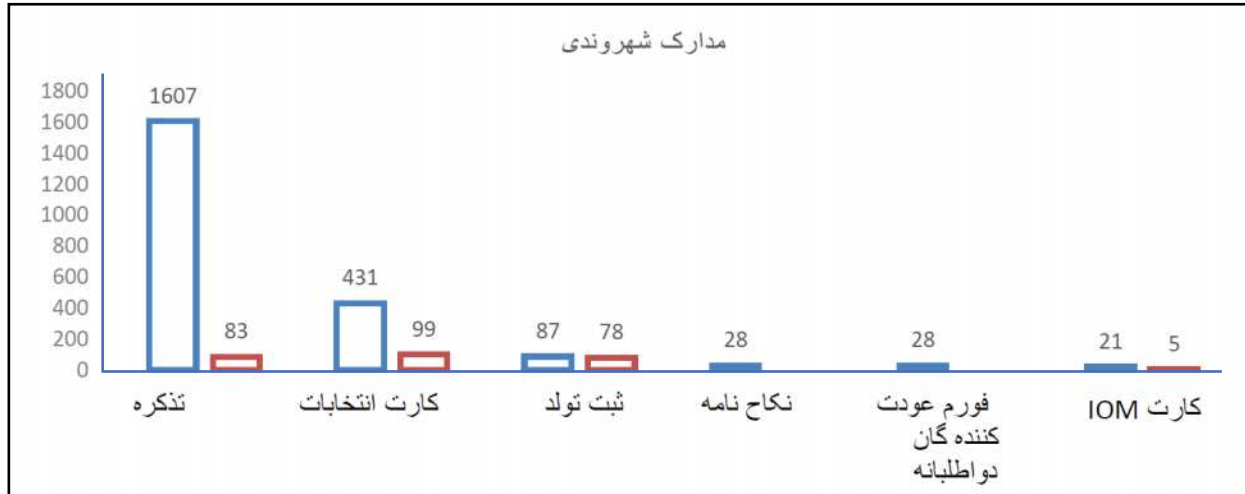

تعدد بیجاشدگی: اکثریت فامیلها (2107 فامیل) یکبار بیجا شده اند. 179 فامیل دوبار، در حالی که 77 فامیل چهاربار یا بیشتر از آن بیجا شده اند.

۵. دسترسی به مدارک شهروندی

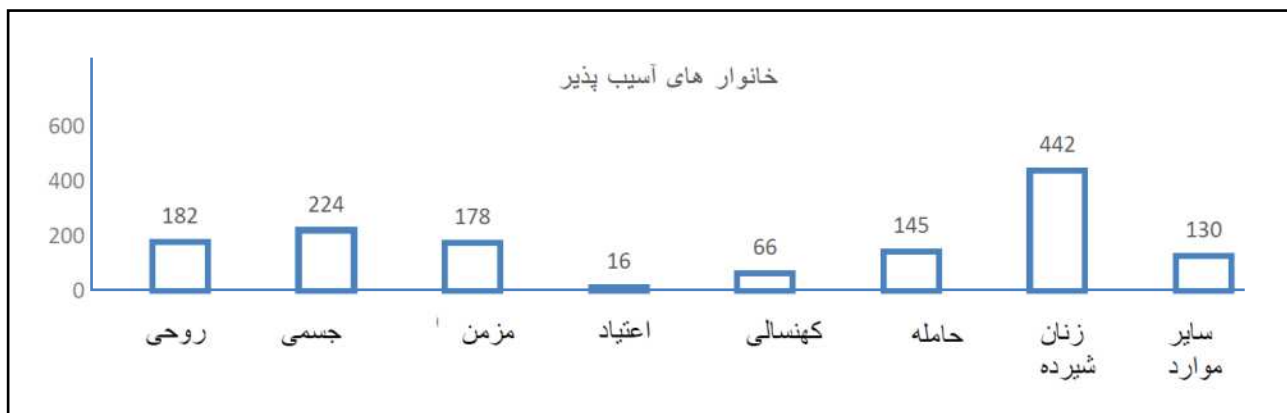
۲۳ فیصد از مردها (۱۶۰۷ تن) و ۱،۵ فیصد از زن-ها (۸۳ تن) در شیدایی دارای تذکره هستند. کارت های انتخابات بسیار اندک وجود دارند. کمتر از یک فیصد از مردها کارت انتخابات دارند. از بین خانم ها فقط یک تن دارای کارت انتخابات بود. دلیل اینکه عده ی بسیار کمی از ساکنان شیدایی دارای تذکره هستند موجودیت کوچی-ها درین بین می-باشد. ظاهراً، کوچی ها تذکره و کارت تولد نمی گیرند. برعلاوه، بسیاری از ساکنان اهمیت این مدارک را نمی دانند. دلیل دیگر کمبود این مدارک در میان ساکنان، تولد اکثریت فرزندان در خانه ها می باشد.

۶. آسیب پذیری:

در حدود ۶ فیصد از ساکنان (۷۹۶ تن) در معرض خطر قرار دارند/ یا افرادی با نیازمندی های خاص (PSN) می باشند. شمار قابل توجه از ساکنان این منطقه از معلولیت جسمی رنج می برند که شمار آن به ۲۲۴ تن، و تعداد کسانی که از معلولیت ذهنی رنج می-برند به ۱۸۲ تن می-رسد، به تعداد ۱۷۸ تن به مریضی ها مزمن دچار هستند.

۱۲۱ فامیل توسط سرپرست زن اداره می شود، ۳۸ فامیل توسط یک طفل کمتر از ۱۸ سال سرپرستی می شود. براساس معلومات برگرفته از مباحثات گروهی متمرکز (FGD)، شمار معتادان به مواد مخدر در منطقه در جریان سروی کمتر از حد معمول نشان داده شده است.

۷. حقوق مسکن، زمین و مالکیت

حق اسکان زمین: اکثریت خانواده ها کدام سندی برای اسکان در زمین های مذکور نداشتند. از بین آن فامیل هایی که پاسخ ارائه کردند؛ ۱۹۰ فامیل قباله داشتند، ۲۸۲ فامیل سند کرایه ای داشتند و در حالیکه ۴۶ فامیل گفتند که از طرف دولت اسناد دارند. در سال ۲۰۰۳، این منطقه بر روی ساکنان آن می-خواست بسته شود و کسانی که به کمک ضرورت داشتند و نمی توانستند به منطقه اصلی خود برگردند؛ تشویق شدند تا به کمپ مسلخ بروند. سهمیه غذا در هر دو کمپ شیدایی و مسلخ در اپریل ۲۰۰۳ متوقف گردید.

وضعیت زمین ها: زمینی که در آن اقامتگاه شیدایی ساخته شده مربوط به مالکیت شاروالی می باشد.

بر اساس یک مکتوب از جانب شورای وزیران، حکم صادر شد تا شهرداری ۱۵۰۰ نمره زمین را به بیجا شدگان فاریاب، بادغیس و غور بدهند. گرچه نظر به معلومات پاسخ دهندگان FGD، در حدود ۱۳۰۰ نمره زمین از طرف شهرداری به ۹۰۰ فامیل توزیع شد. برای دیگران قباله یا تنها سندی مبتنی بر پرداخت ۲۰۰۰۰ افغانی به بانک برای استفاده از زمین داده شد. علامت گذاری زمین ها از طرف شاروالی صرف برای ۸۰۰ فامیل کامل شده است، متباقی نمره ها در کاریزک هنوز علامت گذاری نشده اند.

در جریان مباحثات گروهی متمرکز، بیجا شدگان داخلی ابراز داشتند که یک کمیسیون مرکب از نمایندگان شهرداری، املاک و دیگر ادارات دولتی برای تخصیص زمین بوجود آمد. اما این پروسه دارای چالش های عمده ای بود طوریکه تمام ۱۵۰۰ نمره زمین به ساکنین توزیع نشد، بلکه برخلاف هدایت شورای وزیران، یک تعداد از زمین ها ظاهر به هرانی هایی که در کمپ نبودند، توزیع گردید. نمره های زمین دارای ابعاد مختلف (۲۴۰ متر مربع، ۲۸۰ متر مربع و ۳۰۰ متر مربع) می باشد. بیجا شدگان داخلی در قبال دریافت زمین، مبلغ ۲۰۰۰۰ افغانی را به شاروالی پرداخته اند. بر اساس گفته برخی از بیجا شدگان، در حدود ۱۱۶۰ فامیل از آنان پول زمین را پرداخته اند، در حالیکه فقط ۸۰۰ فامیل قباله و تاییدی موقعیت نمره زمین خود را دریافت نموده اند. طبق گزارشات، ۳۶۶ بیجا شده داخلی با وجود پرداخت پول موقعیت زمین-شان مشخص نیست.

یک عده از بیجا شدگان داخلی تخصیص زمین خود را بخاطر فقر شدید به مردم شهر هرات فروخته اند. یک تعداد دیگر که حتی نمی دانند که موقعیت ملک شان کجاست و قباله خود را به بنگاه های معاملات و دوکان های اطراف شیدایی داده اند. بسیاری از بیجا شدگان داخلی می خواهند به کاریزک جاییکه در آنجا نمره زمین دارند بروند. گرچه آنان مشکلات عمده ای را پیش رو دارند، از جمله:

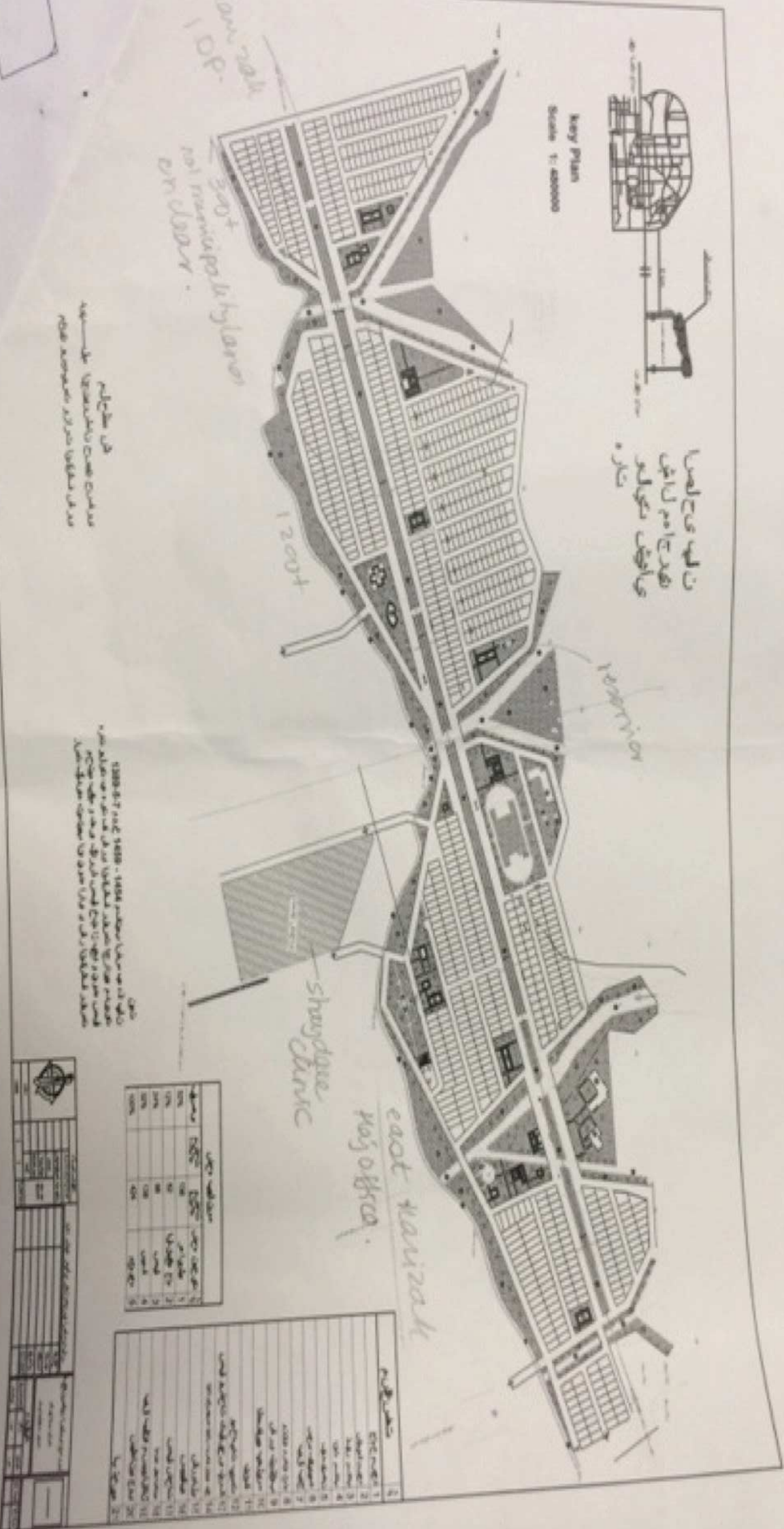
(الف) کمبود تجهیزات بخاطر ساختن سرپناه جدید؛

(ب) در کاریزک خدمات ارائه نمی شود - یونیسیف سیستم آبرسانی را تامین کرده است که در اکتوبر ۲۰۱۶ تکمیل خواهد شد. بغير ازین، هیچ کار دیگر در جریان نیست. زمین ها خالی است، سرک کشی موجود نیست. بجز تعدادی از خانه ها که در حال ساخت هستند .

(ج) اهالی همچنان از موجودیت سیل در فصول بارندگی در کاریزک نگران هستند. بخاطریکه کاریزک در معرض سیل زده گی قرار دارد.

پاسخ دهندگان مباحثات گروهی متمرکز (FGD) همچنان ادعا کردند که برخی از بزرگان بیجا شدگان داخلی از تخصیص زمین سودجویی می کنند. آنها زمین ها را به خود و اعضای فامیل خود اختصاص می دهند و دیگران را از حق شان محروم می سازند. برخی از بزرگان بیجا شدگان داخلی که از کاریزک زمین نگرفته اند (اکثریت تازه آمده اند) به دولت عرض کرده اند تا اطمینان حاصل نمایند که در کاریزک یا جایی دیگر برایشان زمین اختصاص داده میشود. یک عده از جانب ریاست اراضی و شهرداری پاسخ دریافت کرده اند، گرچه هیچ زمینی به آنها اختصاص داده نشده است.

بر اساس معلومات مباحثات گروهی متمرکز، یک تعداد از بیجا شدگان داخلی قبلا زمین تخصیص یافته خود را فروخته اند. برعلاوه، نگرانی هایی در بین هرانی ها وجود دارد که بیجا شدگان داخلی از ساخت سرپناه یا زمین سودجویی کنند. همچنان برخی از بیجا شدگان داخلی ممکن زمین خود را بفروشند و دوباره به کمپی در مناطق دیگر بازگردند.

Islamic Republic of Afghanistan
Office of Administrative Affairs &
Council of Ministers Secretariat

اداره اقتصاد ملی و بازرگاری

د وزارت

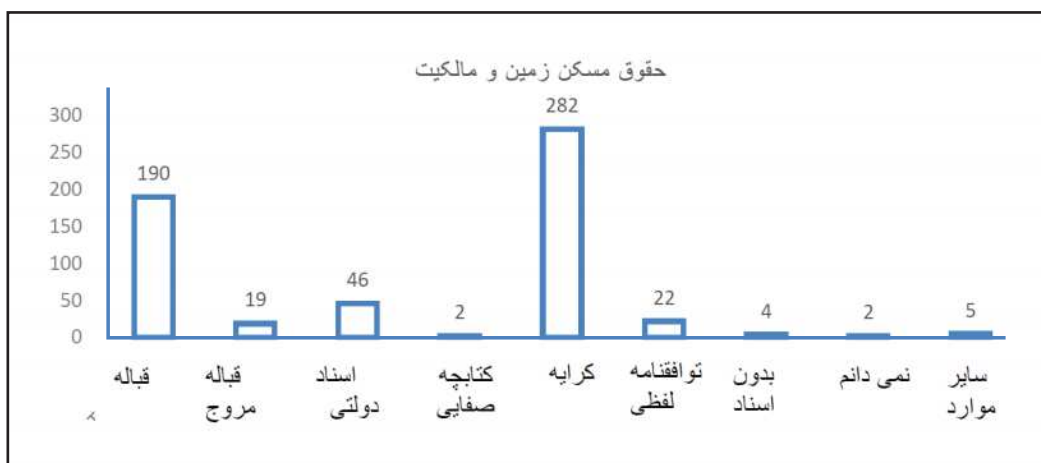
یولایت محترم هرات ۱

شم نامه شماره (۱۳۳۵) مورخ ۱۳۸۶/۱۱/۳۰ دفتر مقام ریاست جمهوری ورقه عرض
حاجی میرافضل اسحاق زی ، آدم خان ولد یحیٰ محمد عمر قوم مقول و محمد عنایم ولد
مولاناد چوکزلی هرمورد توزیع یک یک نرسره زمین برای (۱۵۰۰) فامیل کوچی ولایات
فاریاب ، بادغیس و غور که در کمپ شیدایی، آنه لامت بودوباش دارند و مشکلات ناشی از عدم
برق و آب آشامیدنی ، به این اداره جهت ارجاع به مراجع مربوطه مواصالت ورزیده است
اینک پیوست نامه حسدا ورقه عرض بشما ارسال است تا بملاحظه آن ا
جرات لازم و فائسونی را مرسعی دلرند .

باجترام

صادق مدیر
معاون ریاست عمومی اداره
امسور و دارالانشای شورای وزیران

تخصیص زمین برای بیجاشدگان داخلی از ولایات فاریاب، غور و بادغیس مستقر در محل بیجاشده نشین شیدایی. این تخصیص بر اساس درخواست بیجاشدگان داخلی مستقر در محل بیجاشده نشین شیدایی، به رییس جمهور کرزی در سال ۲۰۰۶ صورت گرفت. در اواسط سال ۲۰۰۷، شورای وزرا به اداره شاروالی هرات هدایت داد تا برای ۱۵۰۰ فامیل از بیجاشدگان مستقر در ساحه بیجاشده نشین شیدایی، زمین پیدا نموده و توزیع نماید.

خانه ها: ظاهرن تمام خانه از خشت خام ساخته شده است، همه ساخت خودشان و عده ای هم در محوطه بیرون از خیمه ها/چادرها ساخته شده است. هر دو نوع خانه ها در برابر خطرات ایمن نبوده در برابر شرایط اقلیمی گرما و سرما آسیب پذیر می باشند. بخاطریکه زمین در اصل زمین دولتی است، ساکنان اجازه ندارند که خانه های دایمی بسازند یا اینکه آنها را بازسازی کنند. برخی بیان میدارند که تمایلی برای بازسازی این خانه ها را ندارند زیرا معلوم نیست که در آینده می توانند این خانه ها را داشته باشند یا خیر.

۸. دسترسی به خدمات اساسی:

آب: ۴۴ پمپ دستی در شیدایی وجود دارد که ۲۲ پمپ غیرفعال می باشد. برای هر ۴۰-۵۰ فامیل یک پمپ آب وجود دارد.

فاضلاب: تسهیلات فاضلاب در ساحه بسیار ضعیف است. برای هر ۵-۶ خانه یک تشناب وجود دارد. و خانوار هایی که دسترسی به تشناب عمومی ندارند، در محیط باز رفع حاجت می نمایند.

تسهیلات آموزشی: در مجاورت اقامتگاه شیدایی دو مکتب وجود دارد. در جریان سروی دریافتیم که عده ای محصل نیز در کمپ زندگی می کنند. پنج مکتب خانه ای در شیدایی وجود دارند، یکی در خیمه است و چهار مکتب دیگر در خانه بیجاشدگان داخلی.

تسهیلات صحتی: تسهیلات صحتی در نزدیکی شیدایی در شفاخانه اطفال و کلینیک نوآباد قابل دسترس می باشد. گرچه بسیاری از بیجاشدگان داخلی هنوز از تبرکلوز، دیابت و هیپاتیت B رنج می برند.

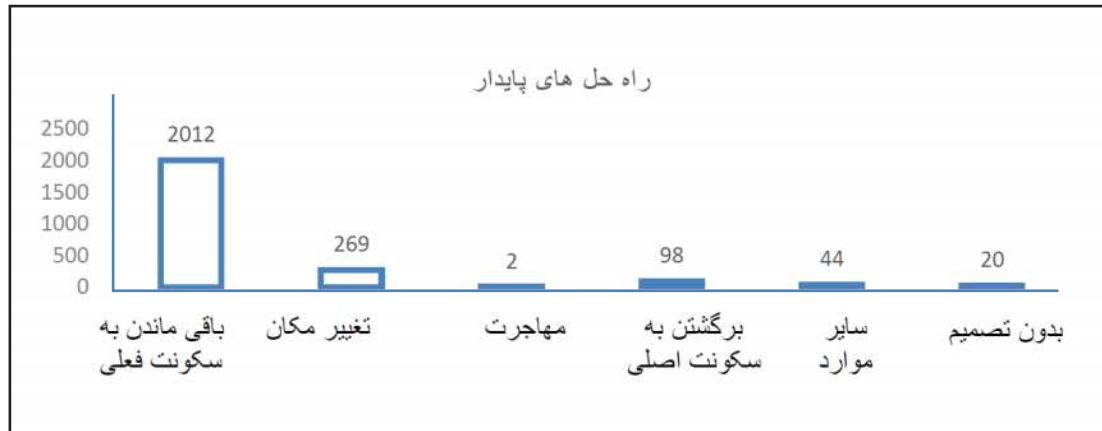
انرژی برق: ساحه به برق شهری متصل نیست. براساس گفته بیجا شدگان داخلی دولت برق را به ساکنان منطقه درنظر نگرفته است، گرچه چندین بار از جانب بیجاشدگان داخلی عرض شده است. عمدتا فامیل ها از منابعی مثل باطری موتر و چراغ های دستی سولر استفاده می کنند.

۹. امرار معیشت / منبع درآمد

اکثریت نفوس از طریق کارگری روزمزد امرار معاش می کنند و درآمد بسیار اندک دارند. بسیاری از آنان مردانی هستند که کارگری میکنند. برخی از فامیل ها توسط پولی که از طرف فرزندان شان که در ایران کار می کنند زندگی خود را می گذرانند، برخی از زن ها در کار قالین بافی مشغول هستند.

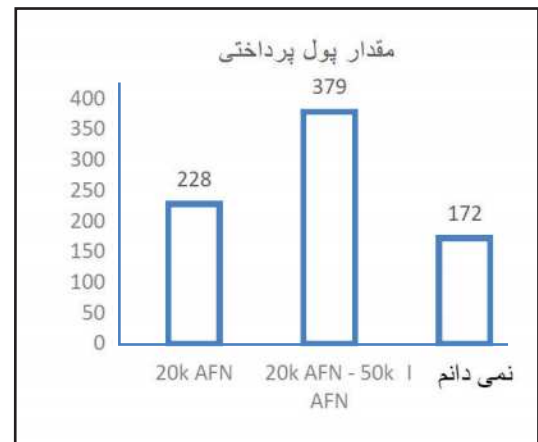
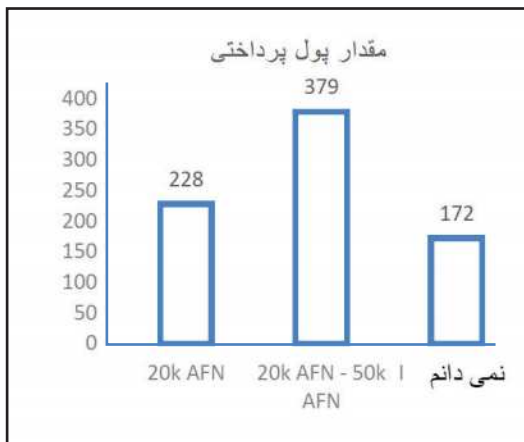
نهاد های اجتماعی: هیچ شواری انکشافی اجتماع (CDC) وجود ندارد اما یک شورایی مرکب از بزرگان وجود دارند. بیجاشدگان داخلی این شورا را در سال ۱۹۹۶ ایجاد نموده اند اما از جانب شهرداری به رسمیت شناخته نشده است. شورا مرکب از ۲۶ نماینده است.

راه حل های پایدار: هدف از راه حل های پایدار: اکثریت ساکنین (۲۰۱۲ فامیل) تمایل به باقی ماندن در اقامتگاه شیدایی، ۲۶۹ فامیل تمایل به نقل مکان به جای دیگر در هرات و ۹۸ فامیل تمایل به برگشتن به منطقه اصلی سکونت شان را دارند. ۲ فامیل تمایل به مهاجرت به کشورهای دیگر را داشتند.

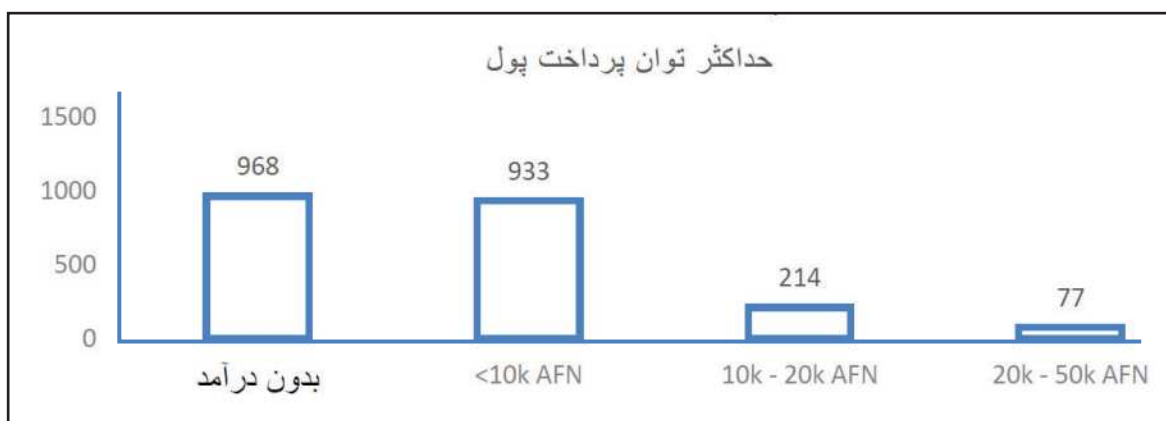

۱۰. نقل مکان / تخصیص زمین

عده بسیار کمی از پاسخ دهندگان بیان داشتند که در مورد اینکه در کاریزک زمین دریافت کنند با آنها مشوره شده بود. از میان آنها ۶۷۸ فامیل زمین هایی به متراج ۲۰۰-۳۰۰ متر مربع دریافت کرده بودند. ۷۷ فامیل ۳۰۰-۴۰۰ متر مربع، بیشتر از ۲۳ فامیل ۴۰۰ متر مربع، و ۳۳ فامیل ۲۰۰ متر مربع دریافت نموده اند. بیجاشدگان داخلی به طور متوسط ۲۰۰۰۰ افغانی بخاطر زمین پرداخته بودند.

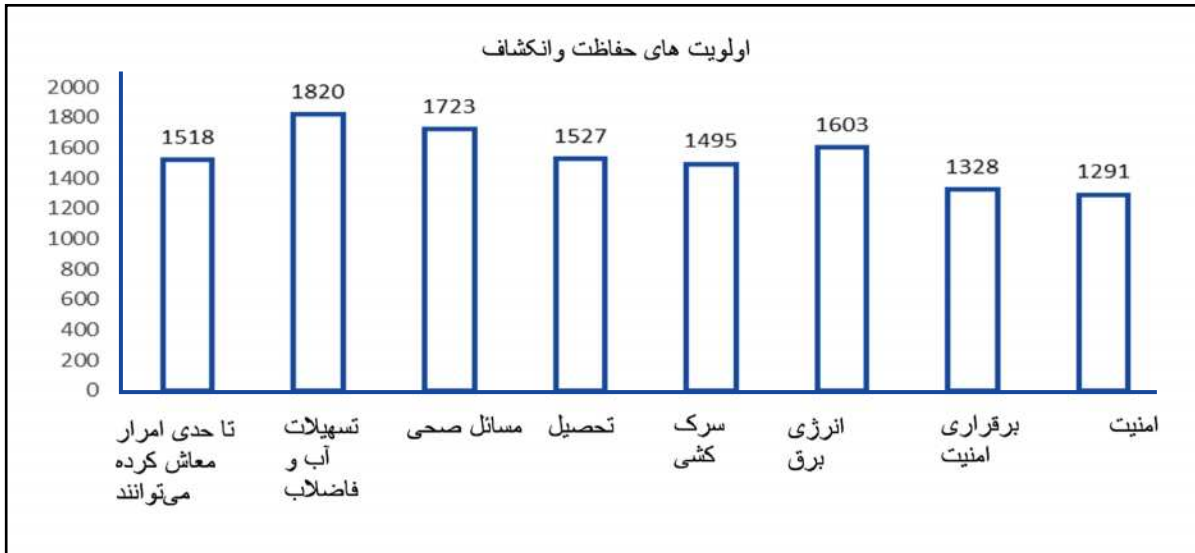

شمار قابل توجهی از آنان (۹۶۸ فامیل) هیچ درآمدی ندارند و نمی توانند که برای دریافت زمین در محل دیگر پول پرداخت کنند. و بیش از ۹۳۳ فامیل نمی توانند بیشتر از ۱۰۰۰۰ افغانی بپردازند.

۱۱. اولویت های حمایتی و انکشاف

مسائل تامین تسهیلات آب و فاضلاب در ساحه (۱۸۲۰ فامیل) در اولویت قرار دارد. و به تعقیب آن مسائل صحتی (۱۷۲۳ فامیل)، تامین برق (۱۶۰۳ فامیل)، امرار معیشت (۹۰ فامیل) و برق (۱۵۲۸ فامیل) حائز اهمیت می باشد. در جریان جمع بندی و دریافت صحت و سقم مسائل، بیجاشدگان داخلی ابراز داشتند که تمایل دارند به ساحه ای که به شهر نزدیکتر بوده و از لحاظ تامین خدمات اساسی بهتر باشد جابجا شوند.

دریافت قباله زمین از ساحه کاریزک توسط یک تن از بیجاشدگان داخلی مستقر در شیدایی. این ساحه توسط اداره شاروالی هرات برای بیجاشدگان مستقر در شیدایی تخصیص داده شده است. سند سمت راست، اسباب (تعارف) پرداخت وجوه توسط بیجاشدگان داخلی به منظور دریافت زمین تخصیص داده شده می باشد.

تصاویر مختلف از محل استقرار بیجاشدگان داخلی در ساحه شیدایی

پلان پاسخگویی برای اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی در هرات، سال 2016-2018

اولین مرحله این نظر سنجی توسط تیمی متشکل از چندین نهاد در اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی (مزار ها، نوآباد، کاریزک، پولیس راه و شیدایی) برگزار گردید. هر چند اقامتگاه مسلخ نیز بخشی از اولین مرحله این نظر سنجی بوده است، اما به دلیل اینکه دو مرتبه در سال های 2013 و 2015 از این اقامتگاه ارزیابی صورت گرفته است، در این نظر سنجی شامل نگر دیده است. بنابراین، نخست این پلان پاسخگویی با توجه به محلات ارزیابی شده، آماده شده است. بنابراین بعضی از اقدامات برای سایر اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی در سراسر هرات قابل اجرا میباشند.

فعالیت های پیشنهاد شده	شاخص های ارزیابی	ابزار تحقیق	نهاد هدایت دهنده	با هماهنگی/ حمایت	جدول زمانی	بودجه تقریبی (دالر امریکایی)
اولویت اول: تسهیل دسترسی به زمین و بهبود امنیت مالکیت						
هدف شماره 8 PAP - مشخص نمودن زمین دولتی برای نقل مکان و هدف شماره 8 الف- مشخص نمودن زمین مناسب برای ادغام محلی	افزایش تعداد زمین اقامتگاه های بیجاشدگان قبیله ای مشخص و مالکیت آن معلوم گردید. تعداد اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی که در زمین دولتی قرار دارد مشخص و دسته بندی آنها انجام گرفت. تعداد حل منازعات بر سر زمین	گزارش تصفیه کتاب اصول اراضی مقالات روزنامه/ گزارشات رسانه ها در مورد تصفیه زمین که توسط دولت برای بیجاشدگان داخلی و سایر افراد در میان گذاشته شد.	اراضی- کادستر دیپارتمنت املاک زراعتی، اداره اراضی، دفتر ولایتی اراضی، شاروالی هرات ریاست زراعت، آبیاری و مالداری	یو ان هبیتات (UN- Habitat) یو ان اچ سی و NRC، (UNHCR)، حکامیت قانون- UNAMA، نیروی کار مسکن، زمین و مالکیت (HLP-TF) و بانک جهانی	2017- 2016	15,000 دالر (UN Habitat) 2.000 دالر بودجه ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان
اولویت 1.2: اقامتگاه ثابت بیجاشدگان داخلی در زمین های دولتی مطابق با ضوابط (ماده 21) « قانون پیشنهاد شده ثبت املاک شهری غیر رسمی » با صدور تصدیقنامه های تصرف به رسمیت شناخته شود.	به رسمیت شناختن فیصدی از اقامتگاه های بیجاشدگان داخلی در زمین های دولتی صدور تعدادی از تصدیقنامه های تصرف امنیت بهتر مالکیت و حمایت قانونی چند فیصد از جمعیت اقامتگاه بیجاشدگان داخلی در برابر اخراج	انتشار قانون جدید در جریده دولت جمهوری اسلامی افغانستان و وب سایت اراضی نقشه ها لیست فامیل های بیجاشده همراه با تصدیقنامه های تصرف	اداره اراضی، شورای عالی اراضی و آب، وزارت عدلیه و پارلمان برای تهیه پیش نویس و تصویب قانون دیپارتمنت املاک زراعتی- اداره اراضی، دفتر ولایتی DUDH، MUDH، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان (DoRR)، اداره مستقل ارکان های	یو ان هبیتات (UN- Habitat)، یو ان اچ سی و NRC، (UNHCR)، حکامیت قانون- UNAMA و ، نیروی کار مسکن، زمین و مالکیت (HLP-TF)	2017-2016	15,000 دالر بخشی از بودجه فوق (UN- Habitat) بودجه اداره اراضی، یو ان اچ سی صرفت بسیار جزئی میباشند (۴۰۰ الی ۵۰۰ افغانی) و توسط خود فامیل ها پرداخت میگردد.

1 اقداماتی که توسط دفاتر همکار صورت می گیرد شامل ترکیبی از فعالیتها/ اقدامات انکشافی و بشردوستانه میباشند، همچنین باید در نظر داشت که بعضی از بیجاشدگان داخلی با شرایط وخیم بشردوستانه روبرو هستند
2 بسیاری از دفاتر همکار فعلا بودجه را تأیید نموده اند، هر چند تعهد نموده اند هنگامیکه منابع را دریافت نمایند این فعالیت ها را به عهد بگیرند

مناطق ثابت بیجاشدگان داخلی در زمین هایی که بر سر مالکیت آن اختلاف وجود دارد.	ارزیابی تعدادی از اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی در زمین هایی که بر سر مالکیت شان اختلاف وجود دارد.	تصدیق چک لیست معیار های زمین قابل زیست لیست زمین های دولتی قابل زیست نقشه زمین های دولتی قابل زیست	محل (IDLG)، دفتر والی هرات و شاروالی هرات دفتر والی، اداره اراضی، دفتر ولایتی اراضی، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان، DUDH و شاروالی هرات، شورای عالی اراضی و آب	یونایتد نیشنز (UN-Habitat)، یونایتد نیشنز (UNHCR)، NRC، حاکمیت قانون-UNAMA، نیروی کار مسکن، زمین و مالکیت (HLP-TF) و گروه کاری هماهنگی راه حل پایدار (تاسیس شده در هرات)	2018-2017	بودجه اداره اراضی و ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان
مناطق ثابت بیجاشدگان داخلی در زمین هایی که بر سر مالکیت آن اختلاف وجود دارد. اولویت 1.3: (الف) با در نظر داشت مقصد فامیل های بیجاشده از راه حل های پایدار؛ شناسایی و ارزیابی طیف گسترده ای از زمین های دولتی به عنوان بديل مبنی بر معیار های تعیین شده ماده 37.1.3.2 پالیسی ملی بیجاشدگان داخلی (2013) پیرامون حق مسکن مناسب و دسترسی به زمین و نکته رهنمودی پیرامون انتخاب زمین برای راه حل پایدار تایید شده توسط اداره اراضی.	شناسایی تعدادی از مناطق نقل مکان قابل زیست مطابق با معیار های تعیین شده تخصیص تعدادی از مناطق نقل مکان قابل زیست به فامیل های بیجاشده داخلی از طریق صدور اسناد زمین/ اسناد حقوقی	مناطق نقل مکان تایید شده توسط دولت گزارش ارزیابی (توپوگراف، فی، آب زمین/سطح آب، سیل، استخراج معادن) و غیره.	ریاست اراضی، اداره اراضی، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان، DUDH، شاروالی هرات	دفتر والی نیروی کاری مسکن، زمین و مالکیت (HLP-TF)	2018-2017	بودجه اداره اراضی و ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان

3 ماده 7.1.3.2 پالیسی ملی بیجاشدگان داخلی (2013) این معیار ها را برای تخصیص زمین به بیجاشدگان داخلی تعیین نموده است (با 104- فرمان ریاست جمهوری اشتباه گرفته نشود، این یک موضوع جداگانه است)

- از مواد باقی مانده ناشی از جنگ پاک باشد (مبنی بر زمین های زنبق و بوم های منقرض شده)؛
- با آینده های کمیاب و منوالی آلوده نباشد؛
- در معرض خطر حوادث طبیعی مثل زمین، سیل و برف کوچ قرار نداشته باشد؛
- دارای آب آشامیدنی کافی برای رفع نیازمندی های مردم اجتماع در نوشیدن و سایر اهداف حفظ الصحة باشد؛
- قابل دسترس باشد، فواصل پیاده روی تا سرک و مکان حمل و نقل زیاد نباشد؛
- به فرصت های استخدام، زراعتی و سایر امور معیشت فاصله مناسب داشته باشد؛
- به مکتب و کلینیک صحتی فاصله قابل قبول داشته باشد؛
- خدمات پولیس و سایر نهادهای اجرای قانون مجهز باشد.

	2018-2017	دفتر والی و شاروالی هرات	دفتر ولایتی اداره اراضی، اداره اراضی، DUDA و ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان	<ul style="list-style-type: none"> ▪ پلان های نقل مکان ▪ لیست تایید شده مناطق نقل مکان ▪ لیست فامیل های بجا شده همراه با تصدیق نامه های تصرف و/اسناد حقوقی 	<p>لیست محلات با خدمات اساسی تایید شده</p>	<p>شناسایی تعدادی از مناطق نقل مکان قابل زیست مطابق با معیاری های تعیین شده</p>	
<p>بودجه اداره اراضی و ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان (5 دالر برای تعیین حدود هر یک از قطعات زمین در شهرک های مشخص شده برای بجا شدن داخلی، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان حدود 7000 قطعه زمین را تخمین زده است که باید تعیین حدود گردد، بنابراین، کل بودجه 35.000 دالر خواهد گردید).</p>	2018-2017	فعالین بین المللی و ملی	دفتر والی و شاروالی هرات، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان، DUDH	<p>کیی پلان و لیست مناطق نقل مکان تایید شده دولتی</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ایجاد و تطبیق تعدادی از پلان های نقل مکان سازگار با حقوق بشر ▪ اسکان چند فیصد از جمعیت بجا شدگان داخلی با امنیت بهتر مالکیت و حمایت قانونی در برابر اخراج 	<p>اولویت 1.3: (د) ایجاد و تطبیق پلان های نقل مکان برای هر یک از مناطق نقل مکان مربوطه همراه با دستورالعمل ها برای «کاهش آسیب و رنج در موقعیت های اخراج اجباری» (ضمیمه 4 پالیسی ملی بجا شدگان داخلی، سال 2013) و استنددهای ملی (تدابیر امنیتی و اسکان مجدد) تعیین شده در قانون اصلاح شده استملاک زمین در سال 2016 (در پروسه تصویب قانون اصلاح شده)</p>	

اولویت 1.3: (ه) صدور تصدیقنامه های تصرف / قبایله رسمی برای قایل های بیجاشده در مناطق نقل مکان به عنوان بخشی از پروگرام های سیستماتیک ثبت زمین در ولایت هرات توسط اداره اراضی، و سپس پرداخت هزینه ها.	صدور تعدادی قبایله رسمی	لیست قایل های بیجاشده که دارای قبایله رسمی می باشند	دفتر ولایتی اداره اراضی، اداره اراضی	دفتر والی، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان و شاروالی هرات، یو.ان. هیتایت	2018-2017	پرداخت هزینه قبایله رسمی توسط قایل های بیجاشده داخلی (هزینه جزئی)
اهداف شماره 13 PAP: بهبود فرصت های معیشت و انکشاف مهارت ها						
اولویت 2.1: دسترسی بهتر قایل های بیجاشده (به شمول زنان)، به استخدامات مورد هدف، فرصت های امرار معاش و دوره های آموزشی حرفوی و مهارت ها	<ul style="list-style-type: none"> □ تکمیل دوره های آموزشی تخصصی/حرفوی توسط تعدادی از بیجاشدگان داخلی (با تفکیک جنسیت) □ استخدام تعدادی از بیجاشدگان داخلی (چند روزکاری/ماه کاری) (با تفکیک جنسیت) □ تعداد صد زن در ساحه بیجا شده مسلخ پروگرام آزمائشی آموزش انکشاف مهارت های را که از طرف WFP تسهیل گردیده بود را تکمیل نمودند 	لیست نام های دوره های آموزشی و استخدام (با تفکیک جنسیت و مشخصات بیجاشدگان داخلی)	<ul style="list-style-type: none"> □ پروژه سلام، یو.ان.دی.بی و سایر اقدامات معیشتی توسط ملل متحد (UNHCR، WFP) و موسسات غیر دولتی (DRC) و موسسات غیردولتی ملی و (HELP، IDLG)، شاروالی و محل اداره مستقل ارگان های ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان (DORR) و دفتر همکار تسهیل کننده 	<ul style="list-style-type: none"> □ معیشت (DOLSA) □ تعلیمات تخنیک و مسلکی (ریاست کار، امور اجتماعی، شهدا و معلولین و ریاست معارف) 	2018-2017	<ul style="list-style-type: none"> □ 2,000,000 دلار (UNDP) که شامل دوره های آموزشی، حمایت از استخدام و کارآفرینی می باشد □ WFP، UNHCR و HELP، DRC سایر جزئیات ساینر جزئیات بودجه که باید تأیید شود
اولویت 2.1: دسترسی بهتر قایل های بیجا شده (به شمول زنان)، به استخدامات مورد هدف، فرصت های امرار معاش و دوره های آموزشی حرفوی و مهارت ها	<ul style="list-style-type: none"> □ اولویت بندی فیصدی از 200,000 دلار کمک های بلاعوض گنر، برنامه های دارای اولویت میثاق شهروندی، برای پروژه های امرار معیشت، زنان، بخصوص زنان بیجاشده داخلی در اقامتگاه های ثابت (اولویت بندی 10 شورای انکشافی اجتماع و 5 گنر برای بیجاشدگان داخلی/عودت کنندگان در 	<ul style="list-style-type: none"> □ بهبود مهارت های امرار معاش □ تعدادی از زنان بیجاشده داخلی □ آغاز تعدادی از پروژه های کار آفرینان معیشت 	دفتر همکار تسهیل کننده، شوراهای انکشافی اجتماع، شورای گنر، شاروالی هرات	IDLG/DMM/MCCMC، شاروالی هرات، یو ان هیتایت	2020-2016	بخشی از 1.2 میلیون دلار برای 6 گنر تخصیص گردید (200,000 دلار در هر گنر برنامه های ملی دارای اولویت میثاق شهروندی (شهروندی) بودجه برای هرات

<p>پروگرام اشتغال زایی برای صلح (برای هرات باید تأیید گردد)</p>	<p>2017-2018 (باید تأیید گردد)</p>	<p>پروگرام اشتغال زایی برای صلح (ریاست کار، امور اجتماعی، شهدا و معاونین، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان و ریاست فواند عامه)</p>	<p>پروگرام اشتغال زایی برای صلح</p>	<p>لیست بیجاشدگان داخلی که به کار گماشته شده اند (با تکنیک جنسیت)</p>	<p>هرات برای میناق شهرزندی تحت پوشش قرار دادن تعدادی از بیجاشدگان داخلی در شغل های ابتکار عمل برای صلح و کسب درآمد کافی در پروژه های تجدید پذیر و مکان های سبز تحت پروگرام UN-Habitat در هرات.</p>	<p>اولویت 2.2: اولویت دادن به فامیل های بیجاشده داخلی خصوصاً در فرصت های شغلی دولتی که وابسته به ابتکار عمل های ایجاد صلح می باشد</p>
<p>1.5 میلیون دالر برای هرات (UN-Habitat)</p>	<p>2016-2018</p>	<p>شاروالی هرات، شورای انکشافی اجتماع، MAB</p>	<p>IDLG/DMM, UN-Habitat</p>	<p>لیست بیجاشدگان داخلی که به کار گماشته شده اند (با تکنیک جنسیت)</p>	<p>استخدام تعدادی از فامیل های بیجاشده داخلی در پروژه های نوسازی شهری از طریق پروگرام یو.ان.هیبیت بنام «شهرهای پاک و سبز» در هرات (بخشی پروگرام اشتغال زایی برای صلح)</p>	<p>اولویت 2.3: اولویت دادن به فامیل های بیجاشده داخلی از مناطق ثابت در فرصت های شغلی نهادها و فرصت های آموزشی مهارت های حرفوی</p>
<p>1.3 میلیون دالر (FSAC)</p>	<p>2017-2018</p>	<p>موسسه غذا و زراعت (FAO) و دفاتر همکار آن</p>	<p>وزارت زراعت، آبیاری و مالداري (MAIL) / موسسه غذا و زراعت (FAO) و دفاتر همکار آن</p>	<p>گزارشک پیشرفت و نظارت</p>	<p>دریافت گزینه های معیشتی مختلف مبنی بر زراعت توسط بیجاشدگان داخلی (با تکنیک جنسیت) گزارش تعدادی از بیجاشدگان داخلی (با تکنیک جنسیت) از مصفونیت غذایی و درآمد شان از اثر نتیجه مستقیم پروژه</p>	<p>اولویت 2.4: بر اساس ارزیابی دقیق از گزینه ارائه مهارت های معیشتی مبنی بر زراعت به بیجاشدگان داخلی و اجتماعات میزبان این اولویت شامل موارد ذیل میگردد: - احشام برای آنانیکه به دلیل مهاجرت، احشام خود را از دست داده اند - مرغ برای افزایش تولیدات تخم مرغ و گوشت مرغ - پرورش زنبور - ایجاد استخر ماهی و پرورش ماهی - ایجاد باغچه خانگی، تولید قارچ و غیره - ایجاد درختان میوه و گلخانه ها</p>

<p>200,000 دلار (این بودجه شامل تمام کتگوری ها از جمله پروگرام های جوانان میگرد)</p>	<p>2017-2018</p>	<p>موسسه غذا و همکاران (FAO) و همکاران</p>	<p>وزارت زراعت، آبیاری و مالداری (MAIL)/ موسسه غذا و زراعت (FAO)</p>	<p>گزارشات نظارتی</p>	<p>گزارش تعدادی از بیجاشدگان داخلی (با تفکیک جنسیت) از افزایش درآمد و تولید</p>	<p>گزارش تعدادی از جوانان بیجاشده داخلی در میان مردم (با تفکیک جنسیت) راجع به افزایش درآمد و تولید</p>	<p>اولویت 2.5: شامل سازی تمام دست اندرکاران و برنامه های موجود در فعالیت های زنجیره ای بازار که عبارت اند از: پروسس، بسته بندی و ارتباط با بازار موجود و بررسی بازارهای جدید برای افزایش تولید که تولیدکنندگان محلی میتوانند از آن بهره مند گردند. اولویت 2.5: (الف) بر علاوه شامل کمک های بلاعوض کوچک برای جوانان جهت آغاز و گسترش تجارت های کوچک مبنی بر زراعت میباشد</p>
<p>اولویت 3: افزایش دسترسی به تذکره هدف شماره 7 PAP - تسهیل بخشی دسترسی به تذکره</p>							
<p>130,574 دلار (ان آر سی 10,000 دلار مورد نیاز را همکار می نماید)</p>	<p>2017-2016</p>	<p>دفتر ثبت احوال و نفوس مرکزی (CPRO)</p>	<p>ان.آر.سی.⁴ (بخشی از اولویت های استراتژیک ان-آر-سی و پروگرام فعلی بی خانمان ها (AUP))</p>	<p>لیست ثبت درخواست و صدور</p>	<p>افزایش تعداد بیجاشدگان داخلی که دارای تذکره میباشند (12462)</p> <p>افزایش این نسبت برای زنان (در حال حاضر 96.8 فیصد زنان در این اقامتگاه های ثابت دارای تذکره تابعیت نمی باشند)</p> <p>تعدادی از رهبران بیجاشدگان داخلی از طریق وثیقه توسط محکمه به رسمیت شناخته شدند</p>	<p>اولویت 3.1: صدور تذکره از ولایت اصلی بیجاشدگان داخلی برای تمام آنها که تذکره ندارند (با ارزیابی تمام اقامتگاه های بیجاشدگان داخلی) [در حال حاضر حدود 14,449 تن (86 فیصد) از بیجاشدگان داخلی در پنج اقامتگاه ثابت بیجاشدگان داخلی دارای تذکره نمی باشند]</p>	
<p>22,700 دلار (نیاز میباشد، هنوز کمک مالی نگر دیده است)</p>	<p>2018-2016</p>	<p>ریاست صحت عامه CPRO و</p>	<p>یونیسف و ان آر سی</p>	<p>لیست کارت های تولد صادر شده</p>	<p>تعداد اطفالی که کارت تولد دریافت نمودند</p>	<p>اولویت 3.2: ارائه کارت تولد برای اطفال بدون تذکره</p>	

4 ان آر سی در هزینه تذکره ملی مشارکت خواهد نمود، در حالیکه دفتر ثبت احوال نفوس مرکزی (CPRO) در ولایت هرات تمام اقدامات اولیه آن را که شامل عریضه، تصدیق رئیس دفتر ثبت مرکزی، تصدیق هویت و تعیین سن در ولایت هرات را انجام خواهد داد و زمانیکه این اقدامات صورت گرفت، دفتر ثبت مرکزی پیش نویس تذکره ها را به عنوان آخرین مرحله از طریق دفتر ثبت دفتر ثبت ولایت اصلی بیجاشدگان در یک تعداد مشخص خواهد فرستاد.

							تعداد اطفالی که بر ایشان تذکره صادر گردیده است	
							<ul style="list-style-type: none"> ▪ کارتهای تولد صادر شده ▪ گزارش نظارت توسط یونیسف ▪ تعداد اطفالی که به مکتب ثبت نام گردیدند ▪ کتاب های ثبت تولد 	
							<ul style="list-style-type: none"> ▪ لیست کارت های تولد صادر شده ▪ کارتهای تولد صادر شده ▪ گزارش نظارت توسط یونیسف ▪ تعداد اطفالی که به مکتب ثبت نام گردیدند ▪ کتاب های ثبت تولد 	
							دادخواهی، NRC, UNHCR, UNICEF و UNAMA و سایر فعالین حمایتی	
							وزارت داخله (MoI) و سایر وزارتها / ریاست های مربوطه	
							در حال جریان	
							بودجه اضافی وجود ندارد اما دادخواهی میتواند بخشی از اقدامات هر نهاد باشد	
							اولویت 3.3: دادخواهی : تغییر قانون/مقررات صدور تذکره در مکان بیجاشدگی به عوض صدور آن تنها در ولایت اصلی	

اولویت 4: بهبود سرپناه / مسکن هدف شماره 6: PAAP: فراهم سازی سرپناه برای فامیل های آسیب پذیر بیجاشدگان داخلی و هدف 9: شناسایی بیجاشدگان داخلی که دارای زمین و سرپناه نمی باشند

<p>بودجه ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان (DORR)/تهاد ها و گروه سرپناه (باید تأیید گردد)</p>	<p>2018-2006</p>	<p>ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان (DORR)/ دفتر شاروال/ شاروالی MUDH/DUDH</p>	<p>دادخواهی توسط HLP-TF و گروه سرپناه (Shelter Cluster)</p>	<p>لیست فامیل های بیجا شده داخلی با استندردهای زندگی مناسب جمع آوری اطلاعات از فامیل های بیجا شده داخلی که از این اقامتگاه ها اخراج گردیده اند</p>	<p>مجوز از طرف شاروالی و دولت بهبود وضعیت سرپناه های تعدادی از فامیل های بیجا شده آسیب پذیر، که در خیمه های موقتی نوآباد (36 فامیل (75 فیصد) نوآباد در خیمه ها/توپالها زندگی می نمایند که حفاظت آنها در برابر عوامل محیطی بسیار محدود است [حمایت قانونی فیصدی از کل بیجا شدگان داخلی در برابر اخراج آنها، تا زمان تعیین زمین</p>	<p>اولویت 4.1: دادخواهی: فامیل های بیجا شده داخلی این اجازه را دارند تا وضعیت سرپناه های شان را بهبود بخشند و بتوانند به حداقل استندردهای سرپناه و اقامتگاه 5 طریقه که در کتاب رهنمود منطقه به تفصیل آمده است، دست یابند: منشور بشردوستانه و حداقل استندردها در پاسخوویی بشردوستانه، و ماده 7.1.3.1 راجع به حقوق کافی به مسکن در پالیسی ملی بیجا شدگان داخلی سال 2013، در حالیکه منتظر تکمیل پروژه تصفیه و تعیین مناسب بودن آنها برای تصدیقنامه ادغام محلی میباشند</p>
<p>173.375 دلار (UNHCR) برای 57 فامیل در کاربزرگ 161,000 دلار (ان آر سی) برای 200 فامیل در کاربزرگ و سایر اقامتگاه ها</p>	<p>UNHCR سپتامبر تا دسامبر 2016 ان آر سی و یو ان هیبیتات 2016-2017</p>	<p>UNHCR دفتر همکار (CRDSA)، دفتر شاروال/ شاروالی، DUDH</p>	<p>UNHCR (57 سرپناه در کاربزرگ) به همراه اجتماعات بیجا شدگان داخلی ان آر سی (69 سرپناه در کاربزرگ) و متباقی 131 سرپناه در سایر مناطق اجتماعات بیجا شده داخلی یو ان هیبیتات (225 سرپناه در مسلخ و شوراهای انکشافی اجتماع</p>	<p>لیست فامیلیهای بیجا شده داخلی آسیب پذیر پلان طرح مسکن/سرپناه لیست مسکن های مناسب موافقت در لیست معیار های آسیب پذیری توسط تمام نهادهای اشراراک کننده</p>	<p>زندگی کردن تعدادی از فامیل های بیجا شده داخلی آسیب پذیر در شرایط مناسب مسکن در مناطق نقل مکان محلی/اصلی (فیصدی از کل جمعیت اقامتگاه بیجا شدگان داخلی) حمایت قانونی فیصدی از کل بیجا شدگان داخلی در برابر اخراج آنها، تا زمان تعیین زمین</p>	<p>اولویت 4.2: ارائه کمک های سرپناه برای آسیب پذیر ترین فامیل های بیجا شده در مناطق نیل: الف) زمینهای دولتی که مطابق با معیارهای (ماده 21) قانون پیشنهاد شده ثبت املاک غیررسمی شهری شده و تصدیقنامه های تصرف آن صادر شده باشد ب) زمین های دولتی قابل زیست در مناطق نقل مکان</p>

5 برای هر شخص 45 متر مربع، pdf, http://www.ifrc.org/PageFiles/95884/D.01.02.a.%20SPHERE%20Chap.%204-%20shelter%20and%20NFIs_%20English.pdf
6 http://www.spherehandbook.org/en/1-shelter-and-settlement/

<ul style="list-style-type: none"> ▪ 275,000 دلار (بر) ان هینتات) برای 250 فامیل در مسلخ ▪ 10.5 میلیون دلار درخواست دولت برای حمایت از سرپناه 7000 فامیل بیجاشده داخلی در اقامتگاه مسلخ و سایر اقامتگاه ها ▪ بودجه ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان- هزینه آن شامل دو جلسه در کمیته توزیع زمین میگردد که شامل 20 اشتراک کننده میگردد. هزینه آن برای هر شخص 10 دلار در هر جلسه (مجموع 20 اشتراک کننده در 24 جلسه در یک سال) میگردد. بودجه مورد نیاز 4800 دلار میگردد 				<ul style="list-style-type: none"> ▪ دریافت مسکن مناسب و پیشرفته توسط 119 فامیل بیجاشده داخلی آسیب پذیر که برایشان در کارپزک در منطقه تخصیص زمین، زمین اختصاص داده شده است ▪ 225 فامیل بیجاشده داخلی آسیب پذیر با مسکن مناسب در مسلخ ▪ 131 فامیل بیجاشده داخلی آسیب پذیر با مسکن مناسب در سایر مناطق ▪ 7000 بیجاشده داخلی از طریق ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان، دریافت سرپناه نمودند ▪ توسط ریاست امور مهاجرین و عودت 24 جلسه برگزار گردید تا فامیل های آسیب پذیر را برای کمک های سرپناه شناسایی نمایند 		
اولویت 5: بهبود مشارکت، بسیج سازی و معلومات اجتماع هدف شماره 2 PAP: تاسیس شوراهای بیجاشده داخلی و هدف 3: جهت گیری و اجتماعی شدن بیجاشده داخلی با پلیسی ملی بیجاشده داخلی						
<ul style="list-style-type: none"> ▪ کمک بلاعوض اختصاصی شورای انکشافی اجتماع 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 2018-2016 طی چند مرحله 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ تاسیس HLP-TF و انجمن هماهنگی راه حل پایدار در هرات 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ اداره مستقل ارگان های محل، شاروالی هرات، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ لیست اقامتگاه های ثابت بیجاشده داخلی 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ شامل شدن تعدادی از اقامتگاه های ثابت بیجاشده داخلی در مناطق 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ اولویت 5.1: شامل شدن تعدادی از اقامتگاه های ثابت بیجاشده داخلی در پروگرام اولویت ملی

<p>2.1 میلیون دلار می باشد (70.000 دلار برای هر شورای انکشافی اجتماع) بخشی از کمک بلاعوض 1.2 میلیون دلار شورای گذر که 200.000 هزار دلار برای هر گذر (برای 6 گذر) در هر بودجه منشور شهروندی شورای انکشافی اجتماع برای اقامتگاه های بیجاشدگان داخلی در هرات میباشند</p>		<p>ورلد و بزن بین المللی (WVI) و داکار (DACAAR)</p>		<p>در منشور شهروندی لیبست اعضای شوراهای انکشافی و شورای انکشافی اجتماع بیجاشدگان داخلی</p> <p>پلان های اقداماتی اجتماع (CAPS) و پروپوزل های پروژه</p>	<p>مورد هدف منشور شهروندی. هدف عبارت از تشکیل 10 شورای انکشافی اجتماع در اقامتگاه های ثابت بیجاشدگان داخلی در هرات می باشد</p> <ul style="list-style-type: none"> تاسیس و ثبت 31 شورای انکشافی اجتماع همراه با شمار والی (برای 5 اقامتگاه بیجاشدگان داخلی و مسلخ) ایجاد تعدادی از پلان های اقداماتی اجتماع و تطبیق پروژه ها در اقامتگاه های ثابت مورد هدف منشور شهروندی 	<p>مناطق مورد هدف منشور شهروندی (CC)، تشکیل و شامل سازی شوراهای انکشافی اجتماع در پلان اقداماتی اجتماع (CAP) و پروژه ها در گذرها و ناحیه های شان.</p>
<p>7,500 دلار (ان آر سی)</p>	<p>2016 تا 2018</p>	<p>ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان، کمیسیون مستقل حقوق بشر، دیده بان شفافیت افغانستان و غیره</p>	<p>NRC, DRC, IOM, UNESCO, UNDP, UNICEF</p> <p>عبارت از همکاران مربوطه جامعه مننی و ریاست های مربوطه دولتی میباشند</p>	<p>ارائه ثبت معلومات و مشوره برای بیجاشدگان داخلی ثبت پیام های رسانه ای، پوستر ها و ورق های معلوماتی</p>	<p>برگزاری تعدادی از کمپاین های اطلاعات جمعی (پالیسی بیجاشدگان داخلی، حقوق بشر، دسترسی به عدالت، حقوق مسکن، زمین و ملک و غیره) در اقامتگاه های بیجاشدگان داخلی</p> <p>ارائه تعدادی از جلسات مشورتی به بیجاشدگان داخلی در مناطق بیجاشدگان داخلی (مدارک)</p> <p>شهروندی/تذکره، تخصیص زمین، دسترسی به خدمات، دسترسی به عدالت و غیره)</p>	<p>اولویت 5.2: دسترسی به معلومات</p>

اولویت 6: بهبود مصنوعیت غذایی و تغذیه

هدف شماره 13 PAP: مصونیت غذایی و معیشت						
اولویت 6.1: مصونیت غذایی و تغذیه [663 فامیل (75 فیصد) در چهار اقامتگاه بیجاشدگان داخلی در به شدت غیر مصنون میباشند	توزیع مواد غذایی جهانی (GFD) برای تعدادی از فامیل های بیجاشدگان داخلی، حمایت تغذیوی اطفال، مواد غذایی، باغچه های خانگی، تغذیه مادران شیرده و اطفال جوان (اما با تمرکز بر مصونیت غذایی طولانی مدت بخصوص برای فامیل های آسیب پذیر)	گزارشات پیشرفت و نظارت	WFP, FAO, UNICEF, INTERSOS و گروه مصونیت غذایی و زراعت و گروه تغذیه	MAIL, DORR, انجوهای و DOLSA همکار	2017 (باید تأیید گردد)	کمک های بلاعوض باید تأیید گردد
اولویت 6.2: کمک مواد غذایی: بهبود دسترسی به نیازهای اساسی مواد غذایی از طریق توزیع پول نقد و یا جنس برای آنتیکه مصرف غذایی ضعیف و یا کم دارند.	دریافت کمک مواد غذایی به صورت ماهانه توسط فامیل ها گزارش تعدادی از فامیل ها از مصرف مواد غذایی مناسب	توزیع مواد غذایی یا پول نقد/لیست های توزیع	WFP و دفاتر همکار FSAC	MAIL, DORR, انجوهای و DOLSA همکار	2016 و 2017	500,000 دلار (FSAC + WFP) 34,550 دلار (داکار، برای پاسخگویی WASH)
اولویت 7: دسترسی بهتر به خدمات عامه/اساسی هدف شماره 10 PAP: قطعه بندی زمین برای ارائه خدمات عامه هدف شماره 11: بازسازی سیستم آب و فاضلاب (WASH) هدف شماره 12: ارائه خدمات اساسی						
تحصیلات						
اولویت 7.1: تأسیس مکاتب اجتماع محور (CBS) و مراکز آموزشی سریع (ALC) در تمام 5 اقامتگاه ثابت بیجاشدگان داخلی که در مرحله اول نظرسنجی، ارزیابی گردید	افزایش تعداد/فیصدی اطفال بیجاشده ای که در این اقامتگاه ها دسترسی به تحصیلات رسمی ندارند.	لیست شاگردان و استادان پلان ساخت مکتب ثبت بازسازی ساختارهای عامه	یونیسف و سایر همکاران آموزشی ملی و بین المللی در هرات	ریاست معارف، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان و سایر ریاست های مربوطه	2016-2017	یونیسف یون دی پی (UNDP) برای بازسازی و احداث زیرساخت های خدمات عامه (پروژه سلام و (SALAM) و ASERD برای انرژی)
اولویت 7.2: ساخت مکتب ابتدایی به مسلخ (در تمام انواع مکاتب مسلخ، فقط 121 تن اشتراک می نمایند)	دسترسی بهتر به تعلیم و تربیه برای آئنده از اطفالی که به مکتب میروند	لیست شاگردان و استادان پلان ساخت مکتب	یون اچ سی آر (مکتب مسلخ) WASH (یونیسف مسلخ) در مکتب مسلخ)	ریاست معارف، ARAA (انجوی ملی)، ریاست امور مهاجرین و عودت	سپتامبر تا دسامبر 2016	\$183,780 (UNHCR) برای مکاتب

<p>مبلغ 375,000 برای اقامتگاه مسلخ (UN Habitat)</p> <p>مبلغ \$ 100,000 برای زهکشی آب زیرساخت ها در هنگام طوفان و همچنین برای حفاظت دیوار های مسلخ توسط UN-Habitat تخصیص داده شده است.</p>	<p>در سپتامبر 2016 تکمیل گردیده است.</p> <p>2017-2016</p>	<p>شاروالی هرات، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان، DUDH</p>	<p>یو ان هبیتات (UN-Habitat)</p>	<p>لیست بیجاشدگان داخلی که از خدمات WASH بهره مند می گردند.</p>	<ul style="list-style-type: none"> دسترسی بهتر 1,746 فامیل به آب نوشیدنی در مسلخ از طریق ایجاد 5 سیستم تامین آب (با ظرفیت مجموعی 100,000 لیتر) و ایجاد 210 محل تهیه آب اولویت دادن فیصدی از 70,000 دالر کمک بلاعوض CDC از برنامه های ملی دارای اولویت منشور شهر وندی برای تامین آب و مدیریت فاضلاب در اقامتگاه های مورد هدف بیجاشدگان داخلی 	<p>اولویت 7.8 (الف): ایجاد سیستم تامین آب در مسلخ. (تا سال 2015، برای تمام جمعیت این اقامتگاه فقط 3 محل تهیه آب وجود داشت)</p>
<p>384,915.00 دالر</p>	<p>نوامبر 2016</p>	<p>شاروالی</p>	<p>یونیسف</p>	<ul style="list-style-type: none"> لیست بیجاشدگان داخلی که از خدمات WASH بهره مند می گردند پلان نقل مکان بیجاشدگان داخلی که توسط مقامات دولتی هرات شریک ساخته شده است 	<p>دسترسی بهتر تعدادی از بیجا شدگان داخلی و فامیل های میزبان به آب نوشیدنی در مناطق نقل مکان کاریزک</p>	<p>اولویت 7.8: (ب) ایجاد سیستم تامین آب در اقامتگاه کاریزک / سایر مناطق نقل مکان</p>
<ul style="list-style-type: none"> گروه WASH (باید) تایید شود) 34,550 دالر () داکار (برای پاسخگویی اضطراری توسط برنامه واش از طریق شورا \$143,157 	<p>باید تایید گردد</p>	<p>شاروالی هرات، ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان، DUDH</p>	<ul style="list-style-type: none"> گروه واش (WASH) داکار (DACAAR) (برای پاسخگویی به مشکلات اضطراری و حاد بیجاشدگان داخلی که در این اقامتگاه ها ثبت شده اند.) 		<p>دسترسی بهتر تعدادی از فامیل های بیجا شدگان داخلی به آب نوشیدنی در اقامتگاه اینستگاه پولیس</p>	<p>اولویت 7.9: به دلیل فقدان شدید آب در اقامتگاه اینستگاه پلیس [118 فامیل (69 فیصد) از بیجاشدگان داخلی در این اقامتگاه به مشکلات حادی در قسمت تهیه آب مواجه میباشند]، اقدامات WASH باید به صورت فوری اجرا گردد.</p>

باید تأیید گردد	2018-2017	دست اندار کاران مختلف مرتبط	ریاست صحت عامه	اسناد ثبت راجستر نمون کلینکی	تعداد متداینی که از خدمات بهره مند می گردند	اولویت 7.14 ایجاد یک مرکز ترک متداین در هرات با توجه خاص به بیجاشدگان داخلی و عودت کنندگان
دسترسی به سرک ها						
135,000 دلار توسط UN-Habitat	2017-2016	دست اندرکاران مرتبط	UN- Habitat شارو لی، DUDH	مدارک ثبت شماره گذاری و تثبیت سرک ها و ساخت پلچک ها	تعداد سرک های که شماره گذاری میشود و باسازی میگرد تعداد پلچک هاییکه در اقامتگاه های متفاوت ساخته میشود	اولویت 7.15 ساخت و بهبود دسترسی به سرک ها در اقامتگاه های موجود و اقامتگاه های جدید
اولویت 8: اقدامات حفاظتی برای بیجاشدگان داخلی آسیب پذیر (نظارت حمایتی و ارجاعدهی) 8						
UNHCR و NRC) بودجه باید تأیید گردد)	در حال جریان	ریاست کار، امور اجتماعی، شهدا و معلولین و آمریت امور جوانان	UNHCR و شبکه PSN و دفتر همکاری NRC	مدارک ثبت شده اقدامات	برای تعدادی از جمعیت بیجاشدگان داخلی آسیب پذیر (فامیل هایی که دارای سرپرست زن/ طفل می باشند، نزرگسالانی که کسی را برای مواظبت ندارند، افزادیکه مریضی های مزمن دارند، معلولین و غیره) کمک های تداوی خاص توسط متخصصین ارائه می گردد	اولویت 8.1: رسیدگی به نیاز های ضروری بیجاشدگان داخلی آسیب پذیر
اولویت 9: هماهنگی بهتر						
بودجه باید تأیید گردد	باید تأیید گردد	در هرات باید دفتر همکار مشخص گردد	انجمن راه حل های پایدار که توسط مقامات محلی و موسسات رهبری می گردد	دیتابیس و مدارک ثبت شده اقدامات گزارشات پیشرفت و نظارت	دیتابیس 9 نگهداری از تمام فامیل های بیجا شده ای که از آنها نظر سنجی صورت گرفته است به شمول آنهایکه از تخصیص زمین	اولویت 9.1: فعالیت هماهنگی، برای اطمینان حاصل نمودن از رویکرد هماهنگ در فعالیت های راه حل های پایدار، یکجا کردن
بودجه برای هدف شماره :15						هدف مرتبط PAP: هدف 14: جلوگیری از خطر تخلیه اجباری توسط ارائه گزینهای جایگزینی برای بیجاشدگان داخلی تا دیگر در زمین های شخصی دیگران یا زمین های دولتی اقامت ننمایند هدف مرتبط PAP: هدف 15: مدیریت بیجاشدگان جدید در هماهنگی با مقامات ولایت اصلی بیجاشدگان داخلی

8 این یک اقدام کوتاه مدت اضطراری است که دولت نیز دارد تا آن را از طریق برنامه های ایمنی خویش پوشش دهد تا پایدار بماند
9 جلسه ای که مشخص نماید که در بین دفاتر همکار، کدام یک مسئولیت مدیریت اطلاعات بیجاشدگان داخلی ارزیابی شده را به عوش دارد.

<p>وارد نمودن هزینه ماهانه سفر ولایتی کارمندان ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان \$13,200 که شامل تکت پرواز، سفر خرجی (per diems) و هزینه اقامت کارمندان ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان می باشد.</p>		<ul style="list-style-type: none"> جلسه هماهنگی PAP دولت و تیم منظوری UN 		<ul style="list-style-type: none"> فیصدی از منابع مالی تخصیص داده شده به هرات برای پروژه هلیکوپتر که از طرف دولت کمک مالی می گردد برای راه حل های پایداری برای بیجا شدگان داخلی ثابت 	<ul style="list-style-type: none"> بهره مند گردیده اند و پروگرام های متفاوت کمک ها منحیث راهی برای سیستماتیک سازی کمک ها و تکرار پروژه انتخاب مستفین و اجازه تعقیب آنهایکه شامل یک راه حل پایدار گردیده اند. اطمینان حاصل نمودن از اینکه حکومت از طریق وزارت مالیه مقدار کافی بودجه برای این راه حل های پایدار کنار می گذارد ارائه اطلاعات خاص برای پروگرام های شبکه ایمنی که توسط موسسات یا حکومت برای برنامه های مورد هدف راه اندازی شود (پس از کسب رضایت بیجا شدگان داخلی از شریک سازی همچین اطلاعاتی) 	<p>منابع و حمایت معمول دوترا و جمع آوری کمک مالی می باشد</p>
---	--	---	--	---	--	--

سایر مسائل اولویت ها که باید واضح گردد:

1. ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان باید مسئله قبول نکردن کوچی ها منحصبت بیجا شدگان داخلی را روشن سازد. به عنوان مثال: کمر کلاخ و نوآباد. ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان اشاره نموده است که تمام ساکنین منطقه کمر کلاخ کوچی ها هستند، بناء نمی توان آنها را بیجا شده داخلی محسوب نمود. اگرچه، در پالیسی بیجا شدگان داخلی، کوچی ها را می توان منحصبت بیجا شدگان داخلی به حساب آورد.
2. ریاست امور مهاجرین و عودت کنندگان باید مشخص نماید که بیجا شدگان داخلی در نوآباد چگونه می توانند مدارک شان را از تاجیکستان بدست آورند. بسیاری از ریاست های دوترا اذعان داشتند که پلان دولت این است تا بیجا شدگان داخلی را به اقامتگاه مسلخ انتقال دهد. اگرچه کدام پلائی از طرف دولت طرح نشده است که در آن زمان، ریاست هایی که مسئول این جابجایی هستند و اقداماتی که باید در نظر گرفته شود تا از سازگاری آن با حقوق بشر اطمینان حاصل گردد، در آن مشخص شده باشد نیاز است تا دولت به زودترین فرصت پلان پاسخگویی اش را طرح نماید تا از هر گونه وضعیت بشر دوستانه ای در اثر انتقال و تخلیه برنامه ریزی نشده بیجا شدگان داخلی به مسلخ با کدام مکان دیگری جلوگیری صورت گیرد.

Maslakh IDP Settlement

ضمیمه

پرتله استقرار محلی بیجا شده گلن بی بضاعت و محروم افغانستان

یافته های مکتومی : شاخص مقاومت، مسطح، هرات

مروغ گلنده یا یک خانواده ای که سرپرست آن یک زن است مصدمه می کند

فصلنامه مسطح، ماه نوامبر سال 2015

۳.....	چکیده اجرایی.....	
۴.....	۱. روش.....	
۴.....	۲. تحلیل اطلاعات.....	
۵.....	۳. ارائه نمونه.....	
۶.....	۴. مشخصات مهاجرت.....	
۸.....	۵. اهداف آینده.....	
۸.....	۶. شاخص مقاومتی.....	
۹.....	۷. مسئولیت غذایی.....	
۱۰.....	۸. مالکیت دارایی.....	
۱۱.....	۹. کار، درآمد و هزینه.....	
۱۱.....	۱۰. زمین و مسکن.....	
۱۲.....	۱۱. دسترسی به خدمات.....	
۱۳.....	۱۲. حمایت خارجی.....	

هدف از پروژه LIVE-UP بهبود وضعیت زندگی افغانهای بی خانمان (بیجاشدگان و عودت کنندگان) و اجتماعات میزبان شان می باشد. شاخص مقاومتی (RI) برای تطبیق کمک های اتحادیه اروپا به مردم بی خانمان (AUP) ایجاد گردید تا تاثیر این اقدامات بر وضعیت زندگی شان را سنجش نموده و معلومات کامل برای پلان ریزی اقدامات آینده ارائه دارد.

مسلخ اولین سایت تحت پروژه LIVE-UP بود که شاخص مقاومتی (RI) در آن تطبیق گردید. یافته ها تا حد زیادی با نتیجه سروی خانوارها که توسط دفتر هیبتات در دسامبر ۲۰۱۴ انجام شد مطابقت داشت و نشان دهنده این است که در این اقامتگاه مشکلات مهمی از قبیل عدم دسترسی به خدمات، کیفیت پایین محل سکونت و کمبود غذا وجود دارند. قابل ذکر است که با وجودیکه تعداد خانوارها در مدت زمان بین دو سروی در مسلخ کاهش یافته است، اما کل جمعیت از ۱۷۹۳۳ تن به ۱۹۳۵۰ تن افزایش نموده و در نتیجه تعداد افراد هر خانوار از ۱۰ تن تا ۱۱,۰۸ تن افزایش یافته است. این افزایش و این واقعیت که باشندگان جدیدی به مسلخ جذب می گردند قابل زیست بودن این محل به حیث یک مکان بالقوه و راه حل پایدار برای همزیستی را ثابت می سازند، البته در صورتی که باشندگان از حق مالکیت برخوردار گردیده و خدمات مورد نیازشان ارائه گردد.

نتایج سروی قرار نیست که بطور مجزا از هم خوانده شوند بلکه از بخش وسیعتر سروی مقدماتی که در حال حاضر تطبیق می گردد خوانده می شوند. به دلیل اینکه تمام نفوس مسلخ به حیث بیجاشده شناسایی گردیده اند، تفکیک نتایج از وضعیت متفاوت مهاجرت (عودت کنندگان) و در قبال اجتماع میزبان انجام نشده است. قرار است که نتایج یکجا با سروی مقدماتی که در دیگر مناطق شهرهرات (ناحیه ۱۴) و دیگر شهرها تطبیق شده و همچنان مطالعات میانه و نهایی خوانده شوند.

۱. روش

شاخص مقاومتی (RI) در نتیجه نشست اتحادیه اروپا بخاطر کمک به مردم بی خانمان افغانستان ایجاد گردید. هدف این شاخص ایجاد یک خط مبنا و به وجود آوردن تغییرات در وضعیت زندگی بیجاشدگان در نتیجه این اقدامات می باشد. برای این منظور، شاخص مقاومتی در اقامتگاه بیجاشدگان مسلخ، ولسوالی انجیل هرات در تاریخ ۲۳ نومبر ۲۰۱۵ تطبیق گردید.

به دلایل امنیتی، سروی کنندگان اضافی استخدام گردیدند تا به کارمندان دفتر هیئات کمک کنند و تعداد این افراد بالغ بر ۲۴ مرد و ۵ زن می باشد. تمام اطلاعات در یک روز تکمیل گردیدند و سروی کنندگان تمام ۱۷۴۶ خانوار در مسلخ را سروی نمودند. سروی با سرپرست فامیل صورت پذیرفت، در صورتی که بیش از یک فامیل در یک خانه سکونت داشتند، سروی با هر سرپرست فامیل بطور جداگانه انجام می گردید.

شاخص مقاومتی شامل سوالات چند گزینه ای و سوالات تشریحی می باشد. علاوه بر شاخص مقاومتی، سوالاتی در مورد پتانسیل درآمدزایی، راهبردهای مقابله و پتانسیل مقابله با حوادث غیر مترقبه (شوک ها) خارجی پرسیده شد تا میزان اشتراک اجتماع و امنیت مالکیت اندازه گیری گردد.

۲. تحلیل اطلاعات

مسلخ اولین مکان تحت پروژه LIVE-UP می باشد که شاخص مقاومتی در آن تطبیق گردیده است. به دلیل اینکه تقریباً تمام پاسخ دهندگان به حیث بیجاشده شناسایی گردیدند؛ اطلاعات بیجاشدگان، عودت کنندگان و اجتماع میزبان هنوز تفکیک نشده اند. علاوه بر این، قریب به اتفاق پاسخ دهندگان خود را پشتون می دانند، برای تفکیک گروه های قومی تعداد سایر اقوام (تاجیک، هزاره، بلوچ، عرب)، ناکافی می باشد.

پاسخ های معیاری

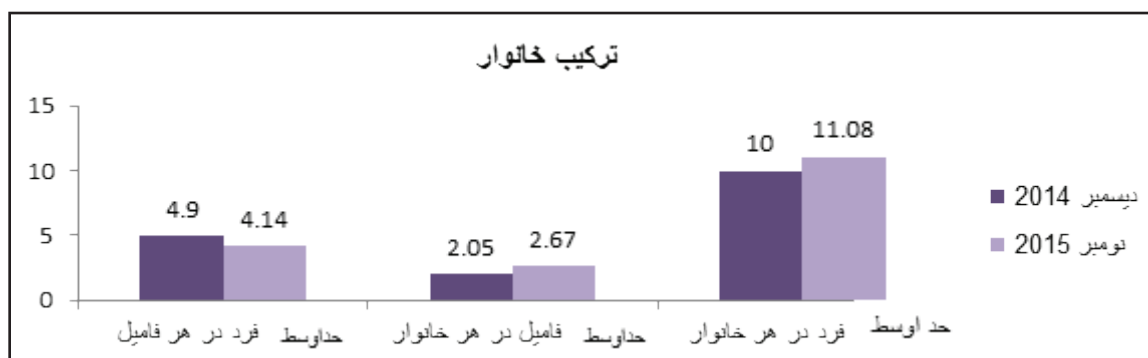
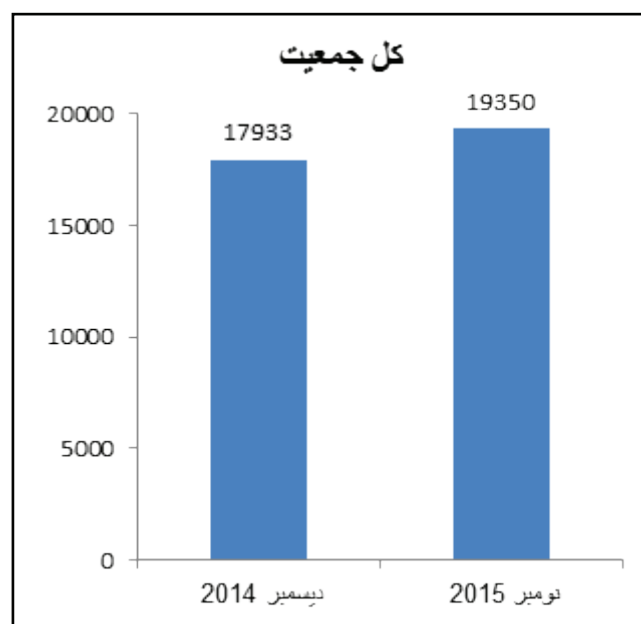
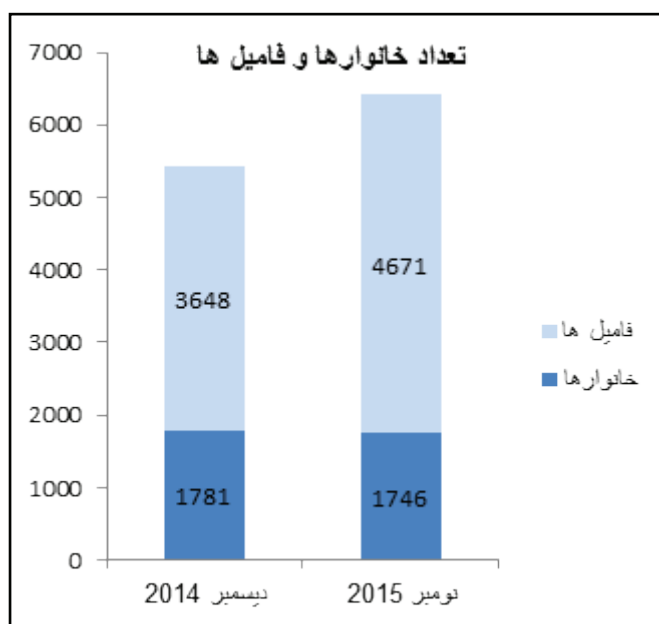
در این تحقیق، خطر عدم ارائه پاسخ های معیاری از جانب مصاحبه شوندها وجود داشت. تعدادی از سوالات حساس بودند و شاخص مقاومت (RI) به دنبال کسب معلومات مفصل راجع به مالکیت دارایی ها، الگوهای مصرف غذا، راهبردهای مقابله و غیره بود. خطر این وجود داشت که اشتراک کنندگان دریابند که پاسخ هایشان در مقدار کمک دریافتی شان تاثیر خواهد داشت و به این دلیل در بیان دشواری های وضعیت زندگی شان مبالغه نمایند. برای حل این مشکل، ابزار جمع آوری اطلاعات بدین گونه طراحی گردید که سروی کنندگان بتوانند سوالات را به طریقه های مختلف بپرسند، نکات کلیدی تکرار گردند و در قسمت پاسخ علامه تیک مارک گذاشته شود. علاوه بر این، در جلسات مقدماتی با اعضای اجتماع، اهداف سروی مطرح گردیدند و تاکید شد که پاسخ های خانوار تاثیری در میزان کمک دریافتی توسط خانوار نخواهد داشت.

برای تکمیل سروی، اهالی مسلخ به ۱۳ گروه تقسیم بندی شدند. سروی در یک روز در ماه نومبر ۲۰۱۵ صورت پذیرفت، تا از مهاجرت داخلی خانوارها جلوگیری شده و خطرات امنیتی برای سروی کنندگان به حداقل برسد.

از یک پلت فرم برقی سروی (جعبه ابزار کوبو) استفاده شد که با آن اطلاعات مستقیماً به داخل یک تبلت بارگیری می شد. این کار خانه پری کردن پاسخ ها را آسان می نمود، و همچنان پتانسیل اشتباه انسانی را کاهش می دهد. در ختم هر بخش از سوالات، تبلت ها خلاصه نتایج را نشان می دادند و سروی کنندگان می توانستند دوباره پاسخ ها را ببینند. این کار برای شناسایی مواردی که مصرف مواد غذایی پایین تر از میزان گزارش شده بود بسیار مفید واقع شد.

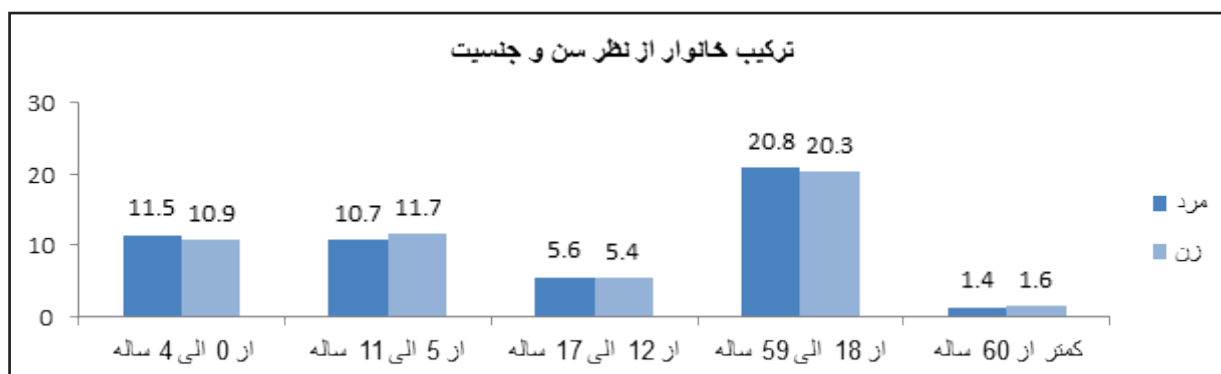
۳. ارائه نمونه

۱۰۰ فیصد از خانوارها در مناطق مورد هدف سروی شدند، بنابراین نتایج کاملا نمایندگی از این اقامتگاه می نماید. کل جمعیت مسلخ ۱۹۳۵۰ تن می باشد که از سروی قبلی اقامتگاه که توسط دفتر هیئتات در دسامبر ۲۰۱۴ صورت گرفت ۷,۹ فیصد افزایش یافته است. تعداد کلی فامیل ها ۲۸ فیصد افزایش یافته و ۴۶۷۱ فامیل می باشد در حالی که تعداد کلی خانوارها^۱ ۲ فیصد کاهش یافته و ۱۷۴۶ خانوار می باشد. تراکم از ۲,۰۵ تا ۲,۶۷ فامیل در هر خانوار افزایش یافته، در حالی که حد اوسط افراد در هر خانوار از ۱۱,۰۸ تا ۱۰ افزایش یافته است.

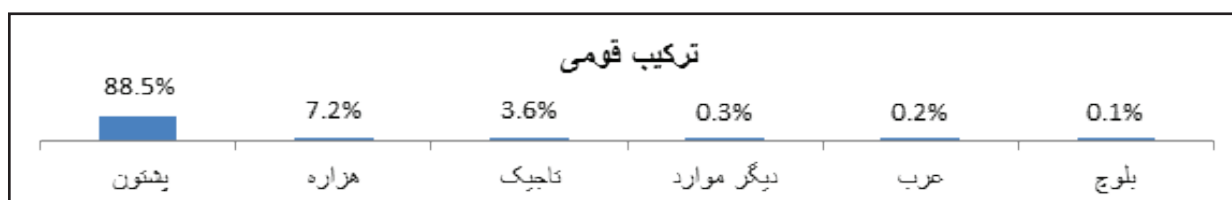

جمعیت مسلخ جوان می باشد و تقریبا ۴۰ فیصد از باشندگان در سنین بین ۱۸-۵۹ سال بوده و کمتر از ۳ فیصد بیشتر از ۶۰ سال سن دارند. جمعیت مسلخ تقریبا از نظر جنس متعادل می باشد و ۵۰ فیصد مرد و ۵۰ فیصد زن می باشند.

۱. فامیل منحصیث یک خانواده ای که دارای یک سرپرست باشد چه طفل داشته باشند یا خیر، تعریف می گردد. در بسیاری موارد فامیل شامل شوهر، همسر یا همسران و اطفال ایشان می باشد. خانوارها افرادی هستند که یک مکان یا قطعه از زمین را با هم مشترکا استفاده نموده و با هم پخت و پز می کنند.

اکثر جمعیت از قوم پشتون می باشند (تقریباً ۹۰ درصد، ۱۵۴۵ خانوار) و کمترین تعداد از قوم هزاره هستند (۷ درصد، ۱۲۶ خانوار) و بعد از آن نیز قوم تاجیک قرار دارد (۳ درصد، ۶۳ خانوار). همچنان تعداد بسیار اندکی نیز از قوم عرب و بلوچ وجود دارند.

۴. مشخصات مهاجرت

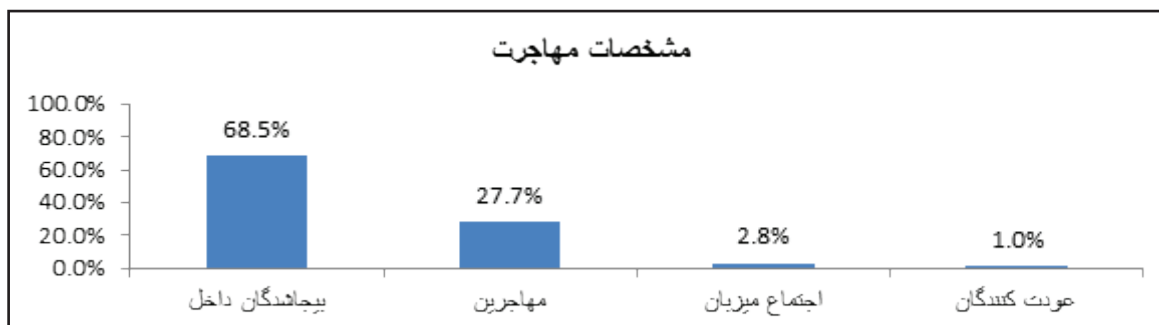
از پاسخ دهندگان تعدادی سوال پرسان گردید تا مشخص گردد که تحت چه شرایطی برای زندگی به مسلخ آمده اند. از این معلومات برای طبقه بندی پاسخ دهندگان به صورت ذیل استفاده شد:

- افراد بیجاشده داخلی: از موقعیت قبلی زندگی خود به دلیل درگیری قومی یا حوادث طبیعی بیجاشدند.
- مهاجرین: به دلایل اقتصادی یا دیگر دلایل نقل مکان نمودند اما می توانند دوباره مکان خود را تغییر دهند.
- عودت کنندگان: مهاجرینی در کشوری خارجی بودند و به افغانستان بازگشتند.
- اجتماع میزبان: خود را کسانی می دانند که همیشه در این مکان زندگی کرده اند.

با توجه به خطر پاسخ های معیاری، از پاسخ دهندگان مستقیماً درخواست نشد که خود را به حیث بیجا شده معرفی کنند. بجای آن، از ایشان هفت سوال پرسان شد که دلایل و انگیزه نقل مکان فامیل ایشان را نشان می داد تا مشخص گردد که ایشان به کدام دسته بندی تعلق دارند.

اکثریت این جمعیت به حیث بیجاشدگان داخلی (۶۸,۵ درصد) طبقه بندی گردیدند، در حالی که تقریباً یک سوم از پاسخ دهندگان جابجایی در مسلخ را به دلایل اقتصادی بیان می کنند. فقط ۱ فیصد از جمعیت به حیث عودت کننده شناسایی گردید، در حالی که تقریباً ۳ فیصد خود را ساکنین همیشگی مسلخ می دانند و به حیث اعضای اجتماع میزبان قلمداد گردیدند.^۲

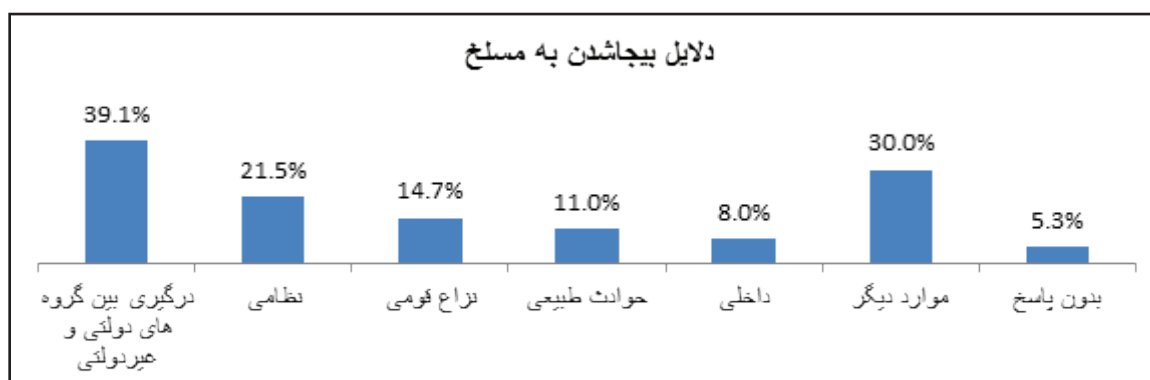
^۲ با توجه به تبدیل مسلخ به یک اقامتگاه برای بیجاشدگان داخل در سال ۱۹۹۸، احتمال این وجود دارد که این ۳ فیصد دقیق نباشد، و ممکن است پاسخ دهندگان احساس کرده باشند که اگر معلومات دقیق از مهاجرت خود ارائه کنند امکان ماندگاری ایشان در مسلخ به مخاطره خواهد افتاد.

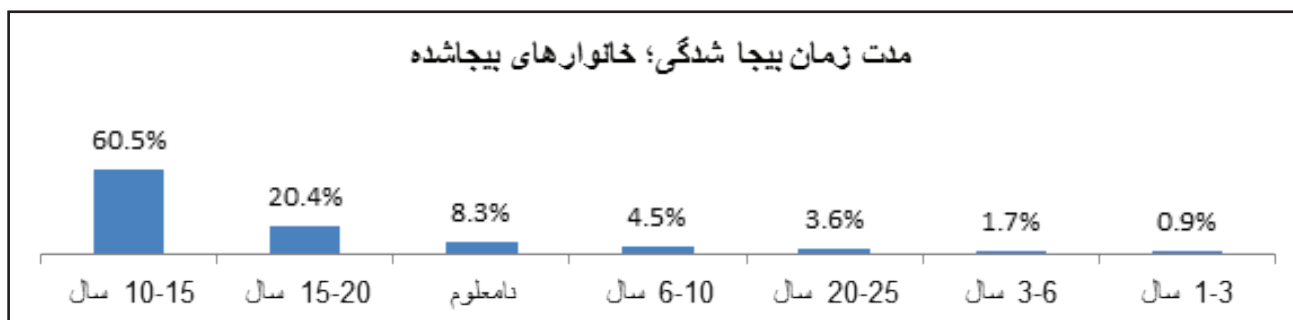
افرادی که به حیث بیجاشدگان داخلی و مهاجرین شناسایی گردیدند اصلاتا از ولایت فاریاب (۶۱,۴ درصد) می باشند و دیگر افراد عمدتا از ولایت بادغیس (۱۸,۹ درصد) هستند.

ازبین پاسخ دهندگانی که به حیث بیجاشده شناسایی گردیدند، درگیری بین گروه های دولتی و غیر دولتی مهمترین دلیل بیجاشدگی (۳۹,۱ درصد) و بعد از آن عملیات های نظامی از دلایل عمده محسوب (۲۱,۵ درصد) می گردید. ۱۱ فیصد از این افراد به خاطر حوادث طبیعی بیجا شدند.

دربین خانوارها، اکثریت بین ۱۰-۱۵ سال (۶۰,۵ درصد) و ۲۰,۴ فیصد دیگر بین ۱۵-۲۰ سال است که بیجا شده هستند. تعداد کمی (۲,۶ درصد) از بیجاشدگان نیزکمتر از شش سال می شود که بیجا شده اند.

۵. اهداف آینده

از خانوارها سوال شد که آیا دوست دارند در این مکان باقی بمانند یا نه. تقریباً تمام پاسخ دهندگان (۹۴ درصد) پاسخ مثبت دادند. علی رغم اینکه اکثریت این افراد گفتند که در این اقامتگاه مشکلاتی را تجربه نموده اند، از جمله ناامنی تصدی، نبود کار، کیفیت پایین محل بودوباش و عدم دسترسی به خدمات، با این وجود واضح است که باقی ماندن در مسلخ بهترین انتخاب باشندگان آن خواهد بود.

۶. شاخص مقاومتی

شاخص مقاومتی برای دفاتر اجرا کننده پروژه AUP (دفاتر همکار EU) بخاطر افراد بی خانمان ایجاد گردید. از نظر مفهوم، شاخص مقاومتی به این صورت تعریف گردیده است: « توانایی خانوار در مقابله با سطح مشخصی از رفاه و با مقاومت در برابر شوک ها و فشارها»

هدف از استفاده شاخص مقاومتی بررسی اجزای اصلی که منجر به زندگی معیاری گردیده و پیش بینی توانایی برای مقابله با شوک ها و فشارهای آینده می باشد. قرار است تا به وسیله شاخص مقاومتی یک تصویر کاملی از تاثیر اقدامات بر روی وضعیت زندگی مستفیدین ارائه گردد و در تعیین اهداف برای اقدامات آینده کمک گردد.

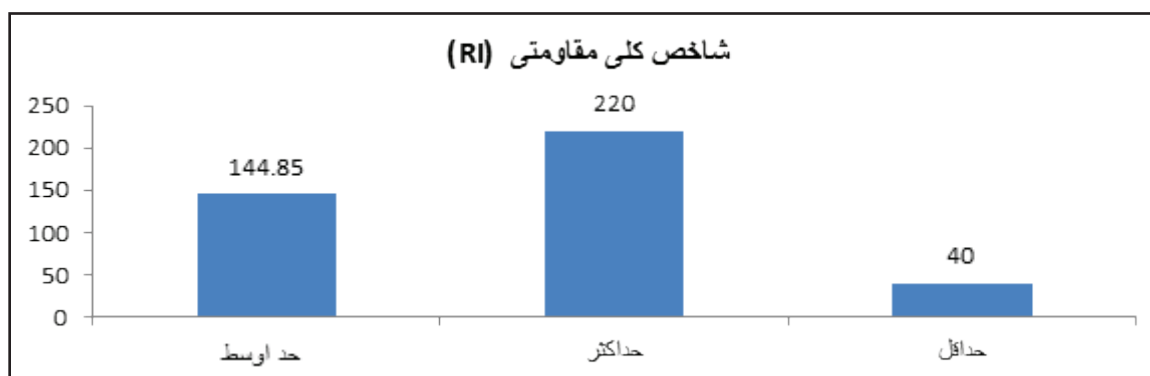
نمره شاخص مقاومتی از ۰ تا ۴۰۰ امتیاز می باشد، امتیاز کمتر بیانگر خانوار مقاوم تر و نمره بالاتر نشانگر خانوار با مقاومت پایین تر می باشد. علاوه بر نمره کلی، شاخص مقاومتی به ۵ بُعد تقسیم بندی می گردد، هر کدام دارای چندین سوال یا نمره فرعی می باشد. فهرست پرسشنامه و نمرات هر سوال در شاخص مقاومتی در ضمیمه شماره ۱ ارائه گردیده است.

ابعاد شاخص مقاومتی عبارتند از:

- دسترسی به مواد غذایی
- دسترسی به خدمات اساسی
- شبکه های امنیت اجتماعی

- دارایی ها
- ظرفیت انطباقی

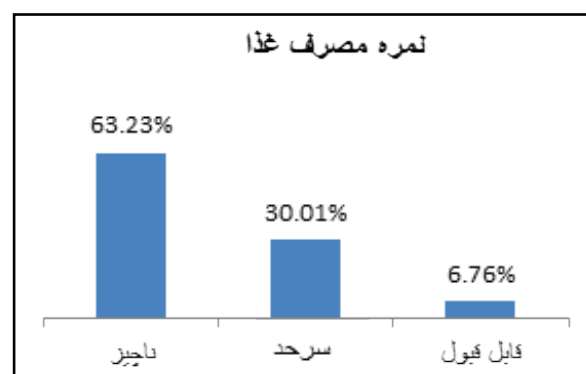
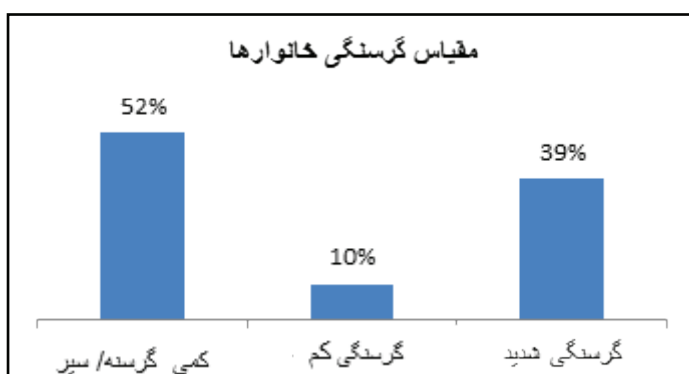
در رتبه بندی شاخص مقاومتی باشندگان مسلخ مغایرت بسیاری وجود داشت؛ بعضی ها نمره ۴۰ و بعضی دیگر نمره ۲۲۰ را به خود اختصاص دادند. نمره میانگین ۱۴۴٫۸۵ بود که نشانگر نیاز مبرم ایشان می باشد، این نمره با شاخص مقاومتی که در دیگر اقامتگاه های بیجاشدگان در هرات و جلال آباد تطبیق گردید مطابقت داده شد.^۳

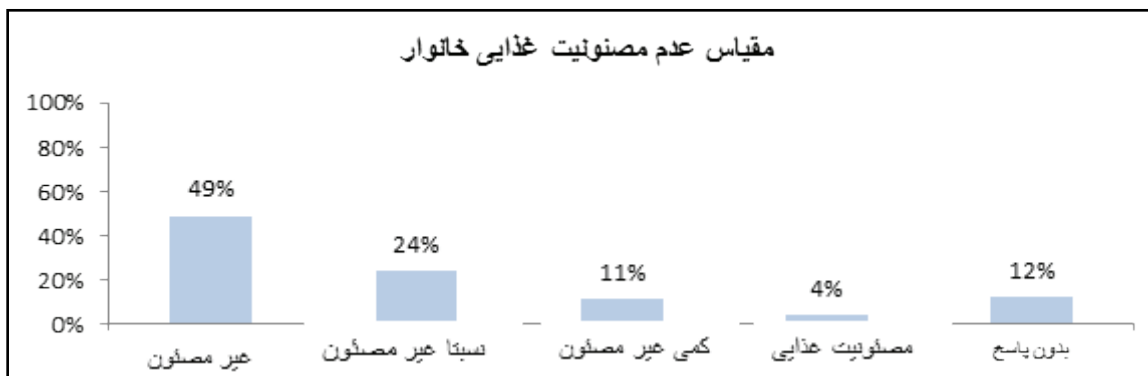
بررسی شاخص مقاومتی (RI) در پنج بخش آن بیانگر نیازهای اساسی و میزان آسیب پذیری ها می باشد.

۷. مصئونیت غذایی

تعدادی از سوالات از پاسخ دهندگان پرسان شد تا سطح دسترسی به غذا، مصئونیت غذایی، تناسب و تنوع رژیم غذایی ایشان مشخص گردد. نتایج نشان دهنده این بودند که اکثریت خانوارها (۶۳ فیصد) مصرف غذایی پایین دارند و تنوع، کیفیت و موادمغذی کافی در رژیم غذایی ایشان دیده نمی شود. تقریباً یک سوم از خانوارها در سرحد مصرف مواد غذایی قرار دارند. در حالی که کمتر از ۷ فیصد از خانوارها به طور قابل قبول غذا مصرف می کنند. عدم مصئونیت غذایی خانوارها با سنجش تعداد دفعاتی که خانوارها دسترسی به مواد غذایی اساسی دارند و دفعاتی که می توانند در قبال مکانیزم هایی مانند تغییر غذا یا وعده غذایی مورد نیاز عادت کنند اندازه گیری شد. نتایج نشان می دهند که تقریباً نیمی از تمام خانوارها در مسلخ از لحاظ غذا با بحران مواجه هستند و تقریباً یک چهارم آنها نیز نسبتاً در وضعیت ناامنی غذا قرار دارند.

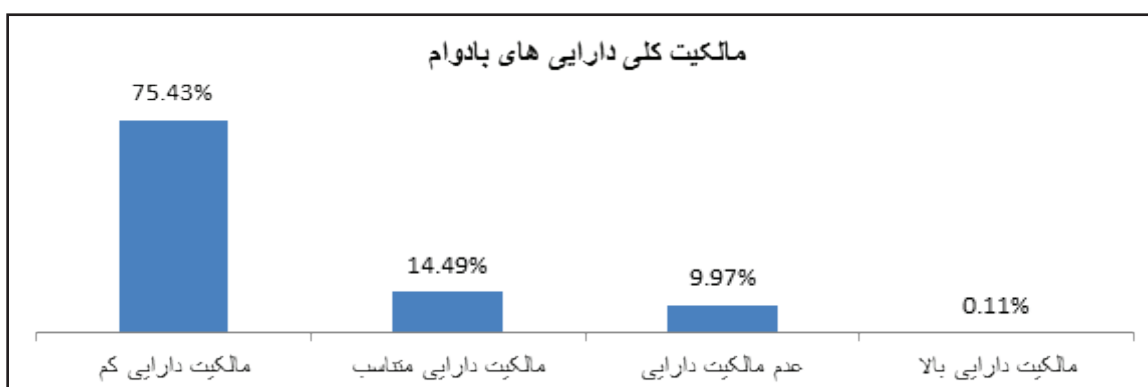

۳. افراد نیازمند در سال ۲۰۱۵ « اقدام ابتکاری شرق و غرب برای افراد بی خانمان (EWLI) سروی مقدماتی جامع»

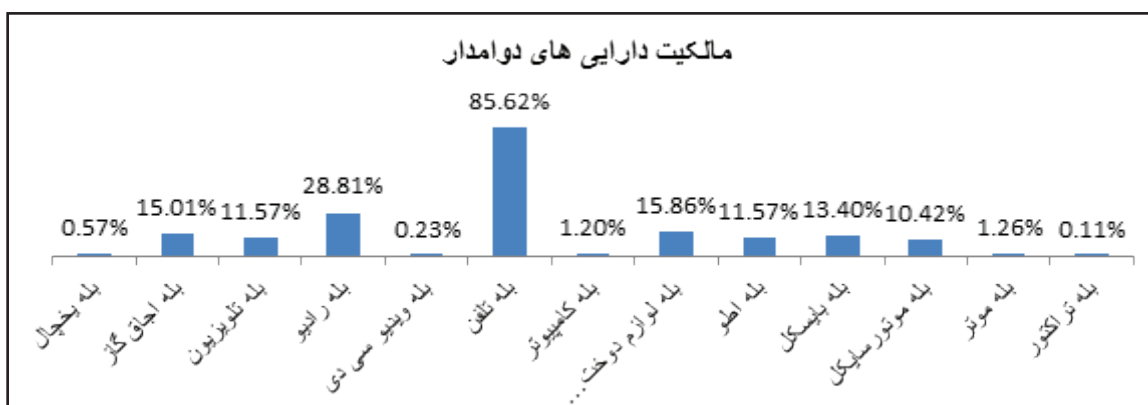

۸. مالکیت دارایی

دارایی های بادوام در مسلخ متفاوت بودند اما به دلیل- نبود خدمات در اقامتگاه - بیشتر باشندگان دارایی هایی داشتند که ضرورت به برق ندارند. اکثر باشندگان (۷۰ درصد) دارایی های کمی داشتند و تقریباً ۱۰ درصد از آنها هیچ دارایی نداشتند.

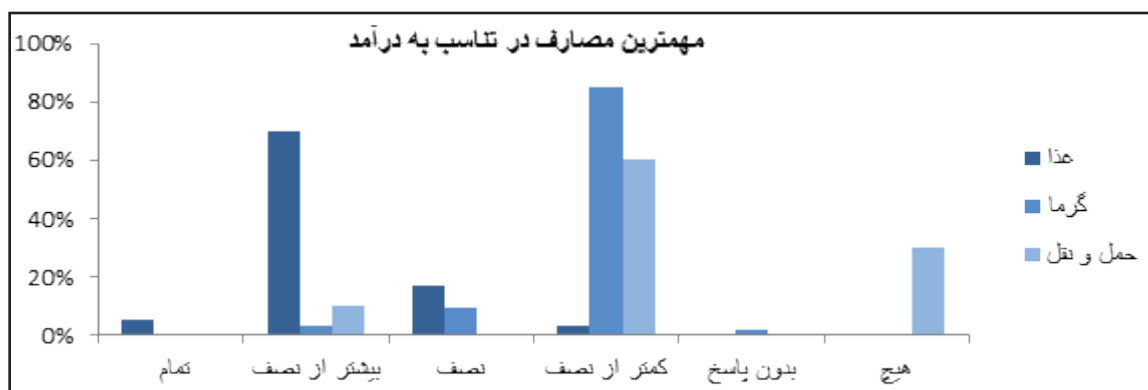
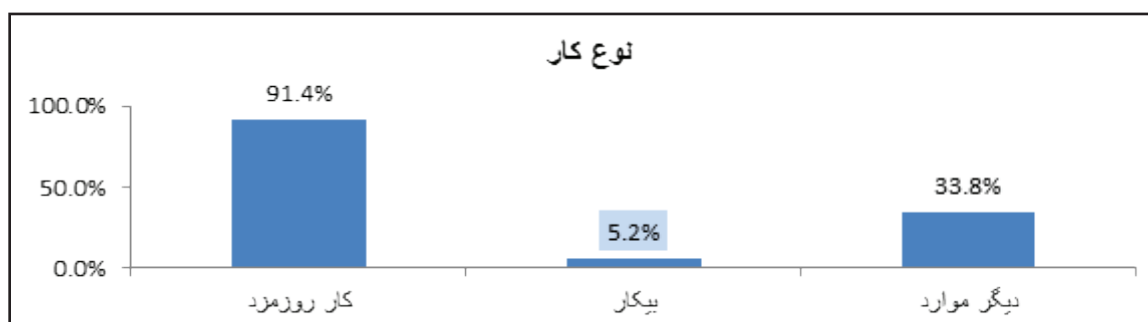

بررسی این دارایی ها نشان داد که مالکیت موبایل بسیار بالاست (۸۵,۶ درصد) که بیانگر گسترش استفاده از تکنولوژی در افغانستان می باشد. میزان مالکیت وسایط نقلیه بسیار کم بوده و نشان دهنده ارتباط بین فقر و نبود وسایط نقلیه می باشد.

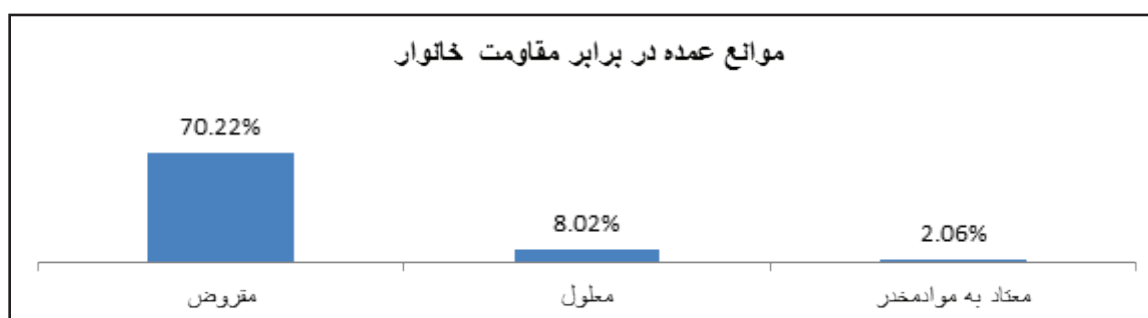

۹. کار، درآمد و هزینه

تقریباً تمام جمعیت کاری در مسلخ مصروف کار روزمزد می باشند. حمل و نقل و مواد غذایی از جمله مصارف عمده می باشند. تقریباً ۵ فیصد جمعیت گزارش دادند که تمام درآمد خود را به مواد غذایی مصرف می کنند و ۷۲ فیصد نیز گزارش دادند که بیشتر از نصف درآمد خانوار را مصرف می کنند. تقریباً ۱۰ درصد از خانوارها بیشتر از نصف درآمد خود را در قسمت حمل و نقل مصرف می کنند و ۲,۴ فیصد از خانوارها گفتند که بیشتر از نصف درآمد خود را صرف گرمایش می کنند.

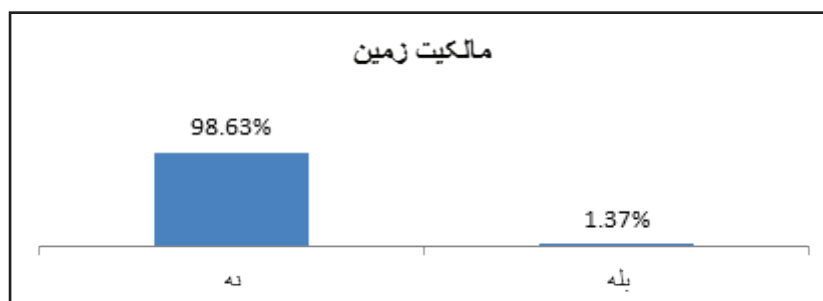
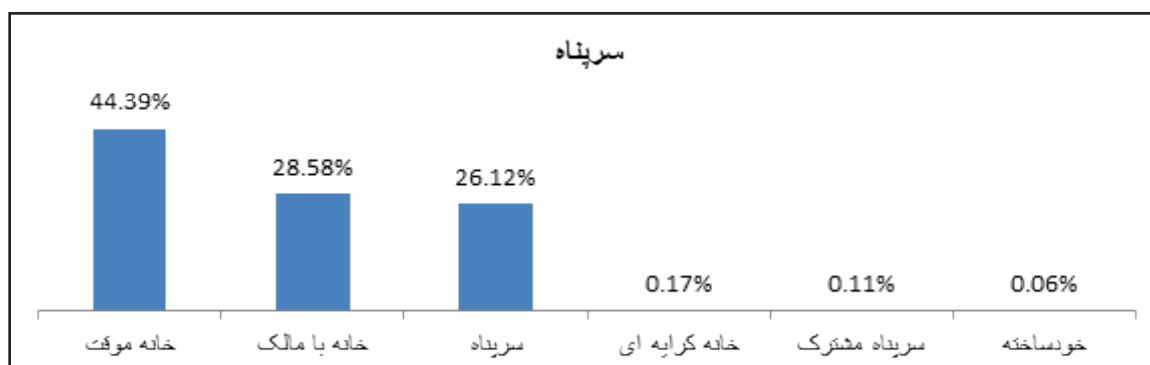
دیگر موانع بر مقاومتی خانوارها عبارتند از: وجود بزرگسالان در سن کار که معلول می باشند، معتادین مواد مخدر یا اشخاصی با قرض بالا (کمتر از ۳۰۰۰۰ افغانی). مشخص شد که اکثر خانوارها (تقریباً ۷۰ درصد) بسیار مقروض هستند و ۲ درصد نیز معتاد به مواد مخدر بودند.

۱۰. زمین و مسکن

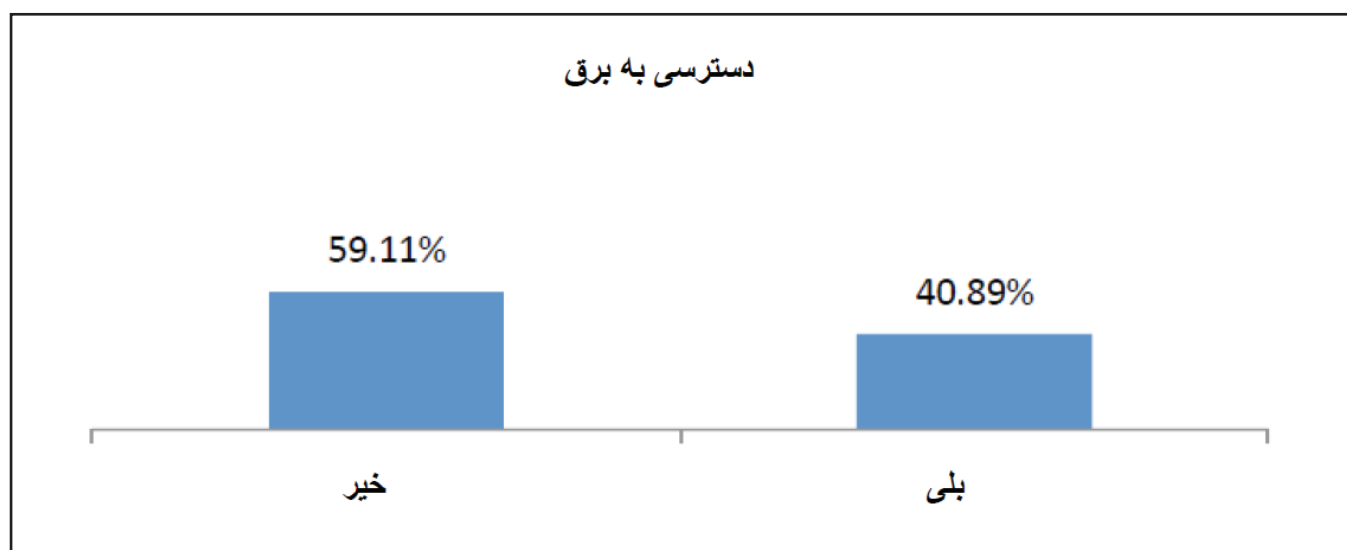
بیشتر خانه ها در مسلخ به شکل خانه های موقت می باشند و تقریباً ۴۵ درصد از خانوارها در این نوع خانه ها زندگی می کنند. خانه های مالک دار و سرپناه های مالک دار شکل برجسته دیگر از مسکن (۲۸ درصد و ۲۶ درصد از خانوارها) می باشند. کمتر از ۲

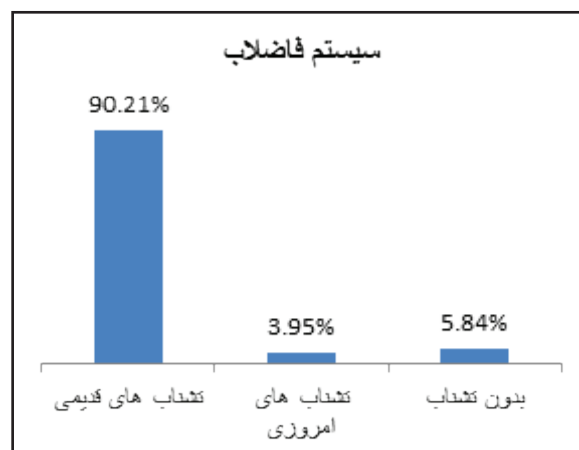
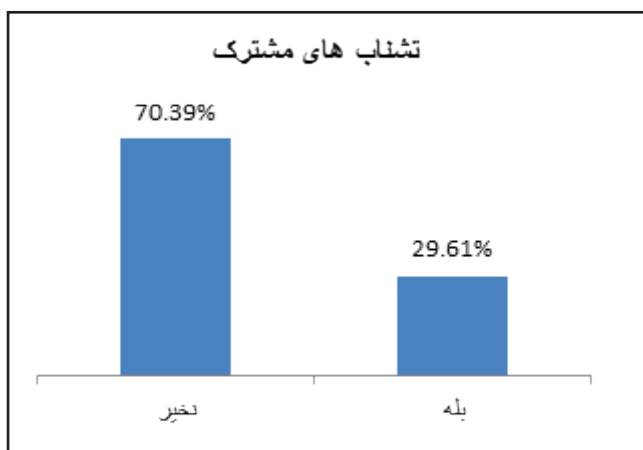
درصد از خانوارها گفتند که زمین برای ساخت مسکن دارند. با وجود اینکه وضعیت مسلخ هنوز نامعلوم است، احتمالاً هیچ کدام از خانوارها مالکیت قانونی زمین خود را نداشته باشند.

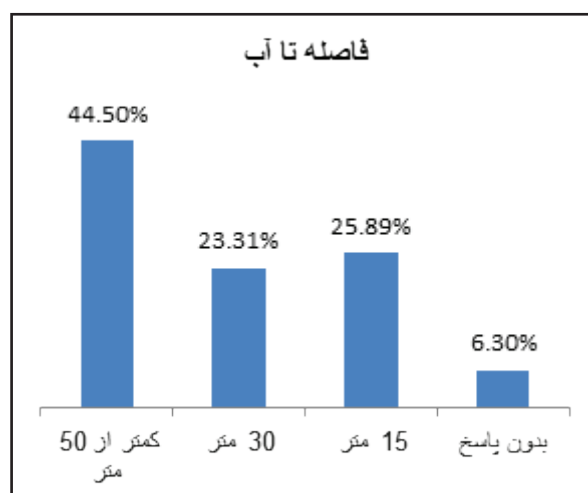
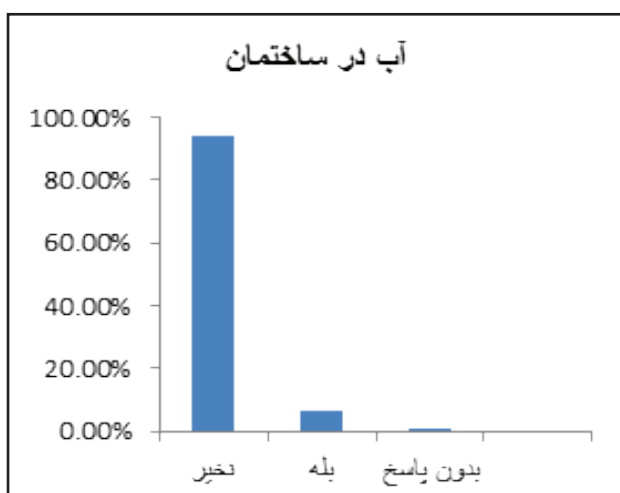
۱۱. دسترسی به خدمات

به طور عموم، دسترسی به خدمات در مسلخ پایین است. بخش اعظمی از این اقامتگاه دسترسی به برق ندارد، بیشتر خانوارها مشکل دسترسی به آب صحت دارند و اکثریت آنها از تشناب های مشترک و قدیمی استفاده می کنند.

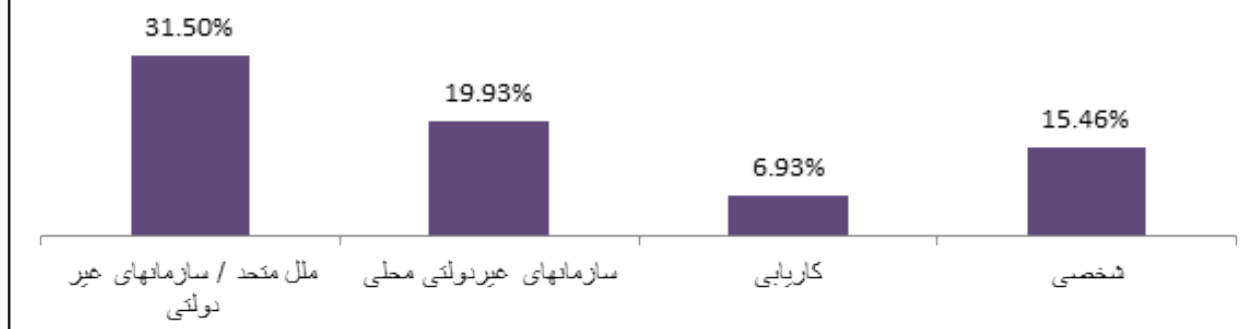
دسترسی به آب همیشه در مسلخ منجر به نزاع گردیده و مانعی بوده که به طور نامتناسبی زنان و دختران را متاثر ساخته است. تقریباً ۴۵ درصد از خانوارها باید بیشتر از ۵۰ متر را برای دسترسی به آب پیاده روی کنند و ۲۳ درصد نیز باید ۳۰ متر را پیاده طی کنند. تنها ۶ درصد از خانوارها در ساختمان خود به آب دسترسی دارند.

۱۲. حمایت خارجی

سازمانهای محلی و بین المللی مختلفی در مسلخ از زمان شروع آن فعال بوده اند. کمک ها اکثراً محدود به فصل زمستان، کمک مواد غذایی و دیگر کمک های موقتی بوده اند. تقریباً یک سوم از خانوارها گفتند که از سازمان ملل متحد یا دیگر سازمانهای غیردولتی بین المللی کمک دریافت نموده اند و تقریباً ۲۰ درصد نیز گزارش دادند که از سازمانهای غیردولتی محلی به آنها کمک رسیده است.

حمایت های بیرونی

سروی راه حل پایدار برای ساحات بیجا شده گان در شیدائی

ا. منبع معلومات	
0. نام سوپروایزر	
1. نام سروی کننده	
2. شماره تماس سروی کننده	
3. تاریخ سروی	/ /
4. مقیاس جغرافیائی	
5. نام سکونتگاه	
6. ناحیه/ ولسوالی	
7. شماره بلاک	
8. شماره کلسنتر	
9. شماره خانه	
10. شماره خانه	

ب. معرفی و موافقه	
<p>سلام، نام من است و من بکتن از سروی کننده گان هستم که همراه تیم متشکل از ادارات ریاست امور مهاجرین و عودت کننده گان، شاروالی هرات، دفتر DRC، دفتر IOM، دفتر NRC، دفتر OCHA، دفتر UNHCR، دفتر هیبیتات و دفتر UNICEF کارمینمایم. ما امروز در این مکان جهت سروی برای دریافت راه حل پایدار هستیم. علت این سروی فهمیدن تاریخچه بیجا شده گی، مشکل سرپناه، وضعیت معیشت و راه حل پایدار برای هر فامیل میباشد. تابتواند تیم متشکل از نهاد های مختلف راه حل پایدار را مطابق به پلان در ولایت هرات تقویه بخشد.</p> <p>خوشحال میشوم اگر سی دقیقه را صرف جوابگوی به سوالات کنید. هیچ جواب درست و اشتباهی درکار نیست و هر چیزی را که شما ذکر نمایید بطور محرمانه بین ما میماند و حتی نام شما هم در گزارش گرفته نخواهد شد. و شما میتوانید تا از هر سوالی که بخواهید در جریان محاسبه حذر کنید اما بخاطر اشتراک نمودن در سروی به پاسخ سوالات ادامه دهید.</p> <p>آیا میخواهید سوالی در رابطه به مصاحبه قبل از اشتراک نمودن داشته باشید؟</p> <p>آیا با اشتراک نمودن در سروی موافق هستید؟</p>	
بله	
نخیر	
(اگر نه سروی را متوقف دهید)	

C. پروفایل خانوار	
C.1	چند نفر در خانواده تان زندگی میکنند؟
C.2	چند فامیل در این خانه زندگی میکنند؟

C. پروفایل فامیل						
C.3 نام سر پرست فامیل؟						
C.4 شماره تماس سرپرست فامیل؟						
C.5 نمبر تذکره سرپرست فامیل؟						
C.6 جنسیت و عمر سرپرست فامیل؟						
بزرگسال بین 29-18	39-30	59-40	بزرگتر از 60 سال			
مرد						
زن						
C.7 نام مسول خانواده که بالاتر از 18 سال باشد؟						
C.8 جنسیت و عمر مسول خانواده؟						
بزرگسال بین 29-18	39-30	59-40	بزرگتر از 60 سال			
مرد						
زن						
C.9 ترکیب فامیلی						
نوزاد زیر یک سال	5-1	اطفال 6-12 سال	نوجوان 13-17 سال	بزرگ 18-59 سال	سن بالا تر از 60 سال	متولدین منطقه فعلی
مرد						
زن						
C.10 از چه قومی هستید؟						
پشتون						
تاجیک						
هزاره						
اوزبک						

ترکمن	
بلوچ	
عرب	
جوگی	
کوچی	
جت	
دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)	
C.11 آیا کدام عضو فامیل تان به مکتب است؟	
بله	
نخیر	
C.12 اگر بله کدام مورد ذیل قابل اجرا است؟	
بدون مکتب	
مکتب غیر رسمی، محلی	
آموزش ارتقای ظرفیت	
مکتب ابتدایی	
مکتب متوسطه	
مکتب لیبسه	
فاکلتی	
پوهنتون	
مدرسه	
دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)	

D. پروفایل آسیب پذیری				
D.1 نوع حالت فامیلی				
والدین مجرد				
خانم - سرپرست خانه				
طفل - سرپرست خانه زیر سن 18				
بدون همراه/بدون مصاب، طفل جدا				
فامیل های با والدین				
D.2 حالت / وضعیت اعضای فامیل؟ (میتواند به چندین مورد مربوط بشه)				
نوزاد 0-4 سال	طفل بین 5 تا 18 سال	بزرگسال 19-59	محسن-پیر 60	
				ناتوانی فیزیکی
				ناتوانی فکری-روحي
				مريضی شدید، مضمّن
				زنان حامله
				خانم های شیر دهنده/مادر
				معتاد
				اشخاص بزرگتر/سالخورده بدون
				حمایت اجتماعی
				فامیل های بزرگ
				دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)

E. دسترسی به مدارک									
E.1 به چه تعداد از اعضای فامیل تان دارنده مدارک مدنی ذیل هستند؟									
تذکره	کارت انتخابات	کارت راجستر تولد	نکاح خط	پاسپورت	VRF	کارت اخراجی	خود انگیخته (نامه)	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)	
									مرد
									زن

F تاریخچه جابجایی	
F.1 چند سال میشه که فامیل تان در این مکان زندگی را آغاز نموده اند؟	
F.2 فامیل شما از کدام ولایت / از کجا آمده اید؟ جای اولی تان.	
بدخشان	
بادقیس	
بغلان	
بلخ	
بامیان	

	دایکندی
	فراه
	فاریاب
	غزنی
	غور
	هلمند
	هرات
	جوزجان
	کابل
	کندهار
	کاپیسا
	خوست
	کنر
	کندوز
	لغمان
	لوگر
	ننګرهار
	نیمروز
	نورستان
	پکتیکا
	پکتیا
	پنجشیر
	پروان
	سمنگان
	سرپل
	تخار
	اروزگان
	وردک
	زابل
	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)
F.3 چرا فامیل شما موقعیت اصلی یا جای اول خود را ترک کرده اند؟	
1.	در جریان جنگ (دلایل امنیتی)
	عملیات نظامی
	برخورد بین ساحات غیر نظامی
	جنگ های داخلی قبیله ای
	تاثیر بمباران مرزی
2.	حوادث طبیعی
	سیلاب ها
	خشک سالی
	زلزله
	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)
3.	تخطی های حقوق بشر / مقاصد شکنجه
4.	مشاخره اراضی/ مصادره یا ضبط زمین
5.	نداشتن فرصت های کاری/ عوامل اقتصادی/فرصت های تحصیلی
6.	پیشرفت پروژه های زیر بنایی
7.	بعلت های متفاوت
8.	دیگر (لطفا مشخص بسازید)
F.4 قبل از شروع زندگی در اینجا چند مرتبه بی جا گردیده اید؟	
	یک مرتبه
	دو بار
	سه بار
	بیشتر از چهار مرتبه
F.5 چند وقت میشود که فامیل شما از جای اصلی خود در اینجا بی جا شده اند؟	
	بین 1 تا 5 سال
	بین 6 تا 10 سال
	بین 11 تا 15 سال
	بین 16 تا 20 سال
	بین 21 تا 25 سال

بیشتر از 25 سال				
F.6. آیا فامیل شما به دیگر کمپ های مهاجرین قبل از اینکه به اینجا بیایید زندگی نموده اند؟				
تخیر (بروید به سوال F 8)				
بله				
F.7. قبلا فامیل شما به کدام کشور زندگی نموده اند؟ اگر بله مشخص نمایید.				
دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)	هند	پاکستان	ایران	
کمپ مهاجرین (IDP)				
محله همسایگی/تنظیم فامیل ها				
ساحات اسکان بی جا شده گان در افغانستان				
F.8. آیا شما بعد از بیجا شدن های گذشته خود کدام دفعه به جایگاه اصلی خود برگشته اید؟				
بله				
تخیر				
F.9. اگر بله چطور بود اوضاع منطقه تان؟				

G. خانه ، زمین و حقوق دارایی				
G.1 فامیل شما از این جایی که زنده گی میکنید چی نوع سند در دست دارند؟				
قباله شرعی				
مدارک عادی				
اجازه نامه از مقامات دولتی (اگر بله از چی)				
کتابچه صفایی				
موافقت اجاره (نوشتاری یا شفقتی)				
اجاره زبانی (از کی)				
هیچ کدام (بدون اجازه)				
نمی دانم				
دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)				
G.2. آیا زمین شخصی هم دارید؟				
بله				
تخیر (بروید به سوال G.5)				
G.3. اگر بله کجا (ولایت، ولسوالی)				
G.4 چه نوع مدارک یا حق مالکیت زمین در نزد فامیل وجود دارد؟ لطفا در صورت ممکن اگر مدارکی وجود دارد ذکر نمایید.				
قباله شرعی				
مدارک عادی				
اجازه نامه از مقامات دولتی (اگر بله از چی)				
کتابچه صفایی				
موافقت اجاره (نوشتاری یا شفقتی)				
اجاره زبانی (از کی)				
هیچ کدام (بدون اجازه)				
نمی دانم				
دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)				
G.5 خانه شما از چی نوع مواد ساخته شده است؟ در ساحه فعلی (نظارت مستقیم)				
کانکریت				
خشت پخته				
خشت خام				
خیمه				
دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)				
G.6 به استثنای خانه تان در حال حاضر دیگر دارای چه نوع مالکیت های میباشید که اکنون در تصرف شما واقع باشد؟				
مواشی				
مرغ داری				
معیشیت/دکان یا دیگر دارایی های				
اشپزخانه برای کارهای دستفروشی				
قالین بافی				
دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)				
G.7 آیا قبلا به خانواده شما اعلامیه اخراج داده شده ، زمان و توسط چه کسی؟				

H. دسترسی به خدمات اساسی

آب

H.1 منبع اصلی آب آشامیدنی برای خانواده شما از چی است؟

رود، چشمه، کاریز، آب جوی

چاه برمه ای / چاه دستی

پمپ دستی

خریداری از تانکر

آب شبکه

دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)

H.2 فاصله تا نزدیکترین نقطه آب چقدر است و چقدر وقت را در بر میگیرد تا آب را گرفته و برگردید؟

کمتر از 15 دقیقه پیاده روی

کمتر از 100 متر

30-15 دقیقه

100-500 متر

1-30 ساعت

500 متر - 1 کیلو متر

بیشتر از یک ساعت

بیشتر از یک کیلومتر

H.3 کیفیت آب چطور است؟ رنگ و بوی

بد (بد بوی، شور و یا آلوده)

خوب، قابل قبول

بسیار خوب

بهداشت

H.4 از چی نوع نشناب در محوطه خود استفاده میکنید؟

هیچ / فضای باز

استفاده از توالت عمومی

چاه عمومی سنتی

نشناب عصری که از آب استفاده میگردد

دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)

خدمات آموزش

H.5 در نزدیک زیستگاه شما چه نوع و به چه تعداد تسهیلات مکتب وجود دارد؟ تعداد را ذکر نمایید؟

دولتی

شخصی

فقط مکاتب دخترانه

ابتدایی

متوسطه

لیسه

دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)

H.6 نزدیکترین مکتب فاصله اش چقدر است؟

کمتر از 100 متر

کمتر از 15 دقیقه پیاده روی

500-100 متر

30-15 دقیقه

500 متر - 1 کیلو متر

1-30 ساعت

بیشتر از یک کیلومتر

بیشتر از یک ساعت

H.7 چند طفل (زیر سن 18) در فامیلتان دارید که فعلا شامل مکتب باشند؟

غیر رسمی

ابتدایی

متوسطه

هیچ

بچه

دختر

خدمات صحتی

H.8 نزدیکترین مرکز خدمات بهداشتی اولیه فاصله اش چقدر است؟

کمتر از 100 متر

کمتر از 15 دقیقه پیاده روی

500-100 متر

30-15 دقیقه

500 متر - 1 کیلو متر

1-30 ساعت

بیشتر از یک کیلومتر

بیشتر از یک ساعت

H.9 آیا نزدیک ترین مرکز صحتی، کارمند زن و یا خدمات صحتی برای زنان و یا دختران دارد؟

بله

نخیر

برق

H.10 فامیل شما به برق چگونه دسترسی دارند؟

شبکه برق دولتی

جنراتور شخصی

انرژی قابل تجدید (سولری، باد، گاز طبیعی)					
عرضه رسمی (باتری موثر، نفت سفید، هلکین، شمع، چراغ دستی)، بدون برق					
دسترسی به جاده (نظارت مستقیم)					
H.11. به چی نوع جاده در منطقه خود دسترسی دارید؟					
جاده آسفالت					
جاده ریگی					
جاده خاکی					
هیچ کدام					
شرکت در امور عمومی					
H.12. در محل زیستگاه تان چه نوع سازمان اجتماعی وجود دارد؟					
جرگه/شورا					
مرکز توسعه جامعه					
دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)					
نمیدانم					
H.13. آیا از اعضای فامیل تان اشتراک میکنند به؟ (تعداد را مشخص بسازید)					
هیچ کدام	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)	مسجد	جرگه/شورا	مرکز توسعه جامعه	
					مرد
					زن

ا. اولیت های انکشافی	
1.1 چیزی که در اولویت بخاطر توسعه برای فامیل تان یا در محل زیستگاه تان وجود دارد شامل چه چیزهایی میباشد؟	
	فرصت های معیشت
	توسعه مهارت (به عنوان مثال آموزش های حرفه ای، کارآموزی) لطفا بیان بدارید چه نوع
	دسترسی به زمین و حق مالکیت
	مسکن دائمی
	آب و فاضلاب
	مکتب
	خدمات صحی
	دسترسی به جاده
	فعالیت های انکشافی و اجتماعی
	ایمنی و امنیت در محل فعلی بیجاشده گان
	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)

ب. معیشت	
1. منبع اصلی در آمد برای فامیل تان چی است؟	
	حقوق بگیر بخش خصوصی
	کارمند دولت
	اجرای قانون (پلیس و ارتش)
	زراعت
	کارگر روزانه / کارگر ساختمانی
	دستفروش
	قالین بافی
	تادیه یا فرستادن پول یا حواله
	گدایی
	دیگر (لطفا مشخص بسازید)
2. دورترین محل برای استخدام کار از خانه شما تا چه اندازه است؟	
	0-1 کیلومتر
	1-5 کیلومتر
	6-10 کیلومتر
	11-15 کیلومتر
	16-20 کیلومتر
	بیشتر از 21 کیلومتر
3. اوسط درآمد ما هانه فامیلتان چقدر است؟	
	کمتر از 1000 افغانی
	1000-5000 افغانی

	10000-5000 افغانی
	بیشتر از 10000 افغانی
	4. شما فامیل شما چگونه گذران زنده گی خود را مینمایند. در صورت ضرورت چگونه نیاز شان مرفوع میگردد/ لطفا تیک نمایند.
	وضعیت اقتصادی فامیل شما چگونه است؟ فرض داری
	کمتر از 12000 افغانی
	12000-30000 افغانی
	بیشتر از 30000 افغانی
	چگونه حمایت شدید/ وابستگان/ همسایگان/ دوکاندار ها
	کسی را به خارج از افغانستان جهت پرداخت قرض خویش فرستاده اید.
	سایر موارد لطفا بیان کنید.

K. راه حل پایه دار	
	K.1 فامیل شما کدام مکان را برای زنده گی کردن دایمی ترجیح میدهند؟
	بازگشت به محل اصلی
	اقامت در مکان فعلی (به صورت ادغام محلی)
	اسکان در جای دیگر
	مهاجرت به خارج
	بدون تصمیم
	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)
	K.2. اگر خانواده شما قصد بازگشت ندارد دلیلش چیست؟
	به دلایل امنیتی عمومی (تعارض در منطقه)
	دلایل شخصی / امنیت خانواده (به عنوان مثال، اختلافات با جوامع، رهبران جامعه محلی، و غیره)
	کمبود زمین / مسکن در مناطق اصلی (نابود شده و یا هرگز صاحب تمیشویم)
	نبود فرصت های معیشت
	نبود فرصت های تعلیم و تربیه
	بدون روابط با جوامع
	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)
	K.3. اگر خانواده شما ماندن در محل فعلی را ترجیح میدهند؟ ، دلایل اصلی آن چی است؟
	امنیت بهتر
	فرصت های بهتر امرار معیشت
	فرصت آموزش و پرورش بهتر
	ارتباط با جوامع محلی و مشارکت در زندگی اجتماعی
	کودکان در اینجا متولد شده اند.
	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)
L. تخصیص زمین	
	L.1 آیا از طرف مقامات دولت بخاطر اهدا نمودن اراضی در جای دیگر یا شما مشوره ای صورت گرفته است؟
	بله
	نخیر (بروید به پرسش L.9)
	L.2. اگر بله کدام مرجع؟
	شورای های ولایتی / والی
	شورای ولسوالی / ولسوال
	شورای شهر
	اراضی
	ادارات زیربط
	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)
	L.3. لطفا مشخص کنید کجا؟
	در داخل ساحات شهری
	در خارج منطقه شهری
	در همین ولایت
	در ولایت های دیگر
	در یک منطقه پلان شده مشخص
	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)
	L.4 آیا موافق هستید تا دوباره به محل ثانوی که برای تان پیشنهاد شده جابجا شوید؟
	بله
	نخیر (بروید به پرسش L.9)
	نمیدانم
	L.5. چه اندازه قطعه زمین به شما اختصاص داده شده است؟

	کمتر از 200 متر مربع
	200-300 متر مربع
	300-400 متر مربع
	بیشتر از 400 متر مربع
	نمیدانم
	L.6 . چقدر پرداخت نموده اید؟
	کمتر از 20000 هزار افغانی
	20000-50000 هزار افغانی
	50000-100000 هزار افغانی
	L.7 شما چه نوع سند ملکیت را دریافت نموده اید ؟ لطفا نشان دهید.
	سند/قباله
	اجازه نامه برای اشغال از طرف دولت (حق استفاده)
	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)
	L.8 روند تخصیص زمین چگونه بود؟ چالش های را که شما مواجه شدید چه بود؟ (معلومات بالای کاغذ تحریر گردد)
	L.9 قبل از اینکه به محل یا مکان جدید انتقال شوید چه نکات یا شرایط برای فامیل شما الزامی میباشند؟
	نزدیکی به فرصت های معیشت
	آب / بهداشت
	خدمات درمانی
	امکانات آموزش و پرورش (مدرسه اولیه / ثانویه)
	دسترسی به جاده
	برق
	اسناد تصدی
	احساس امنیت
	در منطقه کدام شناختی دارید یا آیا بستگان تان در آن منطقه ساکن میباشند؟
	دیگر موارد (لطفا مشخص بسازید)
	بلی (بروید به پرسش G.12)
	نخیر
	L.10 حداکثر مبلغی را که شما قادر به پرداخت آن برای زمین و بازسازی آن هستید چقدر است؟
	کمتر از 10000 هزار افغانی
	10000-20000 هزار افغانی
	20000-50000 هزار افغانی
	بیشتر از 50000 هزار افغانی
	L.11 آیا از جانب شما تلاش برای ملکیت زمین صورت گرفته؟
	بله لطفا مشخص بسازید کجا؟
	نخیر

پیشنهادات و انتقادات

تشکر از وقت تان

سروی‌کننده‌ها و کارمندان دفاتر کمشنری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان (یونچسپیار)، یو ان هیبتات، هیئت ناروی برای مهاجرین (ان آر سی)، شورای مهاجرین دتمارک (دی آر سی)، سازمان بین‌المللی مهاجرت (آی او ام) و صندوق سازمان ملل متحد برای اطفال (یونیسف)

UN HABITAT
FOR A BETTER URBAN FUTURE

